

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
OFFICE OF INDUSTRIAL ECONOMICS

รายงานประจำปี 2568

ANNUAL REPORT 2025

สถิตอยู่ในใจตราบนิรันดร์
น้อมสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณอันหาที่สุดมิได้

ข้าพระพุทธเจ้า คณะผู้บริหาร ข้าราชการ
พนักงานราชการ และเจ้าหน้าที่
สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

สถิตในใจไทยนิรันดร์

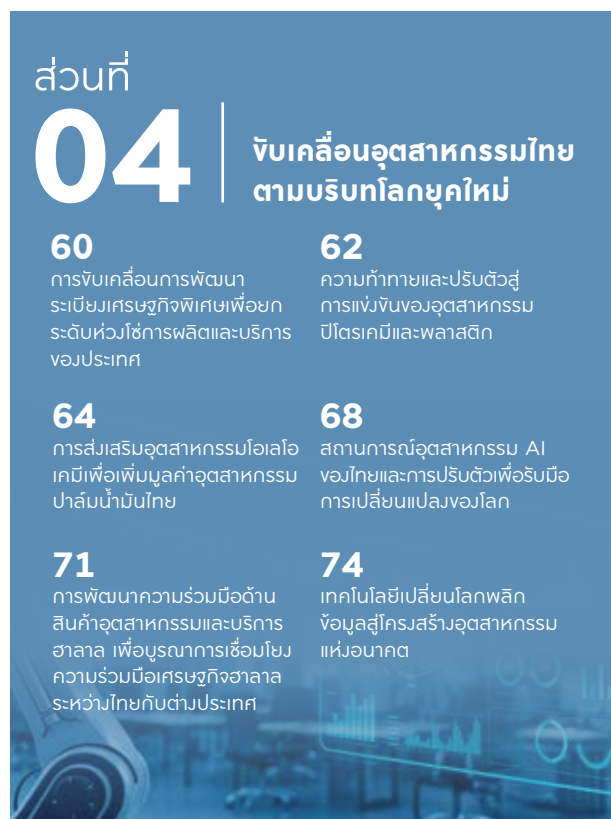
น้อมสำนึกในพระกรุณาธิคุณเป็นล้นพ้น

ข้าพระพุทธเจ้า คณะผู้บริหาร ข้าราชการ
พนักงานราชการ และเจ้าหน้าที่
สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

CONTENT

สารบัญ

ส่วนที่ 05

ผลงาน โครงการสำคัญของ สศอ. ในรอบปีงบประมาณ 2568

78

การจัดงานประจำปี สศอ.
OIE Forum 2568

82

การยกระดับภาคอุตสาหกรรมไทย
สู่คาร์บอนต่ำ: กลไกขับเคลื่อน
เศรษฐกิจควบคู่ความยั่งยืน

84

แผนงานบูรณาการ
พัฒนาอุตสาหกรรมและบริการ
แห่งอนาคต

86

โครงการจัดทำยุทธศาสตร์เพื่อยก
ระดับอุตสาหกรรมเหล็กไทย
ไปสู่เหล็กสีเขียว (Green Steel)

89

โครงการพัฒนาศักยภาพ
อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์
อัจฉริยะตลอดห่วงโซ่มูลค่า

91

โครงการเพิ่มขีดความสามารถในการ
แข่งขันอุตสาหกรรมอาหารฮาลาลไทย
สู่ครัวฮาลาลโลก (Halal Kitchen
of the World)

93

โครงการผลักดันแพชั่นฮาลาล
อัตลักษณ์ไทยก้าวสู่ตลาด
มุสลิมโลก

95

แผนขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรม
สนับสนุนการเกษตรและอุตสาหกรรม
รีไซเคิลเพื่อเพิ่มขีดความสามารถใน
การแข่งขัน

97

การยกระดับระบบเตือนภัย
เศรษฐกิจอุตสาหกรรม
เพื่อรับมือกับความผันผวนโลก

99

การเสริมสร้างเครือข่ายสมรรถนะ
ความร่วมมือด้านการพัฒนา
เศรษฐกิจอุตสาหกรรมของไทย
กับนานาชาติ

102

การเจรจาจัดทำความตกลง
การค้าเสรี (FTA) เพื่อเพิ่ม
ขีดความสามารถทางการแข่งขัน
ของภาคอุตสาหกรรมไทยเชื่อมโยง
ห่วงโซ่อุปทานระดับภูมิภาค

104

แพลตฟอร์มการรายงานข้อมูลกลาง
เพื่อการบริหารจัดการข้อมูล
ภาคอุตสาหกรรมเพื่อเปลี่ยนผ่านการใช้งาน
สู่รูปแบบดิจิทัลและยกระดับฐานข้อมูล
กลางของภาคอุตสาหกรรมไทย

106

การพัฒนาระบบวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการประเมินศักยภาพการประกอบ
กิจการภาคอุตสาหกรรมสู่การรับมือกับความท้าทาย
ของภาคอุตสาหกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

ส่วนที่ 06

กิจกรรมสำคัญ ในรอบปีงบประมาณ พ.ศ. 2568

110

กิจกรรมสำคัญในรอบ
ปีงบประมาณ พ.ศ. 2568

117

รางวัล/ประกาศเกียรติคุณ
ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
ประจำปี 2568

117

ข้าราชการพลเรือนดีเด่น
ประจำปี พ.ศ. 2568

ส่วนที่ 07

รายงานทางการเงิน

120

งบแสดงฐานะการเงิน, งบรายได้
และค่าใช้จ่าย

124

การวิเคราะห์งบการเงิน

สารผู้อำนวยการ

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

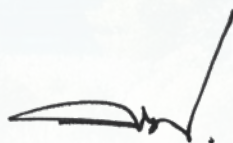
สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) กระทรวงอุตสาหกรรม ในฐานะเป็นองค์กรชั้นนำการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศสู่ความยั่งยืน มีอำนาจหน้าที่เสนอแนะนโยบาย แนวทาง มาตรการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม และจัดทำแผนพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ กำหนดทำที่ แนวทางความร่วมมือด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ ตลอดจนศึกษา วิเคราะห์ เศรษฐกิจอุตสาหกรรมเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดนโยบายพัฒนาอุตสาหกรรมหรือพัฒนาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม พร้อมกับวิเคราะห์ วิจัย คาดการณ์แนวโน้ม และเตือนภัยด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ประสาน เร่งรัด ติดตาม จับคู่เลื่อนและประเมินผลการพัฒนาอุตสาหกรรม รวมทั้งสำรวจ เก็บรักษา ใช้ประโยชน์ข้อมูลด้านอุตสาหกรรม จัดทำดัชนีอุตสาหกรรม และทำหน้าที่เป็นศูนย์สารสนเทศด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

รายงานประจำปี สศอ. ฉบับนี้ นอกจากการรายงาน ข้อมูลทั่วไป รายงานการเงิน และผลการปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 แล้ว ยังนำเสนอภารกิจ สศอ. กับการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมไทย สู่สมดุลเศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน ได้แก่ 1) อุตสาหกรรมไทย ในสมดุลใหม่: การปรับฐานการผลิตเชิงคุณภาพเพื่อยกระดับ สู่มาตรฐานความยั่งยืนสากล 2) ยกระดับขีดความสามารถ อุตสาหกรรมไทยสู่เศรษฐกิจใหม่ที่ยืดหยุ่นและยั่งยืน และ 3) การเปลี่ยนผ่านสู่อุตสาหกรรมที่ยั่งยืน: โอกาส ความท้าทาย และทิศทางนโยบาย นอกจากนี้ ได้นำเสนอ การขับเคลื่อนอุตสาหกรรมไทยตามบริบทโลกยุคใหม่ ได้แก่ การขับเคลื่อนการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ เพื่อยกระดับห่วงโซ่การผลิตและบริการของประเทศ ความท้าทายและการปรับตัวสู่การแข่งขันของอุตสาหกรรม ปีโตรเคมีและพลาสติก การส่งเสริมอุตสาหกรรม โอเลโอเคมีเพื่อเพิ่มมูลค่าอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันไทย สถานการณ์อุตสาหกรรม AI ของไทยและการปรับตัว เพื่อรับมือการเปลี่ยนแปลงของโลก การพัฒนาความร่วมมือ ด้านสินค้าอุตสาหกรรมและบริการฮาลาล เพื่อบูรณาการ เชื่อมโยงความร่วมมือเศรษฐกิจฮาลาลระหว่างไทยกับ ต่างประเทศ และเทคโนโลยีเปลี่ยนโลก พลิกข้อมูลสู่โครงสร้าง อุตสาหกรรมแห่งอนาคต

ในส่วนของผลการดำเนินงานที่สำคัญในรอบ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 สศอ. ได้ดำเนินงาน ตามบทบาท หน้าที่ครอบคลุมในด้านต่าง ๆ โดยนำเสนอในลักษณะ บทความที่น่าสนใจและชวนอ่าน ได้แก่การจัดงานประจำปี สศอ. (OIE Forum) พ.ศ. 2568 การยกระดับ ภาควอุตสาหกรรมไทยสู่คาร์บอนต่ำ: กลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจ สู่ความยั่งยืน แผนงานบูรณาการพัฒนาอุตสาหกรรมและ บริการแห่งอนาคต โครงการจัดทำยุทธศาสตร์เพื่อยกระดับ อุตสาหกรรมเหล็กไทยไปสู่เหล็กสีเขียว (Green Steel) โครงการพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์

อัจฉริยะตลอดห่วงโซ่คุณค่า โครงการเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันอุตสาหกรรมอาหารฮาลาลไทย สู่ครัวฮาลาลโลก (Halal Kitchen of the World) โครงการผลักดันแปรรูป ฮาลาลอัตลักษณ์ไทยก้าวสู่ตลาดมุสลิมโลก แผนขับเคลื่อน การพัฒนาอุตสาหกรรมสนับสนุนการเกษตร และอุตสาหกรรมรีไซเคิลเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน การยกระดับระบบเตือนภัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เพื่อรับมือกับความผันผวนโลก การเสริมสร้างเครือข่าย สมรรถนะความร่วมมือด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ อุตสาหกรรมของไทยกับนานาชาติ การเจรจาจัดทำ ความตกลงการค้าเสรี (FTA) เพื่อเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมไทยเชื่อมโยงห่วงโซ่ อุปทานระดับภูมิภาค แพลตฟอร์มการรายงานข้อมูลกลาง เพื่อการบริหารจัดการข้อมูลภาคอุตสาหกรรม เพื่อเปลี่ยนผ่านการใช้งานสู่รูปแบบดิจิทัลและยกระดับ ข้อมูลกลางของภาคอุตสาหกรรมไทย และการพัฒนาระบบวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการประเมินศักยภาพ การประกอบกิจการภาคอุตสาหกรรม สู่การรับมือกับความท้าทายของภาคอุตสาหกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

สศอ. มุ่งมั่นปฏิบัติภารกิจในฐานะองค์กรชั้นนำ การพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศสู่ความยั่งยืน โดยบูรณาการองค์ความรู้ ข้อมูลเชิงลึก นโยบาย และความร่วมมือจากทุกภาคส่วน เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนา อุตสาหกรรมไทยอย่างเป็นระบบ มีประสิทธิภาพและ ผลิตภาพ สอดรับกับบริบทเศรษฐกิจโลกที่เปลี่ยนแปลง อย่างรวดเร็ว พร้อมผลักดันการยกระดับขีดความสามารถ ในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม ควบคู่กับการสร้าง สมดุลระหว่างเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ อุตสาหกรรมไทยเติบโตอย่างมั่นคง เข้มแข็ง และ มีความยั่งยืน สามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก และเป็นกลไก สำคัญของการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

(นายศุภกิจ บุญศิริ)

ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ส่วนที่
01
ข้อมูลทั่วไป

- วิทยาลัยฯ พันธกิจ ค่านิยม จรรยาบรรณราชการ
- คณะผู้บริหาร สศอ.
- โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการ สศอ.
- โครงสร้างและอัตรากำลัง
- งบประมาณ สศอ.

วิสัยทัศน์

เป็นองค์กรชั้นนำ
การพัฒนาอุตสาหกรรม
ของประเทศสู่ความยั่งยืน

พันธกิจ/ภารกิจหลัก

1

จัดทำ บุคลากร
ผลักดันและขับเคลื่อน
นโยบาย แผน ยุทธศาสตร์
การพัฒนาอุตสาหกรรม
สู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจ
ให้เติบโตอย่างยั่งยืน

2

เสนอแนะนโยบาย
กำหนดทำที่ แนวทาง
ความร่วมมือ
ทางด้านเศรษฐกิจ
อุตสาหกรรม
ระหว่างประเทศ

3

จัดทำ เชื่อมโยง
บุคลากรและให้บริการ
ข้อมูลการชั้นนำ
และการเตือนภัย
เศรษฐกิจอุตสาหกรรม
และระบบเทคโนโลยี
สารสนเทศที่ทันสมัย
เชื่อถือได้

4

สร้างความเข้มแข็ง
ในการเป็นองค์กร
ที่เป็นเลิศด้านเศรษฐกิจ
อุตสาหกรรม

Originality
สร้างสรรค์สิ่งใหม่

Excellence
นำสู่ความเป็นเลิศ

Integrity
มีคุณธรรมเป็นพื้นฐาน

Determination
มุ่งมั่น ตั้งใจ
สู่ผลสัมฤทธิ์

คำนิยม
“OIE
MIND”

O

I

E

M

I

N

D

Innovation
ประยุกต์ใช้นวัตกรรม

Mastery
เชี่ยวชาญด้านเศรษฐกิจ
อุตสาหกรรม

Network
บุคลากรเครือข่าย

อำนาจหน้าที่

1. เสนอแนะนโยบาย แนวทาง และมาตรการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม รวมทั้งจัดทำแผนพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ
2. เสนอแนะนโยบาย กำหนดค่าที่ แนวทางความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ รวมทั้งประชุมเจรจากับองค์การหรือหน่วยงานต่างประเทศด้านอุตสาหกรรม
3. ศึกษา วิเคราะห์เศรษฐกิจอุตสาหกรรม เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดนโยบายการวางแผนการพัฒนาอุตสาหกรรม และการแก้ปัญหาหรือพัฒนาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
4. วิเคราะห์ วิจัย คาดการณ์แนวโน้ม และเตือนภัยด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
5. ประสาน เร่งรัด ติดตาม จับเคลื่อน และประเมินผลการพัฒนาอุตสาหกรรม
6. กำหนดนโยบายการสำรวจ การเก็บรักษา การใช้ประโยชน์ข้อมูลด้านอุตสาหกรรม จัดทำดัชนีอุตสาหกรรม และทำหน้าที่เป็นศูนย์สารสนเทศด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

แผนปฏิบัติการ

แผนปฏิบัติ ราชการที่ 1

กำหนดนโยบายแนวทาง แผน และมาตรการการพัฒนาอุตสาหกรรมเศรษฐกิจสู่ความยั่งยืน

แผนปฏิบัติ ราชการที่ 2

ผลักดันและขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมเศรษฐกิจ

แผนปฏิบัติ ราชการที่ 3

ยกระดับการพัฒนาข้อมูลสารสนเทศและระบบเตือนภัยด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมให้ทันสมัย และมีประสิทธิภาพ

แผนปฏิบัติ ราชการที่ 4

การพัฒนาองค์กรสู่ความเป็นเลิศด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

วัฒนธรรมองค์กร

**ยึดหลักวิชาการ บูรณาการรอบด้าน
ปฏิบัติงานสร้างสรรค์
ก้าวทันความเปลี่ยนแปลง**

จรรยาบรรณการของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ข้อพึงปฏิบัติของข้าราชการ

1

ความซื่อสัตย์สุจริตและรับผิดชอบ

ข้าราชการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต ทั้งต่อตนเอง และผู้อื่น ไม่แสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ ตระหนักและสำนึกในหน้าที่ความรับผิดชอบของตนเอง และต่อสังคม

2

การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน

ข้าราชการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ต้องปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จสมบูรณ์ ตามกำหนดเวลา ได้ผลลัพธ์ตามเป้าหมาย คำนึงถึงคุณค่า ด้วยความถูกต้อง ชอบธรรม โดยรักษาและ ใช้ทรัพยากรให้เป็นประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนและประเทศชาติ

3

การเคารพบุคคลและองค์กร

ข้าราชการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม พึงเคารพสิทธิเสรีภาพ ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของตนเอง และผู้อื่นอย่างเท่าเทียมกัน รักษาชื่อเสียงของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม รวมถึงพึงรักษาและ ใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด คำนึงถึงคุณค่า

4

การปฏิบัติหน้าที่โดยไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม

ข้าราชการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม รวดเร็ว ประหยัด และถูกต้อง ปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความมีน้ำใจ สุภาพ เอื้ออาทร

5

การยึดมั่นและยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง

ข้าราชการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ต้องปฏิบัติหน้าที่อย่างเปี่ยมด้วยศรัทธา โดยยึดมั่น ในความถูกต้อง เทียบธรรม ยึดมั่นในหลักวิชาการและจริยธรรม

6

การดำรงชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

ข้าราชการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ควรดำรงชีวิตโดยยึดปรัชญาของหลักเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อสร้างความเชื่อถือ ศรัทธาที่ดีแก่บุคคลทั่วไป

7

การปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้

ข้าราชการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใส เปิดเผย พร้อมรับผิดชอบและสามารถตรวจสอบได้

คณะผู้บริหาร

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

นายศุภกิจ บุญศิริ
ผู้อำนวยการ
สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

นายณรุณ สุนทรมาน

รองผู้อำนวยการ
สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

นางสาวนิรดา วิสุทธิตราด

รองผู้อำนวยการ
สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

นางศุภิดา เสมมีสุข
เลขาธิการกรม
สำนักงานเลขาธิการกรม

นางสาวพฐ กองจุล
ผู้อำนวยการ
กองนโยบายอุตสาหกรรมรายสาขา 1

นางสาวเพ็ญใจ ไชยรังสินันท์
ผู้อำนวยการ
กองวิจัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

นายพฤษณ์ ศิโรตน์เศรษฐ์

ผู้อำนวยการ
กองนโยบายอุตสาหกรรมรายสาขา 2

นายชาลี จินศิริ

ผู้อำนวยการ
กองเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ

นายจักรพันธ์ เด่นดวงบริพันธ์

ผู้อำนวยการ
กองสารสนเทศและดัชนีเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

นายรณวัฒน์ ไทยแก้ว

ผู้อำนวยการ
กองนโยบายอุตสาหกรรมมหภาค

นายอนุวัตร จุลินทร

ผู้เชี่ยวชาญ
ด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ

นางสาววิลาวัลย์ คำจตุ

ผู้เชี่ยวชาญ
ด้านการค้าและเตือนภัยภาคอุตสาหกรรม

นางสาวสมานลักษณ์ ดิตกกุล

ผู้เชี่ยวชาญ
ด้านการเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน
ภาคอุตสาหกรรม

นายบวร กิติไพศาลนนท์

รักษาการในตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญ
ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม

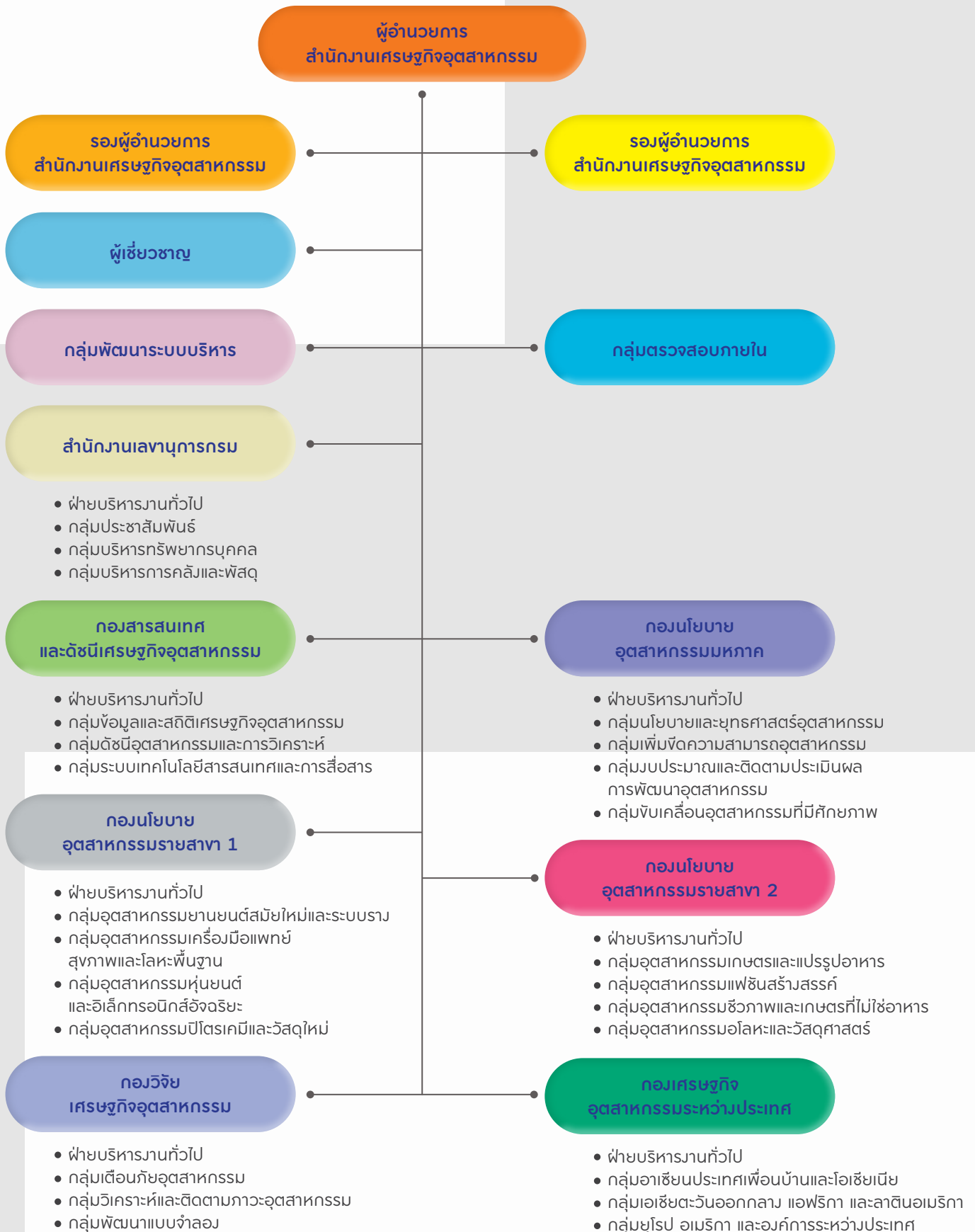

นายอเนชิต บุญจันทร์คง
หัวหน้ากลุ่มพัฒนาระบบบริหาร

นางสาววรรณารก มีภูมิรู้
หัวหน้ากลุ่มตรวจสอบภายใน

โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการ

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ส่วนราชการและหน้าที่ความรับผิดชอบ

สำนักงานเลขาธิการกรม

- 1) ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานทั่วไป งานสารบรรณ งานช่วยอำนวยความสะดวก และงานเลขานุการของสำนักงาน
- 2) ดำเนินการเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี การงบประมาณ การพัสดุ อาคารสถานที่ และยานพาหนะของสำนักงาน
- 3) ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคล การเสริมสร้างวินัย และรักษาระบบคุณธรรมของสำนักงาน
- 4) ดำเนินการเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูล กิจกรรม ความรู้ ความก้าวหน้า และผลงานของสำนักงาน
- 5) ดำเนินการเกี่ยวกับงานกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง งานนิติกรรมและสัญญา งานเกี่ยวกับความรับผิดชอบแพ่งและอาญา งานคดีปกครอง และงานคดีอื่นใด และการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย รวมทั้งประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายบรรดาที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของสำนักงาน
- 6) ดำเนินการอื่นใดที่มิได้กำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของส่วนราชการใดของสำนักงาน
- 7) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

กองนโยบายอุตสาหกรรมมหภาค

- 1) ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดทำแผนปฏิบัติการขับเคลื่อนนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ และแผนการเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพของภาคอุตสาหกรรม ตลอดจนการกำกับ ผลักดันและพัฒนาปัจจัยสนับสนุนที่จำเป็นต่อการขับเคลื่อนนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ
- 2) เสนอแนะนโยบาย ยุทธศาสตร์ แนวทาง และมาตรการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศรวมทั้งจัดทำแผนพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศในระดับมหภาค ภูมิภาค และพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ
- 3) เสนอแนะแนวทางการพัฒนาปัจจัยสนับสนุนที่จำเป็นต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ
- 4) ติดตามและประเมินผลการขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ แผนการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ แผนการเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพด้านอุตสาหกรรมตลอดจนแผนพัฒนาภูมิภาค และพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ
- 5) ส่งเสริมและสนับสนุนทางวิชาการในการจัดทำยุทธศาสตร์ และแผนพัฒนาอุตสาหกรรม ในระดับภูมิภาคและจังหวัด ให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- 6) ประสานการดำเนินงานเพื่อให้ความช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาด้านอุตสาหกรรม
- 7) จัดทำแผนงานงบประมาณบูรณาการร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งงบประมาณ แผนปฏิบัติการของสำนักงาน ให้เป็นไปตามนโยบายของกระทรวง
- 8) ดำเนินการเกี่ยวกับงานเลขานุการของคณะกรรมการพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งชาติ
- 9) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

กรอบนโยบายอุตสาหกรรมรายสาขา 1 และ 2

- 1) เสนอนโยบาย แนวทาง และมาตรการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมรายสาขา รวมทั้งจัดทำแผนพัฒนาอุตสาหกรรมรายสาขา
- 2) ศึกษา วิเคราะห์ และติดตามสถานการณ์ที่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจอุตสาหกรรม รวมทั้งคาดการณ์แนวโน้มและเตือนภัยอุตสาหกรรมรายสาขา
- 3) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาอุตสาหกรรมรายสาขา
- 4) ประสานการดำเนินงานเพื่อให้ความช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาอุตสาหกรรมรายสาขา
- 5) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

กองวิจัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

- 1) ศึกษา วิเคราะห์ รวบรวมข้อมูลเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และเป็นหน่วยสารสนเทศเชิงลึกของกระทรวง รวมถึงการเชื่อมโยงเครือข่ายข้อมูลกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง
- 2) ศึกษา วิเคราะห์ และวิจัยประเด็นทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศและติดตามสถานการณ์ รวมทั้งคาดการณ์แนวโน้มและเตือนภัยด้านอุตสาหกรรม
- 3) พัฒนาเครื่องมือและแบบจำลองทางเศรษฐศาสตร์เพื่อสนับสนุนการศึกษา วิเคราะห์และวิจัยทางเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- 4) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

กองสารสนเทศและดัชนีเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

1. กำหนดนโยบาย และระเบียบในการสำรวจ การเก็บรักษาและการใช้ประโยชน์ข้อมูลด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
2. ดำเนินการเกี่ยวกับการเป็นศูนย์ข้อมูลและสารสนเทศด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
3. รวบรวม จัดทำ และพัฒนาดัชนีเศรษฐกิจอุตสาหกรรมในภาพรวมและรายสาขาอุตสาหกรรม
4. สร้างเครือข่ายในการแลกเปลี่ยนด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ภาครัฐ และเอกชนทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ
5. พัฒนา บริหารจัดการ และเชื่อมโยงระบบสารสนเทศ และการสื่อสาร เพื่อรองรับรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์
6. ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

กองเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ

- 1) เสนอแนะนโยบาย ยุทธศาสตร์ แนวทางมาตรการ และกำหนดทหที่ความร่วมมือด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคี
- 2) ดำเนินการเกี่ยวกับความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมกับต่างประเทศ รวมทั้งองค์การระหว่างประเทศ
- 3) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบายด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ
- 4) ดำเนินการตามพันธกรณี อนุสัญญา พิธีสาร ข้อตกลงมาตรการทางกฎหมายระหว่างประเทศ และร่วมพิจารณากำหนดข้อตกลงระหว่างประเทศด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศและที่เกี่ยวข้อง
- 5) เป็นศูนย์ให้บริการข้อมูลด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และความร่วมมือระหว่างประเทศของกระทรวง
- 6) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

กลุ่มตรวจสอบภายใน

- 1) ดำเนินการเกี่ยวกับการตรวจสอบด้านการบริหารการเงิน และการบัญชีของสำนักงาน
- 2) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร

- 1) เสนอแนะให้คำปรึกษาแก่ผู้อำนวยการเกี่ยวกับยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการภายในสำนักงาน
- 2) ติดตาม ประเมินผล และจัดทำรายงานเกี่ยวกับการพัฒนาระบบราชการภายในสำนักงาน
- 3) ประสานและดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาระบบราชการร่วมกับหน่วยงานกลางต่าง ๆ และหน่วยงานภายในสำนักงาน
- 4) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

โครงสร้างและกรอบอัตรากำลัง (ตำแหน่ง)

ข้าราชการ	รวม 136 ตำแหน่ง	
ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม	1	ตำแหน่ง
รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม	2	ตำแหน่ง
ผู้เชี่ยวชาญ	4	ตำแหน่ง
กลุ่มตรวจสอบภายใน	2	ตำแหน่ง
กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร	2	ตำแหน่ง
สำนักงานเลขาธิการกรม	22	ตำแหน่ง
กองนโยบายอุตสาหกรรมมหภาค	18	ตำแหน่ง
กองนโยบายอุตสาหกรรมรายสาขา 1	18	ตำแหน่ง
กองนโยบายอุตสาหกรรมรายสาขา 2	18	ตำแหน่ง
กองวิจัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม	15	ตำแหน่ง
กองเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ	17	ตำแหน่ง
กองสารสนเทศและดัชนีเศรษฐกิจอุตสาหกรรม	17	ตำแหน่ง
ลูกจ้างประจำ รวม 10 ตำแหน่ง		พนักงานราชการ รวม 12 ตำแหน่ง

ข้าราชการ
136
ตำแหน่ง

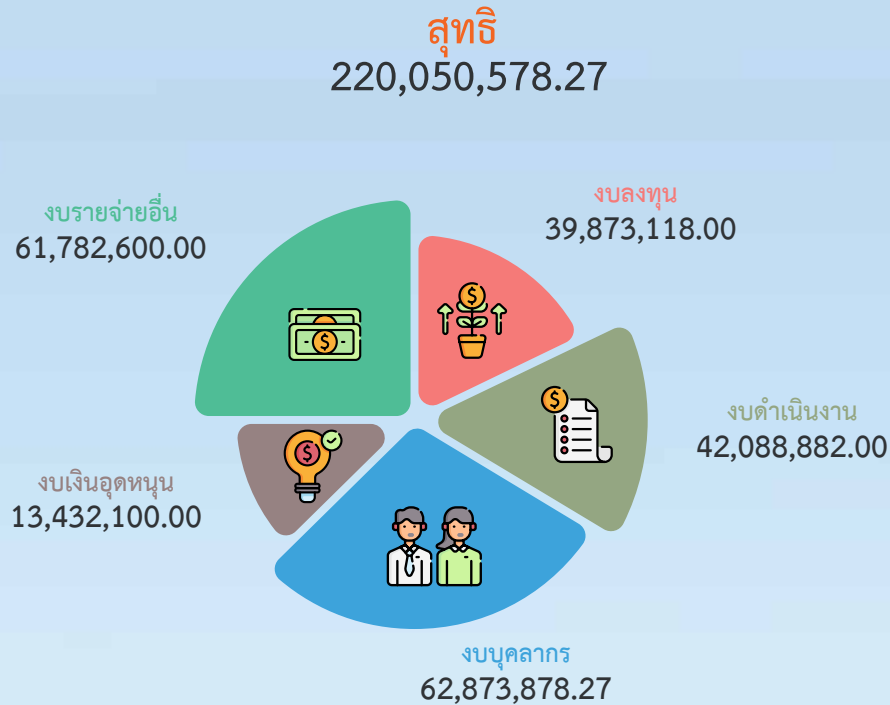
พนักงานราชการ
12
ตำแหน่ง

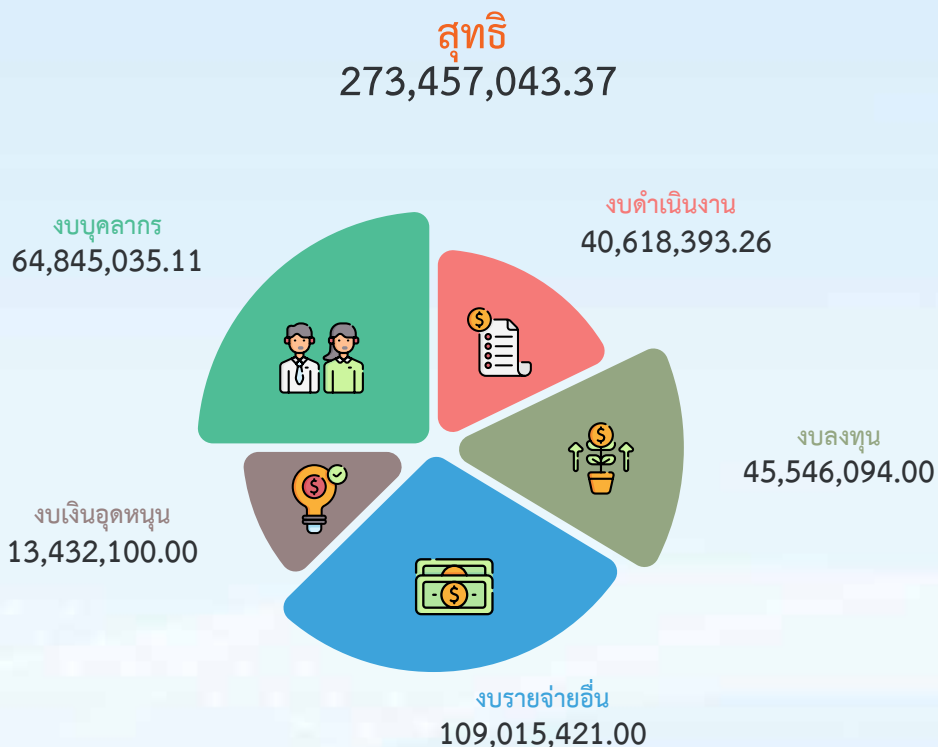
ลูกจ้างประจำ
10
ตำแหน่ง

งบประมาณสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

งบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. 2567

งบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. 2568

ส่วนที่
02
ผลการปฏิบัติงานราชการ

-
- การดำเนินงานตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540
 - ผลการปฏิบัติราชการของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568
 - รายงานผลการดำเนินงานพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568
 - รายงานผลการดำเนินงานการจัดการความรู้ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568

การดำเนินงานตามพระราชบัญญัติ

ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568

สำนักงานเลขาธิการกรม

ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 กำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชน เพื่อให้มีผลใช้บังคับอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการที่กำหนดไว้ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) กระทรวงอุตสาหกรรม จึงได้ดำเนินการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ และจัดให้บริการข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ แก่ประชาชนและผู้ขอรับบริการ โดยมีการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ดังนี้

1. การจัดตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสาร สศอ.

สศอ. ได้ดำเนินการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสารขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 โดยได้จัดทำโครงสร้าง การจัดองค์กร สรุปอำนาจหน้าที่ ที่สำคัญและวิธีการดำเนินงาน นอกจากนี้ ภายในศูนย์ข้อมูลข่าวสารของ สศอ. ยังมีการจัดทำแผนผังการดำเนินงาน (Flow chart) สำหรับขั้นตอนการขอรับบริการข้อมูลข่าวสารเพื่อไว้สำหรับให้บริการและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนผู้มาติดต่อ ณ ชั้น 2 ศูนย์ข้อมูลข่าวสาร สศอ. อาคารสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ถนนพระรามที่ 6 แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 หมายเลขโทรศัพท์ 0 2430 6800

2. การดำเนินการจัดระบบข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 มาตรา 9

สศอ. ได้ดำเนินการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสารทางกายภาพสำหรับรวบรวมข้อมูลข่าวสารไว้ให้ประชาชนสามารถเข้ามาใช้บริการได้โดยง่ายและสะดวก โดยมีการดำเนินงาน ดังนี้

- 2.1 จัดทำป้ายชื่อศูนย์ข้อมูลข่าวสาร สศอ. ไว้หน้าห้อง พร้อมป้ายบอกทางไปศูนย์ข้อมูลข่าวสารของ สศอ.
- 2.2 จัดสถานที่อำนวยความสะดวกไว้ต้อนรับและบริการแก่ผู้มาใช้บริการศูนย์ข้อมูลข่าวสารของ สศอ.
- 2.3 จัดเก็บข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 9 (1), (2), (4), (5), (8) ไว้ให้บริการแก่ผู้มาใช้บริการศูนย์ข้อมูลข่าวสารของ สศอ.
- 2.4 จัดทำดัชนีข้อมูลข่าวสารไว้ให้บริการ ณ ศูนย์ข้อมูลข่าวสารอย่างชัดเจน และสามารถสืบค้นได้อย่างสะดวก และรวดเร็ว

3. การบริหารจัดการเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สศอ. ได้มีการดำเนินการบริหารจัดการศูนย์ข้อมูลข่าว สศอ. อย่างต่อเนื่อง ดังนี้

3.1 มอบหมายรองหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ เป็นการเฉพาะ

3.2 ผู้บริหารให้ความสำคัญในการติดตาม ควบคุมดูแลให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการอย่างเคร่งครัด เช่น มีการแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาดำเนินการในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 การจัดประชุมคณะกรรมการฯ อย่างสม่ำเสมอ

ผลสำรวจความพึงพอใจการใช้บริการศูนย์ข้อมูลข่าวสาร (สำหรับบุคคลภายนอก)

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 (ตุลาคม 2567 ถึง กันยายน 2568)

ความพึงพอใจของ
หนังสือ วารสาร
หนังสือพิมพ์ ที่ให้บริการ

คิดเป็นร้อยละ

97.78

ความเหมาะสม
ด้านสถานที่

คิดเป็นร้อยละ

96.67

ความเพียงพอของ
อุปกรณ์ที่ให้บริการ
ในห้องสมุด

คิดเป็นร้อยละ

98.33

การให้บริการ
ของเจ้าหน้าที่

คิดเป็นร้อยละ

98.89

ระบบการสืบค้นหนังสือ
และรายงานวิจัยผ่านทาง
E-Library

คิดเป็นร้อยละ

96.11

ภาพรวมการให้บริการ
ภายในห้องสมุด

คิดเป็นร้อยละ

97.78

หมายเหตุ: สรุปรายข้อมูลจากแบบสำรวจความพึงพอใจการใช้บริการศูนย์ข้อมูลข่าวสารฯ (ออนไลน์)

3.3 มีการจัดเก็บสถิติและจัดทำรายงานสรุปผลการมาใช้บริการของผู้ที่มาขอรับบริการข้อมูลข่าวสารของศูนย์ข้อมูลข่าวสาร สศอ. และได้นำเสนอผลรายงานต่อผู้บริหารของ สศอ. ทราบอย่างสม่ำเสมอ

3.4 ส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ของ สศอ. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร โดยมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ การดำเนินงานของศูนย์ข้อมูลข่าวสารอย่างต่อเนื่อง

3.5 มีการเผยแพร่งานบริการด้านการใช้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชน เช่น พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร คู่มือประชาชน และ คลิปวิดีโอเพื่อประชาชน ลงผ่านช่องทางเว็บไซต์ของ สศอ. ที่ www.oie.go.th และผ่านสื่อโซเชียลมีเดีย สศอ. ได้แก่ Facebook Fanpage, Youtube, Twitter, Instagram, Tiktok เป็นต้น

3.6 มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับผลการปฏิบัติตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของ สศอ. ผ่านทางช่องทางต่าง ๆ ได้แก่ เว็บไซต์ของ สศอ. เว็บไซต์ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ เว็บไซต์ศูนย์ข้อมูลข่าวสาร Facebook Fanpage, Youtube, Twitter, Instagram, Tiktok, บอร์ดประชาสัมพันธ์, เสียงตามสาย, รายงานประจำปี เป็นต้น รวมทั้งมีการสำรวจความคิดเห็นจากแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของประชาชนผู้ขอรับบริการ

4. การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ศูนย์บริการข้อมูลข่าวสาร

สศอ. ได้มีการดำเนินการจัดทำ จัดเก็บ และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของ สศอ. ดังนี้

- 4.1 มีการนำข้อมูลข่าวสารในเว็บไซต์ของ สศอ. มาเผยแพร่บนเว็บไซต์ในศูนย์ข้อมูลข่าวสารของ สศอ.
- 4.2 มีการจัดทำสรุปผลการจัดซื้อจัดจ้างเป็นรายเดือน จัดเป็นหมวดหมู่ชัดเจนไว้ในศูนย์ข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและมีการเผยแพร่บนเว็บไซต์สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมทุกเดือน

5. การพัฒนาการดำเนินงานศูนย์ข้อมูลข่าวสาร สศอ. ประจำปี พ.ศ. 2568

สำหรับปี พ.ศ. 2568 ได้ดำเนินการปรับปรุงการจัดทำระบบข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 มาตรา 7 และ มาตรา 9 ดังนี้

- 5.1 ปรับปรุงข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ให้ทันสมัยอยู่เสมอ
- 5.2 ส่งผู้แทนเข้าร่วมสัมมนาเชิงปฏิบัติการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสารของราชการ และเข้าร่วมอบรมและทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540
- 5.3 กรอกรูปแบบสอบถามเกี่ยวกับการตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสารของราชการและเกณฑ์การประเมินมาตรฐานการประเมินศูนย์ข้อมูลข่าวสารของราชการ พร้อมทั้งจัดทำข้อมูล คำแนะนำและรวบรวมข้อมูลทำแฟ้มหลักฐานตามเกณฑ์มาตรฐานการประเมินศูนย์ข้อมูลข่าวสารของ สศอ. ส่งสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
- 5.4 รายงานผลการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ในเว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

6. การดำเนินงานศูนย์ข้อมูลข่าวสาร สศอ. ประจำปี พ.ศ. 2568

สำหรับปี พ.ศ. 2568 ได้ดำเนินการปรับปรุงการจัดทำระบบข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 มาตรา 7 และ มาตรา 9 ดังนี้

- 6.1 ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงป้ายศูนย์บริการข้อมูลข่าวสารของ สศอ. ให้ทันเหตุการณ์และน่าสนใจต่อผู้มารับบริการข้อมูลข่าวสาร
- 6.2 รายงานผลการมาใช้บริการข้อมูลข่าวสารของ สศอ. ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ณ ห้องสมุด จำนวน 2,089 ราย และทาง E-Library จำนวน 47,588 ราย รวมทั้งสิ้น **49,677** ราย เสนอต่อผู้บริหาร สศอ.
- 6.3 ปรับปรุงแฟ้มข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 9 (1), (2), (4), (5), (8) ให้ทันสมัยอย่างสม่ำเสมอ
- 6.4 จัดเตรียมกล่องรับความคิดเห็นเพื่อให้ผู้มารับบริการแสดงข้อคิดเห็น และได้นำข้อคิดเห็นของผู้มารับบริการนั้น มาปรับปรุงแก้ไขการให้บริการให้ดียิ่งขึ้น

ผลการปฏิบัติราชการของ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568

นโยบายอุตสาหกรรมมหภาค

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) ภายใต้ภารกิจที่มุ่งเน้นการขับเคลื่อนนโยบาย แผน และยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรม ผ่านการจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย การผลักดันมาตรการพัฒนาอุตสาหกรรม การกำหนดท่าทีและความร่วมมือด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ ควบคู่ไปกับการเชื่อมโยงและให้บริการข้อมูลที่สามารถค้นหาและเตือนภัยเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรม โดยบูรณาการการทำงานร่วมกับทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ เอกชน สถาบันการศึกษา และสถานประกอบการ เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมไทยให้เติบโตอย่างยั่งยืน และก้าวสู่การเป็นองค์กรที่เป็นเลิศด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุภารกิจข้างต้น สศอ. ได้ขับเคลื่อนแนวทางการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการ 4 แผนหลัก ประกอบด้วย (1) กำหนดนโยบาย แนวทาง แผน และมาตรการการพัฒนาอุตสาหกรรมเศรษฐกิจสู่ความยั่งยืน (2) ผลักดันและขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรม (3) ยกระดับการพัฒนาข้อมูลสารสนเทศ และระบบเตือนภัยด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมให้ทันสมัย และมีประสิทธิภาพ และ (4) สร้างความเข้มแข็งสู่การเป็นองค์กรที่เป็นเลิศด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ในวงเงินที่ได้รับจัดสรรตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 รวมทั้งสิ้น 268.8822 ล้านบาท สรุปได้ดังนี้

โดยภาพรวมผลสัมฤทธิ์จากการดำเนินงานสูงกว่าค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ทุกแผนงาน ตลอดจนระดับความเชื่อมั่น ความพึงพอใจ และความโปร่งใสในการดำเนินงานมีค่าเฉลี่ยประมาณร้อยละ 90 ซึ่งมีผลการดำเนินงานสำคัญ ดังนี้

แผนปฏิบัติราชการที่ 1: กำหนดนโยบาย แนวทาง แผน และมาตรการการพัฒนาอุตสาหกรรมเศรษฐกิจสู่ความยั่งยืน เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมเศรษฐกิจให้สามารถแข่งขันและเติบโตได้อย่างยั่งยืน ผ่านการจัดทำข้อเสนอแนะและโครงการ ดังนี้

1. การจัดทำข้อเสนอแนะนโยบาย แนวทาง แผน และมาตรการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม อาทิ การพิจารณาความเห็นแผนการบังคับใช้มาตรฐานการระบายนพิษทางอากาศยุโรป 6 สำหรับรถยนต์ดีเซล (ร่าง) ข้อเสนอการกำหนดโครงสร้างราคาปาล์มน้ำมันเพื่อแก้ไขปัญหาการขาดดุลการค้า การพิจารณาและจัดทำประกาศสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เรื่อง กระบวนการผลิตที่เป็นสาระสำคัญของของในเขตปลอดอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรหรือในเขตประกอบการเสรี ตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 5) (ร่าง) มาตรการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรม และ (ร่าง) ความตกลงการค้าเสรีระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสมาคมการค้าเสรีแห่งยุโรป (European Free Trade Association: EFTA) เป็นต้น

2. การจัดทำโครงการพัฒนาอุตสาหกรรม ข้อมูล และระบบสารสนเทศ เพื่อรองรับอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพมุ่งสู่อุตสาหกรรม 4.0 จำนวน 5 โครงการ เน้นการปฏิรูปอุตสาหกรรมดั้งเดิมสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจใหม่ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษที่เชื่อมโยงพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจเชิงพื้นที่ ด้วยการจัดทำแผนขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมเศรษฐกิจเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมไทยใน 3 กลุ่มอุตสาหกรรม คือ อุตสาหกรรมรีไซเคิล อุตสาหกรรมสนับสนุนกระบวนการในห่วงโซ่มูลค่า และเกษตรอุตสาหกรรม การจัดทำยุทธศาสตร์เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมเหล็กไทยไปสู่เหล็กสีเขียว (Green Steel) การพัฒนาความร่วมมือด้านสินค้าอุตสาหกรรมและบริการฮาลาล และการผลักดันแพชชันฮาลาลอัตลักษณ์ไทย ก้าวสู่ตลาดมุสลิมโลก เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันภายใต้นโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ และการจัดทำแผนพัฒนาอุตสาหกรรม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มจากการพัฒนาแลนด์บริดจ์ในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (Southern Economic Corridor: SEC)

การขับเคลื่อนภารกิจ สศอ. ภายใต้แผนปฏิบัติการ 4 ด้าน

โดยผลการดำเนินการจัดทำข้อเสนอแนะนโยบาย แนวทาง แผน และมาตรการพัฒนาอุตสาหกรรม รวมจำนวน 203 เรื่อง บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ (117 เรื่อง) ซึ่งผลการดำเนินงานแล้วเสร็จทุกโครงการ โดยเครื่องชี้วัดระดับความเชื่อมั่นของผู้บริหารกระทรวง อุตสาหกรรมและระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการมีค่าเฉลี่ยระดับร้อยละ 90 มากกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้อยู่ที่ระดับร้อยละ 80

แผนปฏิบัติการที่ 2: ผลักดันและขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรม เพื่อขับเคลื่อนนโยบาย การพัฒนาอุตสาหกรรมเศรษฐกิจให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม ดังนี้

1. รายงานผลการดำเนินงาน มาตรการ แผนปฏิบัติการ ต่อคณะรัฐมนตรีคณะกรรมการ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 8 เรื่อง ดังนี้ (1) แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร ระยะที่ 1 (พ.ศ. 2566 - 2570) (2) มาตรการ พัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพของไทย ปี พ.ศ. 2561 - 2570 (3) การพัฒนาอุตสาหกรรมเหล็กไทยอย่างสมดุลและยั่งยืน (4) แผน ขับเคลื่อนระเบียบเศรษฐกิจพิเศษ ด้านการพัฒนาห่วงโซ่การผลิตและบริการ (ฉบับทบทวน) (5) การขับเคลื่อนแผนงานบูรณาการ พัฒนา อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต (6) มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ เพื่อพิจารณาจัดเตรียมโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจในระยะสั้น และระยะยาว (7) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือในโครงการภายใต้กองทุนพิเศษแม่โขง - ล้านช้าง ประจำปี พ.ศ. 2567 และ (8) ประกาศสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เรื่อง กระบวนการผลิตที่เป็นสาระสำคัญของของในเขตปลอดอากรตามกฎหมาย ว่าด้วยศุลกากรหรือในเขตประกอบการเสรีตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 4)

2. การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม ด้วยมาตรฐาน ผลิตภาพ และนวัตกรรม โดย ดำเนินการผ่าน (1) การออกใบรับรองจากระบบ Eco sticker ในส่วนรถยนต์ รถจักรยานยนต์ และยางรถยนต์ จำนวน 11,531 ป้าย ประกอบด้วยยางล้อ 8,285 ป้าย คิดเป็นสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 70 ของการออกใบรับรอง Eco sticker รองลงมาเป็น รถยนต์ 2,674 ป้าย (คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 23) และรถจักรยานยนต์ 572 ป้าย ซึ่งเป็นการยกระดับขีดความสามารถด้านเทคโนโลยีของอุตสาหกรรม ยานยนต์ไทยในระดับสากล และ (2) การดำเนินโครงการเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมให้เกิดผลในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม เช่น การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันอุตสาหกรรมอาหารฮาลาลไทยสู่ครัวโลก (Halal Kitchen of the World) การยกระดับสมรรถนะผู้ผลิตเครื่องมือแพทย์ผ่านการรับรองมาตรฐาน CE เพื่อสร้างความเชื่อมั่นการพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะตลอดห่วงโซ่คุณค่า การปรับระบบการดำเนินงานป้ายข้อมูลยานยนต์ตามมาตรฐานสากล (Eco Sticker) การยกระดับเทคโนโลยีการผลิตผลิตภัณฑ์จากวัสดุทางชีวภาพ เพื่อรองรับอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ การติดตามและ ประเมินผลการดำเนินงานภายใต้แผนงานบูรณาการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต การยกระดับภาคอุตสาหกรรม เพื่อมุ่งสู่เป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) และการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันภาคอุตสาหกรรม

ด้วยแนวคิดการดำเนินธุรกิจที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาล (Environment, Social, Governance: ESG)

ทั้งนี้ ความสำเร็จของการขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรม (Implement) คิดเป็นร้อยละ 100 บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ ร้อยละ 80 นอกจากนี้ ยังผลักดันให้สถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการมีผลผลิตภาพเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 28.51 และแรงงานที่เข้าร่วมโครงการมีผลผลิตภาพเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 14.98

แผนปฏิบัติการที่ 3: ยกระดับการพัฒนาข้อมูลสารสนเทศ และระบบเตือนภัยด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ เพื่อยกระดับระบบสารสนเทศด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมให้สามารถขึ้นและเตือนภัยภาคอุตสาหกรรมได้อย่างรวดเร็ว ถูกต้อง และแม่นยำ ผ่านการจัดทำโครงการ ดังนี้

1. จัดทำข้อมูลสารสนเทศและระบบเตือนภัยด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม โดยดำเนินงานผ่านโครงการ Intelligence Unit ซึ่งเป็นการพัฒนาระบบเตือนภัยในภาพรวมและรายภูมิภาค (ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคตะวันออก) รวมทั้งการดำเนินการสำรวจ ตรวจสอบ วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อจัดทำสถิติและดัชนีอุตสาหกรรม การสำรวจข้อมูลและจัดทำรายงานผลผลิตภาพและผลประกอบการอุตสาหกรรม เพื่อสะท้อนภาพทิศทางภาคอุตสาหกรรมในหลากหลายมิติทั้งภาพรวม รายสาขา และเชิงพื้นที่

2. การพัฒนาอุตสาหกรรม ข้อมูล และระบบสารสนเทศ เพื่อรองรับอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพมุ่งสู่อุตสาหกรรม 4.0 โดยดำเนินการผ่านโครงการพัฒนาศูนย์วิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึกอุตสาหกรรม จำนวน 17 สาขาอุตสาหกรรม รวมถึงโครงการแพลตฟอร์มการรายงานข้อมูลกลางเพื่อการบริหารจัดการข้อมูลภาคอุตสาหกรรม (iSingleForm) และการดำเนินโครงการระบบวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประเมินศักยภาพการประกอบกิจการภาคอุตสาหกรรม ซึ่งการดำเนินโครงการข้างต้น ส่งผลให้ระบบขึ้นและเตือนภัยภาคอุตสาหกรรมมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น รวมถึงข้อมูลสารสนเทศที่เผยแพร่บนเว็บไซต์ สศอ. นับเป็นคลังข้อมูลสำคัญที่ใช้ประกอบการจัดทำรายงานภาวะเศรษฐกิจและประเมินผลกระทบที่อาจส่งผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรม โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 มีผู้เข้าใช้บริการข้อมูลสูงถึง 10.15 ล้านครั้ง ส่วนหนึ่งเป็นผลจากความสนใจต่อประเด็นความเคลื่อนไหวของภาคอุตสาหกรรมไทยภายใต้ความผันผวนของภาวะเศรษฐกิจโลกในช่วงที่ผ่านมา ซึ่งมีการเผยแพร่บทความ/บทวิเคราะห์ จำนวนรวม 311 เรื่อง มากกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้ (253 เรื่อง) อีกทั้ง ผลสำรวจความเชื่อมั่นที่มีต่อระบบเตือนภัยและความพึงพอใจของผู้ใช้บริการสูงถึงระดับร้อยละ 98.48 และ 86.21 ตามลำดับ สะท้อนถึงคุณภาพ ความน่าเชื่อถือ และความสำคัญของฐานข้อมูลดังกล่าว

แผนปฏิบัติการที่ 4: สร้างความเข้มแข็งสู่การเป็นองค์กรที่เป็นเลิศด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เพื่อเป็นองค์กรดิจิทัลที่สร้างสรรค์ โปร่งใส และมีธรรมาภิบาล ดังนี้

สศอ. ได้ดำเนินการกิจหลักใน 2 โครงการหลัก คือ (1) โครงการบริหารจัดการความรู้ (KM) โดยดำเนินการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการและจัดกิจกรรมถ่ายทอดองค์ความรู้ รวมทั้งจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ เช่น ศึกษาดูงาน และ (2) การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA) ภายนอก ซึ่งดำเนินการจัดประชุมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินการตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ และสร้างบรรยากาศการมีส่วนร่วม ในการสร้างนวัตกรรมหรือปรับปรุงกระบวนการงานและการสร้างทีมงานให้เกิดความผาสุกในองค์กร

ผลจากการสร้างความเข้มแข็งสู่การเป็นองค์กรที่เป็นเลิศด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ทำให้ สศอ. ได้รับคะแนนประเมินสถานะของหน่วยงานภาครัฐระบบราชการ 4.0 (PMQA 4.0) อยู่ที่ 447.62 คะแนน สูงกว่าเป้าหมาย (430 คะแนน) นอกจากนี้ ยังได้รับการประเมินความพร้อมรัฐบาลดิจิทัลอยู่ที่ระดับร้อยละ 90.61 เติบโตจากเป้าหมายที่ระดับร้อยละ 70 พร้อมทั้งได้รับการประเมินองค์กรคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงาน (ITA) อยู่ที่ 96.06 คะแนน และระดับความพึงพอใจต่อคุณภาพชีวิต ความพอใจในงาน และความผูกพันต่อองค์กร ร้อยละ 75 มากกว่าเป้าหมายที่ระดับ 95 คะแนน และร้อยละ 72 ตามลำดับ

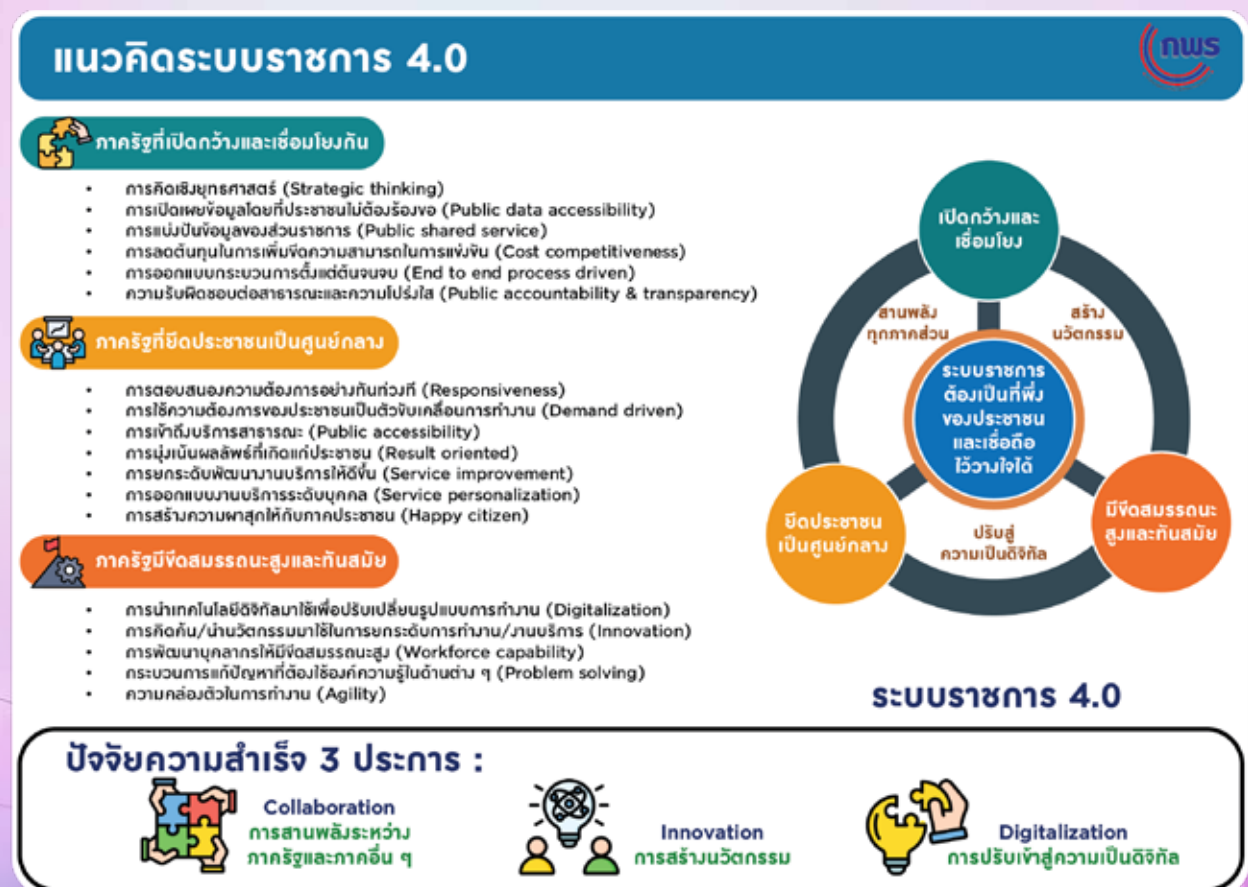
รายงานผลการดำเนินงาน

พัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA)

ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568

ตามนโยบายของรัฐบาลที่จะยกระดับหน่วยงานภาครัฐเข้าสู่ระบบราชการ 4.0 เพื่อให้สามารถรองรับต่อการเปลี่ยนแปลงและการเป็นประเทศไทย 4.0 โดยมีเป้าหมายหลักเพื่อให้ภาครัฐมีการบริหารจัดการที่ยึดหลักธรรมาภิบาล เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน และรองรับยุทธศาสตร์ของประเทศไทย 4.0 และเป็นที่ยึดถือไว้วางใจ ตลอดจนเป็นที่พึงของประชาชนได้อย่างแท้จริง ซึ่งมีปัจจัยที่สำคัญ 3 ประการ ในการพัฒนาระบบราชการไปสู่ระบบราชการ 4.0 ประกอบด้วย 1) การสานพลังทุกภาคส่วนระหว่างภาครัฐและภาคส่วนอื่น ๆ ในสังคม (Collaboration) 2) การสร้างนวัตกรรม (Innovation) และ 3) การปรับกระบวนการงานองค์กรเข้าสู่การเป็นดิจิทัล (Digitization) ซึ่งได้มอบหมายให้สำนักงาน ก.พ.ร. พัฒนาเครื่องมือเพื่อส่งเสริมให้ส่วนราชการนำไปใช้ในการพัฒนาองค์กรเพื่อตอบโจทย์การพัฒนาสู่ระบบราชการ 4.0 หรือที่เรียกว่า เครื่องมือประเมินสถานะของหน่วยงานภาครัฐในการเป็นระบบราชการ 4.0 หรือ PMQA 4.0 ขึ้น ซึ่งเป็นการต่อยอดจากเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ที่มีการดำเนินงานมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 ทั้งนี้ ที่ผ่านมาสํานักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) ได้ผ่านการตรวจรับรองคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐระดับพื้นฐาน (Certified Fundamental Level) รอบที่ 1 เมื่อปี พ.ศ. 2556 โดยมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 94.90 และผ่านการตรวจประเมินรับรองคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐระดับพื้นฐาน ฉบับที่ 2 (Certified FL) เมื่อปี พ.ศ. 2561 โดยมีคะแนนรวม 277 คะแนน ในปี พ.ศ. 2565 ได้คะแนนการประเมินสถานการณ์ เป็นระบบราชการ 4.0 รวม 466.38 คะแนน ปี พ.ศ. 2566 ได้คะแนนรวม 473.10 คะแนน ปี พ.ศ. 2567 ได้คะแนน 466.44 คะแนน และปี พ.ศ. 2568 ได้คะแนนรวมทั้งหมด 447.62 คะแนน

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) ดำเนินงานพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐซึ่งประกอบด้วย 7 หมวดที่สำคัญ ได้แก่ 1) การนำองค์กร 2) การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ 3) การให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 4) การวัดการวิเคราะห์ และการจัดการความรู้ 5) การมุ่งเน้นบุคลากร 6) การจัดการกระบวนการ และ 7) ผลลัพธ์การดำเนินการ ซึ่งเป็นเครื่องมือการประเมินสถานะการเป็นระบบราชการ 4.0 ตามที่สำนักงาน ก.พ.ร. กำหนด เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาระบบราชการ 4.0 ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 สศอ. ได้ยกระดับการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA) เพื่อเตรียมความพร้อมรับการประเมินสถานะของหน่วยงานภายใต้เกณฑ์ PMQA 4.0 เพื่อการขับเคลื่อนสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม สู่การเป็นระบบราชการ 4.0 โดยสรุปผลการดำเนินงานได้ ดังนี้

รูปภาพแนวคิดระบบราชการ 4.0

กิจกรรมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินการตามเกณฑ์คุณภาพ การบริหารจัดการภาครัฐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568

สศอ. ได้ดำเนินการจัดประชุม คณะกรรมการบริหาร (PMQA Steering Committee) และทีมคณะทำงาน PMQA เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการดำเนินการตามเกณฑ์การพัฒนา คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA

4.0) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ตามแนวทางที่สำนักงาน ก.พ.ร. กำหนด และรับฟังกรอบเกณฑ์การประเมินสถานะของ หน่วยงานภาครัฐ โดยมีนายภาสกร ชัยรัตน์ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เป็นประธานในการประชุม

กิจกรรมเพื่อสร้าง บรรยากาศการปรับปรุง กระบวนการและสร้าง นวัตกรรมในองค์กร

สศอ. ได้ดำเนินการจัดกิจกรรม การนำเสนอผลงานนวัตกรรมและการปรับปรุง กระบวนการ โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อเป็น เวทีแสดงศักยภาพ และความมุ่งมั่นของ

บุคลากรคิดค้นนวัตกรรมและปรับปรุงกระบวนการทำงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อขับเคลื่อนองค์กรไปสู่การเป็นระบบราชการ 4.0 ที่ทันสมัยและตอบโจทย์ผู้รับบริการได้อย่างแท้จริง นำเสนอผลงานนวัตกรรมทั้งหมด 4 ทีม ได้แก่ ทีม OIE PR, ทีมงานไม่หนัก รักปึง ดังค์มิใช่, ทีม Power Three และ ทีม Industelligence โดยทีมที่มีผลงานโดดเด่นในการปรับปรุงและพัฒนากระบวนการทำงาน ประจำปี พ.ศ. 2568 จากการตัดสินของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่ ทีมงานไม่หนัก รักปึง ดังค์มิใช่ ชื่อผลงาน: SMART Note แนวคิดหลักของการปรับปรุงการลดภาระงานซ้ำซ้อน ประยุกต์ใช้ AI Speech - to - Text ในการถอดเสียงและสกัด ประเด็นสำคัญจากการประชุม ลดเวลาการถอดบันทึก และเพิ่มความคล่องตัวในการทำงาน

กิจกรรมบุคคลควรยกย่อง (คนคุณค่า)

สศอ. ได้ดำเนินการจัดกิจกรรมบุคคลควรยกย่อง (คนคุณค่า) เพื่อเป็นต้นแบบของการเป็นคนดีในองค์กร และกระตุ้นให้เกิดผลในวงกว้างนำไปสู่การเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับบุคลากรทั้งในและนอกหน่วยงาน และบุคลากรที่สร้างแรงบันดาลใจและเป็นแบบอย่างที่ดีในการทำงาน โดยมีการคัดเลือกอย่างเข้มข้นผ่านการโหวตจากบุคลากร สศอ. จำนวน 2 รอบ บุคคลควรยกย่อง (คนคุณค่า) ประจำปี พ.ศ. 2568 ได้แก่ นางสาววิรุณ พโยมรัตน์ และรางวัลชมเชย โดยไม่เรียงตามลำดับคะแนน จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ นางสาวปฐวิญญา มั่งคั่ง นางสาววิรสสา ศิริกุล และนายอนุชิต บุญจันทร์คง

กิจกรรมสร้างความผาสุกหรือสร้างความสามัคคี

สศอ. ได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการสร้างความผาสุกหรือสร้างความสามัคคี โดยการจัดกิจกรรมจิตอาสาปลูกป่าชายเลน ประจำปี พ.ศ. 2568 ณ ศูนย์ศึกษาธรรมชาติกองทัพบก (บางปู) เฉลิมพระเกียรติ 72 พรรษา มหาราชินี ซึ่งเป็นพื้นที่เครือข่ายนกอพยพ ตามโครงการความร่วมมือพันธมิตรสำหรับการอนุรักษ์นกน้ำอพยพ เป็นกิจกรรมที่มีคุณูปการอย่างยิ่งต่อสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะด้านการลดปริมาณก๊าซเรือนกระจก (Greenhouse Gases) ซึ่งเป็นสาเหตุหลักของภาวะโลกร้อน

กิจกรรม PMQA DAY

สศอ. ได้ดำเนินการจัดกิจกรรม PMQA DAY ในธีมงาน “OIE PMQA พลังขับเคลื่อนอนาคต” เมื่อวันที่ 30 กันยายน 2568 เพื่อสรุปผลการดำเนินโครงการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA) ซึ่งภายในงานมีกิจกรรมเชิดชูเกียรติบุคลากรและทีมงาน ที่มีส่วนสำคัญในการสร้างสรรค์ผลงานปรับปรุงกระบวนการทำงานที่เป็นเลิศ ภายใต้เป้าหมายการยกระดับองค์กรสู่การเป็นระบบราชการ 4.0 และเผยแพร่ผลผลิตและผลลัพธ์ของโครงการ PMQA 2568 โดยพิธีเปิดอย่างเป็นทางการได้รับเกียรติจากรองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ขึ้นกล่าวรายงานวัตถุประสงค์ของการจัดงาน และกล่าวเปิดงานโดย ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (ผศอ.) ซึ่งได้เน้นย้ำถึงเป้าหมายและทิศทางที่ชัดเจนของ สศอ. ในการเดินหน้านำพัฒนาองค์กรอย่างไม่หยุดยั้ง ถือเป็นการสร้างแรงบันดาลใจและกำหนดวิสัยทัศน์ร่วมกันให้กับบุคลากร หลังจากนั้นได้มีการนำเสนอวิดีโอสรุปผลงานเด่น PMQA ประจำปี พ.ศ. 2568 เพื่อแสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่น ทุ่มเท และผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรมจากการทำงานของคณะทำงานและบุคลากร สศอ. ตลอดทั้งปี

ทั้งนี้ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) ในฐานะเป็นคลังสมองหรือ Think Tank ของภาคอุตสาหกรรมไทย และเป็นกลไกสำคัญในการชี้นำการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศให้เติบโต สศอ. ให้ความสำคัญในการนำดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงานทั้งกระบวนการหลัก และกระบวนการสนับสนุน และพัฒนาให้มีการนำข้อมูลและข้อมูลขนาดใหญ่มาใช้ในการพัฒนานโยบาย การตัดสินใจ การบริหารจัดการ การให้บริการ และการพัฒนานวัตกรรม รวมถึงการเชื่อมโยงการทำงานและข้อมูลระหว่างองค์กรทั้งภายในและภายนอกแบบอัตโนมัติ มีความคล่องตัว สะดวก รวดเร็ว ซึ่งปัจจุบัน สศอ. ได้พัฒนาแพลตฟอร์มขึ้นเพื่อรองรับกระบวนการทำงานในด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน อันจะเป็นรากฐานการเติบโตของประเทศอย่างแข็งแกร่งและนำมาซึ่งการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืนในระยะยาว เพื่อเป็น “องค์กร 4.0”

รายงานผลการดำเนินงาน **การจัดการความรู้ (KM)**

ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) ดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาความรู้ความสามารถของบุคลากร โดยพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 มาตรา 11 กำหนดให้ส่วนราชการมีหน้าที่พัฒนาความรู้ในส่วนราชการ เพื่อให้มีลักษณะเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ อย่างสม่ำเสมอ โดยต้องรับรู้ข่าวสารและสามารถประมวลผลความรู้ในด้านต่าง ๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติราชการได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติงาน เพื่อตอบสนองความคาดหวังของผู้รับบริการ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และประชาชน ภายใต้อำนาจ **“OIE MIND”** ประกอบด้วย

O - Originality สร้างสรรค์สิ่งใหม่

I - Innovation ประยุกต์ใช้นวัตกรรม

E - Excellence นำสู่ความเป็นเลิศ

M - Mastery เชี่ยวชาญด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

I - Integrity มีคุณธรรมเป็นพื้นฐาน

N - Network บุรณาการเครือข่าย

D - Determination มุ่งมั่น ตั้งใจสู่ผลสัมฤทธิ์

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) ดำเนินงานและกิจกรรมการจัดการความรู้ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ภายใต้อำนาจ PMQA 4.0 ซึ่งประกอบด้วย 7 หมวดที่สำคัญ ได้แก่ 1) การนำองค์กร 2) การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ 3) การให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 4) การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้ 5) การมุ่งเน้นบุคลากร 6) การจัดการกระบวนการ และ 7) ผลลัพธ์การดำเนินการ โดยที่ หมวด 4 สศอ. ได้ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการความรู้ไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ การส่งเสริมการถ่ายทอดความรู้ซึ่งกันและกันภายในองค์กร เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง มีการปรับรูปแบบการทำงาน ในการวัดผลการดำเนินงาน การวิเคราะห์ การนำข้อมูลสารสนเทศที่ได้มาให้เป็นระบบดิจิทัล เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเข้าถึงและนำไปใช้ได้สะดวก รวดเร็ว โดยสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

การบ่งชี้ความรู้ (Knowledge Identification)

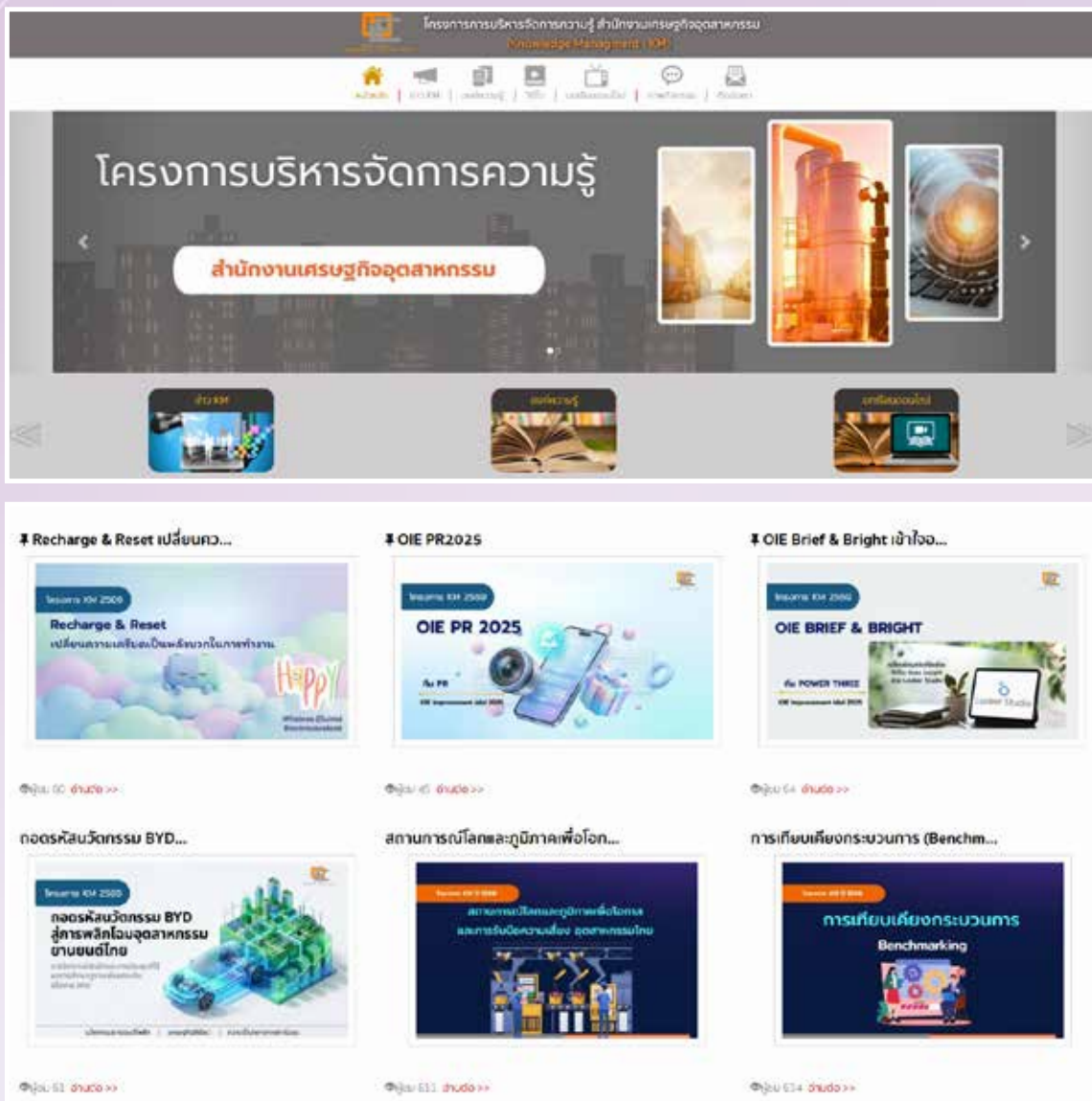
สศอ. ได้ดำเนินการวิเคราะห์ภารกิจหลัก ยุทธศาสตร์ขององค์กร เพื่อรวบรวมและคัดเลือกองค์ความรู้ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน โดยกำหนดเป้าหมายการพัฒนาและกำหนดประเด็นการเทียบเคียง (Benchmark) เพื่อปรับปรุงกระบวนการโดยมีการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการจากผู้เชี่ยวชาญด้านกระบวนการจัดการความรู้ร่วมกับคณะทำงานบริหารเพื่อเข้าใจเกี่ยวกับการคัดเลือกกระบวนการกำหนดเป้าหมาย การปรับปรุงกระบวนการและเป้าหมายการพัฒนา แนวทางการดำเนินการกิจกรรม และขั้นตอนที่จะดำเนินการเพื่อการบริหารจัดการความรู้ของ สศอ. ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2568

การสร้างและแสวงหาความรู้ (Knowledge Creation and Acquisition)

สศอ. ได้ดำเนินการจัดกิจกรรมถ่ายทอดความรู้ภายในองค์กรและภายนอกองค์กรเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ นำไปสู่การขยายผล ถ่ายทอดทดลองปฏิบัติ กระตุ้นให้เกิดบรรยากาศที่ดีในการทำงาน และสามารถนำองค์ความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดย**กิจกรรมถ่ายทอดความรู้ภายนอกองค์กร** ทั้งหมด 3 ครั้ง โดยมีหัวข้อสำคัญ ได้แก่ การปลูกพลังสู่ความสำเร็จ เทคนิคการเขียน Prompt โดยใช้ AI และการวิเคราะห์สถานการณ์โลกและภูมิภาค และ**กิจกรรมการถ่ายทอดความรู้จากวิทยากรภายใน** จัดขึ้น 2 ครั้ง โดยมีหัวข้อ ได้แก่ แนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของสาธารณรัฐอินโดนีเซีย และ DATA & Design นำเสนออย่างมีสไตล์ด้วย CANVA และ**จัดกิจกรรมการศึกษาดูงานภายนอก** เพื่อส่งเสริมกระบวนการพัฒนาแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) จากการเทียบเคียง (Benchmark) เพื่อนำมาพัฒนากระบวนการทำงานให้ตอบสนองต่อยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม และยุทธศาสตร์ของ สศอ. จำนวน 3 ครั้ง ได้แก่ บริษัท ไทยพีบีเอส จำกัด องค์ความรู้การผลิตคอนเทนต์สื่อดิจิทัลและนวัตกรรมสื่อ (AI), บริษัท ฟอร์จูน พาร์ท อินดัสตรี จำกัด (มหาชน) องค์ความรู้ต้นแบบการผลิตการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และการพัฒนารูจอยอย่างยั่งยืน และกรมชลประทาน องค์ความรู้เรื่องระบบการบริหารจัดการน้ำและการแจ้งเตือนภัย

การจัดการความรู้ให้เป็นระบบและการเข้าถึงความรู้ (Systematization and Access)

สศอ. ได้รวบรวมองค์ความรู้ไว้อย่างเป็นระบบที่คลังความรู้ และกระจายความรู้เพื่อให้ผู้อื่นใช้ประโยชน์ได้ โดยทั่วไปโดยการนำความรู้ที่จากการจัดกิจกรรมถ่ายทอดองค์ความรู้จากบุคลากรภายในและภายนอก และการจัดกิจกรรม ศึกษาดูงานภายนอก โดยมีคลังข้อมูลองค์ความรู้ ที่จัดเก็บองค์ความรู้ที่ชัดเจน (Explicit Knowledge) ในรูปแบบคู่มือ แนวปฏิบัติ คลิปวิดีโอ บทความ อินโฟกราฟิก เพื่อถ่ายทอดความรู้ให้เหมาะสมกับผู้ใช้งานและกลุ่มเป้าหมาย ทั้งบุคลากรรวม ทั้งเครือข่าย ผ่านช่องทาง <http://www.kpmax.com/webkm> เพื่อให้เข้าถึงองค์ความรู้ได้ง่าย ทุกที่ทุกเวลา และพัฒนา ปรับปรุงเว็บไซต์ และบำรุงรักษาระบบให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ

การแบ่งปันและแลกเปลี่ยนความรู้ (Sharing and Learning)

สศอ. ดำเนินการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ออนไลน์ ปรับเปลี่ยนรูปแบบให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว โดยใช้เทคโนโลยี เพื่อให้บุคลากรสามารถเข้าถึงความรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา (Self-Learning) เรื่อง “การเขียนหนังสือราชการ” ซึ่งสรุปการเขียนหนังสือราชการให้ถูกต้อง กระชับ ตรงตามวัตถุประสงค์ โดยยึดถือตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ โดยบุคลากรของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม สามารถเข้าเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Learning) ได้ง่าย ทุกที่ ทุกเวลา และออกแบบสื่อองค์ความรู้แนวปฏิบัติที่ดีในรูปแบบอินโฟกราฟิก ในรูปแบบองค์ความรู้และแนวปฏิบัติที่ดี โดยสังเคราะห์องค์ความรู้จากแหล่งต่าง ๆ ปรับปรุงเนื้อหาให้ทันสมัยและเหมาะสมกับผู้ใช้งาน เพื่อเผยแพร่แก่บุคลากรภายในและภายนอก

ทั้งนี้ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) ในฐานะที่เป็นหน่วยงานเชิงวิชาการ ดำเนินการพัฒนาฐานข้อมูลที่ครบถ้วน ทันสมัย และพร้อมใช้งาน รวมทั้งความรู้ที่ครอบคลุมทุกพันธกิจ สร้างความเข้มแข็งในการจัดการความรู้และองค์ความรู้ ประกอบด้วย การส่งเสริม และพัฒนาความรู้ ความสามารถให้ข้าราชการเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในวิชาการสมัยใหม่ ให้สอดคล้องกับสภาพ เศรษฐกิจสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว โดยใช้เทคโนโลยีมาพัฒนานวัตกรรมด้านการบริหารจัดการสร้างระบบการจัดการความรู้ (Knowledge Management: KM) ที่ส่งเสริมให้บุคลากรมีความสุขและเห็นถึงคุณค่าของการแบ่งปัน การแลกเปลี่ยนความรู้ ระหว่างกัน รวมถึงการนำความรู้ใหม่ ๆ มาใช้ให้เกิดประโยชน์ให้เป็นรูปธรรมและสามารถนำไปสนับสนุนการดำเนินงานได้อย่าง มีประสิทธิภาพและต่อเนื่องเพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของอุตสาหกรรมต่อไป

ส่วนที่ 03

ขับเคลื่อนอุตสาหกรรมไทย
สู่สมดุลเศรษฐกิจและ
สิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

- อุตสาหกรรมไทยในสมดุลใหม่: การปรับโครงสร้างการผลิตเชิงคุณภาพเพื่อยกระดับสู่มาตรฐานความยั่งยืนสากล
- ยกระดับความสามารถอุตสาหกรรมไทย สู่เศรษฐกิจใหม่ที่ยืดหยุ่นและยั่งยืน
- การเปลี่ยนผ่านสู่อุตสาหกรรมที่ยั่งยืน: โอกาส ความท้าทาย และทิศทางเชิงนโยบาย

อุตสาหกรรมไทยในสมดุใหม่: การปรับโครงสร้าง การผลิตเชิงคุณภาพ เพื่อยกระดับสู่มาตรฐานความยั่งยืนสากล

อนุวัตร จุลินทร
ผู้เชี่ยวชาญด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ

จากการเติบโตที่ชะลอลงสู่การยกระดับคุณภาพการเติบโต

ภาคอุตสาหกรรมเป็นหนึ่งในกลไกหลักที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยมาอย่างต่อเนื่อง ทั้งในด้านการสร้างมูลค่าเพิ่ม การส่งออก การจ้างงาน ฯลฯ อย่างไรก็ตาม ภายใต้บริบทเศรษฐกิจโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ภาคอุตสาหกรรมไทยกำลังเผชิญกับจุดเปลี่ยนสำคัญ เห็นได้จากอัตราการเติบโตของ GDP ที่เริ่มชะลอตัวอย่างต่อเนื่อง โดย GDP ภาคอุตสาหกรรมในช่วงเกือบสองทศวรรษที่ผ่านมามีการเจริญเติบโตลดลงจากค่าเฉลี่ยที่ร้อยละ 4.8 ในช่วงปี พ.ศ. 2550 - 2560 เหลือเพียงร้อยละ 2.7 ในช่วงปี พ.ศ. 2561 - 2568 ปรัชญาการณีสั่งสะท้อนให้เห็นว่ารูปแบบการเติบโตที่อาศัยการขยายกำลังการผลิต การลงทุน และการใช้ปัจจัยการผลิตแบบเดิมกำลังเผชิญข้อจำกัดมากขึ้น ขณะเดียวกันประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ ส่งผลให้กำลังแรงงานมีแนวโน้มหดตัวและทำให้การขยายตัวทางเศรษฐกิจจำเป็นต้องพึ่งพาการเพิ่มผลิตภาพมากกว่าการเพิ่มปริมาณแรงงาน เมื่อพิจารณาผ่านแนวคิดการเติบโตจากภายใน (Endogenous Growth Theory) จะพบว่าความสามารถในการแข่งขันในระยะยาวไม่ได้ขึ้นอยู่กับภาระสะสมปัจจัยการผลิตเพียงอย่างเดียว ความท้าทายของภาคอุตสาหกรรมไทยในปัจจุบันจึงไม่ใช่เพียงการเพิ่มกำลังการผลิต แต่คือการปรับโครงสร้างจาก “การเติบโตเชิงปริมาณ” ไปสู่ “การพัฒนาเชิงคุณภาพ” (Quality Growth) ซึ่งตั้งอยู่บน 2 เสาหลักสำคัญในเวทีสากล ได้แก่ การขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีขั้นสูงควบคู่ไปกับการยกระดับสู่ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม

ระเบียบเศรษฐกิจโลกใหม่: เมื่อความยั่งยืนและเทคโนโลยีกลายเป็นปัจจัยการแข่งขัน

การขับเคลื่อนสู่การเติบโตเชิงคุณภาพของภาคอุตสาหกรรมไทย มิได้เกิดขึ้นท่ามกลางสภาวะแวดล้อมที่ปกติ หากแต่กำลังถูกบีบคั้นจากระเบียบการค้าโลกใหม่ที่ยกระดับคำว่า “คุณภาพ” ให้ผูกติดกับกติกา 2 มิติอย่างแยกกันไม่ออก ได้แก่ มิติความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม และมิติความมั่นคงทางเทคโนโลยี

ในมิติด้านสิ่งแวดล้อม ประชาคมโลกได้บูรณาการมาตรฐานความยั่งยืนเข้าเป็นมาตรการกีดกันทางการค้าที่มีประสิทธิภาพ (NTMs) อาทิ

- **มาตรการปรับคาร์บอนก่อนเข้าพรมแดนของสหภาพยุโรป (EU CBAM):** มาตรการนี้ทำหน้าที่เสมือนกลไกการจัดเก็บภาษีคาร์บอนข้ามพรมแดน โดยกำหนดให้ผู้นำเข้าสินค้าเข้าสู่สหภาพยุโรปต้องจัดซื้อใบรับรอง CBAM (CBAM Certificate) เพื่อชดเชยตามสัดส่วนปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากกระบวนการผลิตเรือนกระจกนี้เป็นแรงกดดันให้ภาคอุตสาหกรรมไทยต้องเร่งปรับตัวทั้งการจัดทำบัญชีรายงานก๊าซเรือนกระจก และการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตเพื่อลดคาร์บอนฟุตพริ้นต์อย่างเป็นรูปธรรม หากไม่สามารถลดการปล่อยก๊าซให้อยู่ในเกณฑ์ได้ ต้องจัดซื้อคาร์บอนเครดิต (Carbon Credit) เพื่อนำมาหักล้าง (Offset) ส่วนเกินดังกล่าว

- **กฎหมายการแข่งขันด้านสภาพภูมิอากาศของสหรัฐอเมริกา (Clean Competition Act: CCA):** เป็นมาตรการคู่ขนานที่มีความคล้ายคลึงกับ EU CBAM โดยมุ่งเน้นการจัดเก็บภาษีคาร์บอนกับสินค้าที่มีกระบวนการผลิตและปล่อยก๊าซเรือนกระจกสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่สหรัฐฯ กำหนด นโยบายนี้ตอกย้ำให้เห็นว่าตลาดมหาอำนาจโลกกำลังใช้เรื่องสภาพภูมิอากาศเป็นเครื่องมือจัดระเบียบการค้าใหม่อย่างแท้จริง

- **กฎหมายสินค้าปลอดการตัดไม้ทำลายป่าของสหภาพยุโรป (EU Deforestation Regulation: EUDR):** เป็นระเบียบที่ห้ามนำเข้าและจัดจำหน่ายสินค้าที่เชื่อมโยงกับการตัดไม้ทำลายป่า (อาทิ ยางพารา ผลิตภัณฑ์ไม้) บังคับให้ผู้ส่งออกต้องมีระบบตรวจสอบย้อนกลับพิกัดภูมิศาสตร์ (Geolocation) เพื่อพิสูจน์แหล่งที่มาของวัตถุดิบ มาตรการนี้ส่งผลกระทบโดยตรงต่อห่วงโซ่อุปทานอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรของไทยอย่างมีนัยสำคัญ

- **ระบบหนังสือเดินทางดิจิทัลสำหรับผลิตภัณฑ์ (Digital Product Passport: DPP) ของสหภาพยุโรป:** เป็นข้อกำหนดที่บังคับให้สินค้าในอนาคตต้องมีระบบจัดเก็บข้อมูลดิจิทัลที่สามารถระบุถึงแหล่งที่มาของวัตถุดิบ ปริมาณการใช้พลังงานในกระบวนการผลิต และสัดส่วนของการรีไซเคิลได้อย่างโปร่งใสและตรวจสอบย้อนกลับได้ (Traceability)

ในขณะเดียวกัน มิติด้านเทคโนโลยี ประเทศมหาอำนาจ กำลังทำสงครามภูมิรัฐศาสตร์ที่นำไปสู่สภาวะ “การแบ่งแยก ห่วงโซ่เทคโนโลยี” (Tech Decoupling) อย่างชัดเจน อธิบายให้เห็นภาพคือ มหาอำนาจอย่างสหรัฐอเมริกาและจีนต่างพยายาม กีดกันไม่ให้อีกฝ่ายเข้าถึงเทคโนโลยีขั้นสูง อาทิ เซมิคอนดักเตอร์ และเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ เพื่อปกป้องความมั่นคงทาง ยุทธศาสตร์ของชาติ นอกจากนี้ จากบทเรียนวิกฤตโรคระบาด และสงครามการค้า ทำให้ประเทศผู้นำทางเศรษฐกิจตระหนักว่า การพึ่งพาฐานการผลิตในประเทศใดประเทศหนึ่งมากเกินไป เป็นความเสี่ยง จึงเกิดการเรียกร้องให้พันธมิตรทางการค้า ต้องสร้าง “ความยืดหยุ่นและมั่นคงในห่วงโซ่อุปทาน” (Supply Chain Resilience) เพื่อกระจายความเสี่ยงและรับประกันว่า สายพานการผลิตสินค้าสำคัญจะไม่หยุดชะงักในยามเกิดวิกฤต จึงเป็นแรงผลักดันให้ประเทศต่าง ๆ เร่งใช้นโยบายต่างประเทศ และเวทีการเจรจาเพื่อรักษาเสถียรภาพและสถานะในห่วงโซ่ มูลค่าโลก (Global Value Chain) อย่างเร่งด่วน ตัวอย่างที่เห็น ได้ชัดในปัจจุบัน คือการกิจการเข้าร่วมเจรจาในกรอบความร่วมมือ ทางเศรษฐกิจอินโด - แปซิฟิก (IPEF) โดยเฉพาะในเสาหลักที่ 2 ว่าด้วยห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) ซึ่งไทยพยายามผลักดัน ตนเองให้เป็นพันธมิตรที่เชื่อถือได้ (Trusted Partner) ในการรองรับการย้ายฐานการผลิตสินค้าเทคโนโลยีขั้นสูงจาก ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ที่เกิดขึ้นในโลก

สมุดใหม่ของอุตสาหกรรมไทย

ภายใต้บริบทดังกล่าว ประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งปรับ โครงสร้างอุตสาหกรรมจากการเติบโตเชิงปริมาณไปสู่การเติบโต เชิงคุณภาพ โดยอาศัยอุตสาหกรรมยุทธศาสตร์เป็นกลไกสำคัญ ในการสร้างมูลค่าเพิ่มและดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ อาทิ

1. อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ (xEV): ที่ไทยมุ่ง รักษาความเป็นผู้นำ (Product Champion) ด้วยการใช้มาตรการ ส่งเสริมการลงทุน (เช่น EV3, EV3.5) ดึงดูดการลงทุนเทคโนโลยีขั้นสูงที่สำคัญ ควบคู่กับการประยุกต์ใช้หลักการขยาย ความรับผิดชอบของผู้ผลิต และระบบบริหารจัดการซากรถยนต์ เพื่อให้ห่วงโซ่การผลิตยานยนต์ของไทยผ่านบรรทัดฐานเศรษฐกิจ หมุนเวียน (Circular Economy) ของเวทีสากล

2. การตอบโต้ภัยมิติด้านเทคโนโลยีผ่านอุตสาหกรรม เซมิคอนดักเตอร์และเศรษฐกิจดิจิทัล: เพื่อยกระดับสู่การเป็น จุดเชื่อมโยงทางยุทธศาสตร์ในห่วงโซ่อุปทานเทคโนโลยีขั้นสูง ระดับโลก ผ่านกลยุทธ์ FDI Fast Track ทั้งในด้านการออกแบบ วงจรรวม (IC Design) การส่งเสริมการตั้งศูนย์ข้อมูล (Data Center) เพื่อเป็นโครงสร้างพื้นฐานรองรับเทคโนโลยีปัญญา ประดิษฐ์ (AI) ซึ่งอุตสาหกรรมเหล่านี้จะเป็นหัวใจสำคัญใน การเพิ่มผลิตภาพให้กับประเทศ

บทบาทด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ

ในภูมิภาคเศรษฐกิจโลกที่ขับเคลื่อนด้วยกติกาใหม่ การกิจหลักของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) ในมิติระหว่างประเทศจะเป็นการทำหน้าที่เป็นผู้เสนอแนะยุทธศาสตร์การเจรจาและการสร้างความร่วมมือของภาคอุตสาหกรรมไทยในกรอบความร่วมมือและการเจรจาการค้าต่าง ๆ โดยปฏิบัติการกิจสำคัญในฐานะหน่วยข่าวกรองเชิงนโยบาย (Industrial Intelligence) ที่ทำหน้าที่เป็นระบบเตือนภัยล่วงหน้า เพื่อดักจับและวิเคราะห์กระแสการเปลี่ยนแปลงของระเบียบการค้า ตลอดจนการเคลื่อนย้ายเงินทุนทางเทคโนโลยี เพื่อเตรียมความพร้อมให้กับภาคอุตสาหกรรม ควบคู่ไปกับการเป็นผู้ปรับประสานและเจรจानโยบาย (Policy Synchronization & Negotiation) ซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวแทนของภาคอุตสาหกรรมในการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ ร่วมกับหน่วยงานหลักคือกระทรวงพาณิชย์ เพื่อให้ไทยได้รับประโยชน์สูงสุดจากการเปิดตลาด ปกป้องผลประโยชน์จากการถูกกีดกันทางการค้า และแสวงหาความร่วมมือจากประเทศพันธมิตร ตลอดจนทำหน้าที่เป็นกลไกเชื่อมโยงภาคเอกชน (Private Sector Synergy) โดยรับฟังความคิดเห็นและข้อห่วงใยจากผู้ประกอบการอย่างใกล้ชิด เพื่อนำไปผลักดันเป็นท่าทีของประเทศในความตกลงต่าง ๆ อันจะช่วยสะท้อนความต้องการที่แท้จริงและเป็นเกราะป้องกันให้ภาคเอกชนไทยสามารถปรับตัวก้าวข้ามความท้าทายในเวทีโลกได้อย่างแข็งแกร่ง

สภาวะการชะลอตัวทางเศรษฐกิจคือปัจจัยเร่งที่บังคับให้ภาคอุตสาหกรรมไทยต้องเปลี่ยนผ่านจากการเติบโตเชิงปริมาณสู่การพัฒนาเชิงคุณภาพที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม ท่ามกลางพลวัตของระเบียบการค้าโลกใหม่ที่ผูกติดกับกติกาด้านสภาพภูมิอากาศและภูมิรัฐศาสตร์เทคโนโลยี การกิจด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศของ สศอ. จึงมีบทบาทสำคัญยิ่งในฐานะหน่วยข่าวกรองเชิงนโยบาย ผู้เจรจาปรับประสานทิศทางของประเทศ และผู้สะท้อนเสียงของภาคเอกชน ทั้งนี้ เพื่อยกระดับขีดความสามารถทางการแข่งขัน ดึงดูดการลงทุนเชิงคุณภาพ และผลักดันอุตสาหกรรมไทยสู่สมดุลใหม่ในฐานะพันธมิตรที่น่าเชื่อถือ (Trusted Partner) บนห่วงโซ่มูลค่าโลกได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน

ยกระดับความสามารถ อุตสาหกรรมไทย สู่เศรษฐกิจใหม่ที่ยืดหยุ่น และยั่งยืน

สมานลักษณะณ์ ตัมทิกุล
ผู้เชี่ยวชาญด้านการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคอุตสาหกรรม

ทุกวันนี้ภาคเศรษฐกิจอุตสาหกรรมไทยกำลังเผชิญกับความท้าทายจากบริบทโลกที่ผันผวน ทั้งความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ การเปลี่ยนแปลงของห่วงโซ่อุปทานโลก มาตรการด้านสิ่งแวดล้อมและการค้ารูปแบบใหม่ ตลอดจนความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ ซึ่งล้วนส่งผลกระทบต่อรูปแบบการแข่งขันในระบบเศรษฐกิจโลกอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะในช่วงปี พ.ศ. 2568 ต่อเนื่องจนถึงต้นปี พ.ศ. 2569 สถานการณ์ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ที่ทวีความซับซ้อนและขยายวงกว้างในหลายภูมิภาค ทั้งความขัดแย้งในตะวันออกกลาง ความตึงเครียดระหว่างมหาอำนาจทางเศรษฐกิจ รวมถึงมาตรการกีดกันทางการค้าและเทคโนโลยี ถือเป็นความท้าทายสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการค้าและห่วงโซ่อุปทานโลก และยังเป็นความเสี่ยงที่น่ากังวลที่สุดในระยะ 2 ปีต่อจากนี้ ตามผลสำรวจความเห็นของผู้เชี่ยวชาญจากรายงาน Global Risks Report 2026 ของ World Economic Forum (WEF) ที่เผยแพร่

เมื่อต้นปี พ.ศ. 2569 ขณะเดียวกัน วิกฤติพลังงานและความผันผวนของราคาพลังงานโลกยังคงเป็นปัจจัยกดดันสำคัญต่อภาคการผลิต โดยเฉพาะอุตสาหกรรมที่ใช้พลังงานเข้มข้น ซึ่งต้องเผชิญกับต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้นและความไม่แน่นอนด้านต้นทุนพลังงานอย่างต่อเนื่อง ความท้าทายเหล่านี้ล้วนส่งผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมและของประเทศในภาพรวม ประเทศที่สามารถบริหารจัดการความเสี่ยงและรักษาเสถียรภาพของห่วงโซ่อุปทานไว้ได้จะมีความได้เปรียบในการแข่งขันที่เหนือกว่า กล่าวคือ การยกระดับขีดความสามารถการแข่งขันภายใต้บริบทเช่นนี้ จะขึ้นอยู่กับความสามารถในการปรับตัว ความมั่นคงของห่วงโซ่อุปทาน และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งอนาคตเป็นสำคัญ ด้วยเหตุนี้ “ความยืดหยุ่น (Resilience) และความยั่งยืน (Sustainability)” จึงเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งของความสามารถการแข่งขันในโลกยุคใหม่

ที่จริงแล้ว ทั้งสองเรื่องนี้ได้กลายเป็นโจทย์สำคัญของการพัฒนาเศรษฐกิจโลกมาตั้งแต่ช่วงหลังสถานการณ์ COVID-19 หลายประเทศเริ่มปรับตัวโดยเร่งพัฒนาห่วงโซ่อุปทานภายในประเทศ และเสริมสร้างบทบาทของเครือข่ายการผลิตในระดับท้องถิ่น / ระดับภูมิภาคให้มากขึ้น เพื่อสร้างความยืดหยุ่นของห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain Resilience) รวมทั้งเริ่มกระจายฐานการผลิตเพื่อลดความเสี่ยง ซึ่งถือเป็นโอกาสของไทยในการดึงดูดการลงทุนในอุตสาหกรรมยุทธศาสตร์ เช่น เซมิคอนดักเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์ขั้นสูง และยานยนต์ไฟฟ้า หากสามารถยกระดับศักยภาพของผู้ประกอบการภายในประเทศ และพัฒนาระบบนิเวศอุตสาหกรรมให้ตอบโจทย์การลงทุนยุคใหม่ได้ ก็จะช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มและความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในระยะยาว ขณะที่ประเด็นการพัฒนาที่ยั่งยืน ได้ถูกกำหนดเป็นเป้าหมายการพัฒนาของประชาคมโลก ทำให้แต่ละประเทศต้องวางแนวทางการพัฒนาเพื่อร่วมกันตอบโจทย์เป้าหมายดังกล่าว ซึ่งประกอบด้วย 3 เสาหลัก คือ ความยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ ด้วยการมีระบบเศรษฐกิจที่มั่นคง เติบโตอย่างต่อเนื่อง โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ความยั่งยืนด้านสังคม คือ การมีสังคมที่เท่าเทียม เป็นธรรม ผู้คนมีคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดี และสุดท้าย ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญของความยั่งยืนในภาพรวม ด้วยการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสร้างระบบนิเวศที่สมดุล

ในบริบทของประเทศไทย เมื่อพิจารณาผลการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขัน IMD World Competitiveness Ranking 2025 ในมิติที่เกี่ยวข้องกับความยืดหยุ่นในการปรับตัว พบว่าไทยยังมีจุดแข็งสำคัญในปัจจัยด้าน Economic Performance โดยอยู่ในอันดับ 8 จาก 69 เขตเศรษฐกิจทั่วโลก ซึ่งถือว่าสูงมาก เมื่อเทียบกับหลายประเทศในอาเซียน สะท้อนถึงความสามารถในการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ ภาคการส่งออก การท่องเที่ยว และฐานการผลิตอุตสาหกรรมที่เข้มแข็ง นอกจากนี้ ยังมีตัวชี้วัดย่อยที่สะท้อนว่าความสามารถในการปรับตัวของไทยอยู่ในระดับค่อนข้างดี อาทิ ตัวชี้วัดย่อยด้าน International Trade อยู่ในอันดับ 4 สะท้อนถึงความสามารถในการเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจโลก และรองรับการเปลี่ยนแปลงของห่วงโซ่อุปทานโลกได้ดี ขณะที่ตัวชี้วัดย่อยด้าน Employment ของไทยอยู่ในระดับดีต่อเนื่อง สะท้อนถึงความยืดหยุ่นของตลาดแรงงานและความสามารถในการรักษาระดับการจ้างงานได้แม้เผชิญกับภาวะเศรษฐกิจโลกผันผวน อย่างไรก็ตาม ยังมีปัจจัย / ตัวชี้วัดบางส่วนที่สะท้อนถึงข้อจำกัดด้านความยืดหยุ่นเชิงโครงสร้าง เช่น ปัจจัยด้าน Government Efficiency ที่ลดลงมาอยู่ในอันดับ 32 จากอันดับ 24 ในปีก่อนหน้า เช่นเดียวกับปัจจัยด้าน Infrastructure ที่ไทยอยู่ในอันดับ 47 แทบไม่เปลี่ยนแปลงไปจากหลายปีก่อนหน้า สะท้อนถึงข้อจำกัดด้านโครงสร้างพื้นฐานคุณภาพสูง อันเป็น

ปัจจัยสำคัญของความยืดหยุ่นในยุคเศรษฐกิจดิจิทัลและการปรับโครงสร้างห่วงโซ่อุปทานโลก สำหรับความสามารถในการแข่งขันในมิติความยั่งยืน ผลการจัดอันดับสะท้อนว่า ไทยยังมีศักยภาพจากการขับเคลื่อนโมเดลเศรษฐกิจ BCG และการพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว ซึ่งช่วยสนับสนุนการเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจคาร์บอนต่ำ สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในระดับโลก อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาตัวชี้วัดที่เป็นปัจจัยสำคัญของการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันในระยะยาว พบว่าไทยยังอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำอย่างต่อเนื่อง อาทิ ตัวชี้วัดด้านผลิตภาพ (Productivity) อยู่ในอันดับที่ 39 เป็นผลจากผลิตภาพแรงงานและผลิตภาพในทุกภาคเศรษฐกิจ อีกทั้งผลการจัดอันดับ IMD World Digital Competitiveness Ranking 2025 ยังสะท้อนว่า ไทยมีข้อจำกัดสำคัญในหลายตัวชี้วัดย่อยที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี นวัตกรรม และความพร้อมเชิงดิจิทัล เมื่อเทียบกับประเทศผู้นำในอาเซียน โดยเฉพาะสิงคโปร์และมาเลเซีย โดยประเทศไทยอยู่ในอันดับ 38 ด้าน Digital Competitiveness ขณะที่สิงคโปร์อยู่ในอันดับ 3 และยังติด Top 10 ของโลกเกือบทุกปัจจัยย่อยสำคัญ ขณะที่ประเทศมาเลเซียมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง ด้าน Semiconductor Ecosystem, Digital Governance และ Digital Talent Development สะท้อนว่าประเทศคู่แข่งกำลังเร่งสร้างความยั่งยืนเชิงเทคโนโลยี เช่นเดียวกับตัวชี้วัดด้าน Scientific Infrastructure และ Education ของไทยที่ยังอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำเมื่อเทียบกับประเทศอื่นในอาเซียน สะท้อนให้เห็นข้อจำกัดด้านการวิจัยและพัฒนา (R&D) การสร้างนวัตกรรม และการพัฒนากำลังคนทักษะสูง

ผลการจัดอันดับข้างต้นแสดงให้เห็นว่า แม้ไทยจะมี Resilience ระยะสั้น จากฐานเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมที่เข้มแข็ง แต่ยังคงต้องเร่งสร้าง Resilience ระยะยาว และความยั่งยืนเชิงโครงสร้างผ่านการยกระดับประสิทธิภาพภาครัฐ โครงสร้างพื้นฐาน ระบบนิเวศนวัตกรรม การวิจัยและพัฒนา การเพิ่มผลิตภาพ และการพัฒนาทักษะแรงงาน อันจะนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระยะยาว ทั้งนี้ ในบริบทของการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม รัฐบาลได้ผลักดันนโยบายเพื่อยกระดับศักยภาพภาคอุตสาหกรรมและสร้างฐานเศรษฐกิจใหม่ของประเทศ ผ่านมาตรการส่งเสริมการลงทุนและการพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมาย ภายใต้นโยบาย 10 พลัส ที่มุ่งเสริมความพร้อมของประเทศในทุกมิติ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงและดึงดูดการลงทุนคุณภาพสูงเข้าสู่ประเทศ นโยบายดังกล่าวได้ถูกถ่ายทอดสู่การขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมของกระทรวงอุตสาหกรรม ผ่านนโยบาย “ONE MIND อุตสาหกรรมหนึ่งเดียว” ที่ให้ความสำคัญกับการวางเครื่องยนต์เศรษฐกิจสำคัญใหม่ เช่น อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับ Digital and AI / Semiconductors ยานยนต์สมัยใหม่ อุตสาหกรรมเกษตรมูลค่าสูงและอาหารอัจฉริยะ อุตสาหกรรม การแพทย์และสุขภาพ อุตสาหกรรมชีวภาพ รวมถึงอุตสาหกรรม เพื่อตอบโจทย์ในมิติสังคมและสิ่งแวดล้อม เช่น อุตสาหกรรม เพื่อคนสูงวัยและคนพิการ อุตสาหกรรมสีเขียวและพลังงานสะอาด อุตสาหกรรมหัตถกรรมอัจฉริยะ (Smart Craft Industry) พร้อมผลักดันให้อุตสาหกรรมไทยเข้าสู่ห่วงโซ่อุปทานโลก (Global Value Chain) ยกระดับทักษะเพื่อเพิ่มผลิตภาพและสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิตภัณฑ์ ขับเคลื่อนสู่อุตสาหกรรมคาร์บอนต่ำ ควบคู่กับการปรับกระบวนการและกฎหมาย กฎระเบียบให้อ่อน อำนวย ภายใต้การรับฟังปัญหาและความต้องการของประชาชน

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) ในฐานะหน่วยงานหลักด้านการจัดทำนโยบายและยุทธศาสตร์อุตสาหกรรมของประเทศได้ดำเนินการตามแนวนโยบายดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง ผ่านการจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายและการขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ทั้งในเรื่องของ **การปรับโครงสร้างอุตสาหกรรม** ไปสู่อุตสาหกรรมที่มีมูลค่าสูงตอบโจทย์ความต้องการของตลาดโลก ส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตโดยใช้เทคโนโลยี / นวัตกรรม ที่ทันสมัย บนฐานความได้เปรียบภายในประเทศ เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยืดหยุ่นและยั่งยืน โดยระดมความคิดเห็นจากผู้เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อร่วมกันกำหนดทิศทางการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย ได้แก่ **อุตสาหกรรมยานยนต์** โดยมุ่งพัฒนาผลิตภัณฑ์เป้าหมาย (Product Champion) ที่ประเทศไทยมีศักยภาพเป็นฐานการผลิตอยู่เดิม และต่อยอดสู่การส่งเสริมการผลิตยานยนต์สมัยใหม่ อย่างรถยนต์ไฮบริด (HEV และ Mild HEV) ภายใต้เงื่อนไขการใช้ชิ้นส่วนสำคัญในประเทศ ซึ่งจะก่อให้เกิดการลงทุนในอุตสาหกรรมยานยนต์ และชิ้นส่วนตลอดห่วงโซ่อุปทาน **อุตสาหกรรมปิโตรเคมีและพลาสติก** มุ่งส่งเสริมการผลิตและการใช้พลาสติกชีวภาพ รวมทั้งพลาสติกกรีซเคิล เพื่อตอบโจทย์ด้านสิ่งแวดล้อม และตอบรับการเป็น Supply Chain ของอุตสาหกรรมยานยนต์และเครื่องมือแพทย์ **อุตสาหกรรมฐานชีวภาพ** โดยใช้ประโยชน์จากวัตถุดิบทางการเกษตรมาแปรรูปด้วยเทคโนโลยีชีวภาพเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร ในกลุ่มพลาสติกชีวภาพ เคมีชีวภาพ และโอลิโอเคมีคัล เช่น เชื้อเพลิงอากาศยานแบบยั่งยืน (SAF) ยาชีววัตถุ **อุตสาหกรรมอาหาร** มุ่งพัฒนากลุ่มสินค้าอาหารพื้นฐานที่เป็นความมั่นคงทางอาหาร (Commodity Food) และกลุ่มสินค้าอนาคต (Future Food) เช่น อาหารสุขภาพและอาหารฟังก์ชัน (Healthy & Functional Food) อาหารที่สอดคล้องกับโภชนาการส่วนบุคคล (Personalized Nutrition & Products) **อุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์** โดยยกระดับการผลิตและคุณภาพของเครื่องมือแพทย์ไทยด้วยมาตรฐาน เทคโนโลยี และนวัตกรรม เน้นการพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องมือแพทย์ที่ใช้กับกลุ่มโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (Non - Communicable Diseases: NCDs) ซึ่งมีผู้ป่วยจำนวนมาก และมีค่าใช้จ่ายในการรักษาสูง พร้อมผลักดันให้เกิดการใช้งานจริง

อุตสาหกรรมเหล็กและโลหการ โดยสร้างความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมเหล็กไทย มุ่งสู่การผลิตเหล็กที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Steel) **อุตสาหกรรมหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ** มุ่งส่งเสริมการนำหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติมาใช้ในภาคอุตสาหกรรม เพื่อลดต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต **อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์** มุ่งดึงดูดการลงทุนในอุตสาหกรรมต้นน้ำและเทคโนโลยีขั้นสูง เช่น เซมิคอนดักเตอร์ แผงวงจรอิเล็กทรอนิกส์ (PCB) และ Data Center รวมทั้งยกระดับศักยภาพอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าเดิมให้มี High Value / High Technology **อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม** มุ่งเน้นการผลิตผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูงและคำนึงถึงความยั่งยืนตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ เช่น Technical / Recycle Fiber and Yarn, Technical Textile / Eco - Friendly Textile, Clothing for Silver Generation เป็นต้น

นอกจากนี้ ยังมีการศึกษาเชิงนโยบายเรื่องการพัฒนาอุตสาหกรรมเศรษฐกิจ ซึ่งหมายถึง อุตสาหกรรมอนาคตที่สามารถเป็นเครื่องยนต์หลักในการสร้างความเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศในระยะยาว พร้อมตอบโจทย์ความยั่งยืน เช่น **อุตสาหกรรมรีไซเคิล** ได้แก่ กลุ่มอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการเก็บรวบรวม คัดแยก แปรรูป และนำวัสดุที่ใช้แล้วหรือของเสียกลับมาใช้ใหม่ หรือแปรรูปให้กลายเป็นวัตถุดิบ / ผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่า โดยมีผลิตภัณฑ์เป้าหมาย เช่น พลาสติก แบตเตอรี่รถยนต์ไฟฟ้า แผงโซลาร์เซลล์ รวมทั้งการขับเคลื่อนเรื่องการรีไซเคิลในอุตสาหกรรมต่าง ๆ อาทิ อุตสาหกรรมยานยนต์ เช่น การส่งเสริมการกำจัดรถยนต์เก่าให้ถูกวิธีและนำรถยนต์ใหม่มาใช้ทดแทน อุตสาหกรรมพลาสติก เช่น การสนับสนุนเม็ดพลาสติกรีไซเคิลให้แก่ผู้ประกอบการทดลองผลิตสินค้า ซึ่งสามารถทดแทนเม็ดพลาสติกแบบเดิมและใช้เป็นเครื่องมือทางการตลาดได้ **อุตสาหกรรมก่อสร้างที่มีนวัตกรรม** (Innovative Construction) โดยกระตุ้นให้เกิดการก่อสร้างโดยใช้ระบบ BIM (Building Information Modeling) ซึ่งเป็นเทคโนโลยีที่ถูกพัฒนาขึ้นเพื่อใช้ในการก่อสร้างแบบครบวงจร โดยใช้ระบบคอมพิวเตอร์เป็นองค์ประกอบหลักในการสร้างแบบจำลอง

เสมือนที่แม่นยำ และ Modular ซึ่งเป็นการผลิตชิ้นส่วนรูปทรงอาคารในส่วนย่อย ๆ จากพื้นที่โรงงาน แล้วนำมาประกอบติดตั้งเป็นอาคารที่หน้างานก่อสร้าง รวมถึงการพัฒนาที่อยู่อาศัยในอนาคตที่มีการใช้นวัตกรรม เช่น ป้องกันมลพิษ รองรับสังคมสูงวัย อารยสถาปัตย์ หรือการใช้วัสดุก่อสร้างที่มีนวัตกรรม เช่น เหล็กโครงสร้างคุณภาพสูง ระบบหมุนเวียนอากาศภายในบ้าน เพื่อป้องกันฝุ่นละออง **อุตสาหกรรมที่สนับสนุนการเปลี่ยนผ่านสู่การผลิตอัจฉริยะ** มุ่งเน้นให้เกิดการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่เชื่อมต่ออุปกรณ์และระบบให้สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างอัจฉริยะและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ทั้งในภาคอุตสาหกรรม (Smart Engineering) เช่น กลุ่มธุรกิจที่ให้บริการด้านวิศวกรรมที่ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่และระบบอัตโนมัติ รวมถึงผู้ประกอบการผลิตหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ และภาคการเกษตร (Smart Agriculture) เช่น ธุรกิจที่ช่วยสนับสนุนการผลิตในภาคการเกษตรหรือแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรสู่เกษตรอัจฉริยะ / เกษตรแม่นยำ เป็นต้น

ในยุคที่ความผันผวนกลายเป็นความปกติใหม่ของเศรษฐกิจโลก การยกระดับความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมไทยไม่อาจมุ่งเป้าที่การเติบโตทางเศรษฐกิจแต่เพียงอย่างเดียว หากแต่ต้องสร้าง “ความยืดหยุ่น” ควบคู่ไปกับ “ความยั่งยืน” เพื่อให้สามารถรับมือกับความเปลี่ยนแปลงและวิกฤตที่จะเกิดขึ้นในอนาคต การขับเคลื่อนสู่เป้าหมายดังกล่าวจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือและการบูรณาการจากทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการศึกษา ภาคการเงิน ตลอดจนภาคประชาชน ซึ่งล้วนมีบทบาทสำคัญในการร่วมกันยกระดับความสามารถอุตสาหกรรมไทยสู่เศรษฐกิจใหม่ที่ยืดหยุ่นและยั่งยืนได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมจะเป็นหนึ่งกลไกภาครัฐในการกำหนดนโยบายและขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมสู่เศรษฐกิจใหม่ที่มีมูลค่าสูง เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และเชื่อมโยงกับห่วงโซ่อุปทานโลกได้อย่างมั่นคง เพื่อให้ภาคอุตสาหกรรมไทยเป็นเครื่องยนต์สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศให้เติบโตอย่างมีคุณภาพและแข่งขันได้อย่างยั่งยืนในระยะยาว

การเปลี่ยนผ่านสู่อุตสาหกรรมที่ยั่งยืน: โอกาส ความท้าทาย และทิศทางเชิงนโยบาย

วิลาวัลย์ ดำจุติ

ผู้เชี่ยวชาญด้านการชั้นนำและเตือนภัยภาคอุตสาหกรรม

ภาคอุตสาหกรรมโลกกำลังเผชิญการเปลี่ยนผ่านครั้งสำคัญภายใต้บริบทของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ความผันผวนของเศรษฐกิจโลก การเปลี่ยนแปลงทางภูมิรัฐศาสตร์ และกฎระเบียบทางการค้าที่มีความสำคัญกับความยั่งยืนมากขึ้น การยกระดับภาคอุตสาหกรรมสู่การผลิตที่มีประสิทธิภาพ ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า และลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จึงไม่ได้เป็นเพียงทางเลือกเชิงนโยบาย หากแต่เป็นปัจจัยสำคัญต่อการรักษาความสามารถในการแข่งขันและการเติบโตทางเศรษฐกิจในระยะยาว โดยในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา แนวคิดเรื่อง “การเปลี่ยนผ่านสู่ความยั่งยืน” (Transformations toward Sustainability) ได้รับความสนใจเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทั้งในแวดวงวิชาการและการกำหนดนโยบายสาธารณะ โดยมุ่งเน้นการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี เพื่อรองรับการพัฒนาที่สอดคล้องกับข้อจำกัดด้านทรัพยากรและเป้าหมายด้านสภาพภูมิอากาศ ขณะเดียวกัน แนวคิด Industry 5.0 ได้เข้ามามีบทบาทในฐานะกรอบการพัฒนาอุตสาหกรรมยุคใหม่ที่ต่อยอดจาก Industry 4.0 ที่ไม่ได้มุ่งเน้นเพียงการเพิ่มผลิตภาพผ่านระบบดิจิทัลและระบบอัตโนมัติ แต่ให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลระหว่างความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี มนุษย์ และสิ่งแวดล้อม ภายใต้หลักการสำคัญสามประการ ได้แก่ ความเป็นมนุษย์เป็นศูนย์กลาง (Human-Centricity) ความยั่งยืน (Sustainability) และความยืดหยุ่นต่อความเปลี่ยนแปลง (Resilience)

แนวคิดดังกล่าวสะท้อนการเปลี่ยนแปลงของนโยบายอุตสาหกรรมจากการมุ่งเน้นประสิทธิภาพการผลิตเพียงอย่างเดียวไปสู่การสร้างความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจควบคู่กับคุณค่าทางสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง อาทิ ปัญญาประดิษฐ์ หุ่นยนต์ ระบบอัตโนมัติ และการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ลดการใช้ทรัพยากร ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และยกระดับคุณภาพชีวิตของแรงงานและชุมชน ซึ่งถือเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาอุตสาหกรรมในยุคเศรษฐกิจคาร์บอนต่ำ

สำหรับประเทศไทย การเปลี่ยนผ่านดังกล่าวเกิดขึ้นท่ามกลางความท้าทายเชิงโครงสร้างของระบบเศรษฐกิจ จากรายงานการศึกษาผลกระทบทางภูมิรัฐศาสตร์ระหว่างประเทศต่อห่วงโซ่อุปทานและอุตสาหกรรมการผลิตของไทยของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม สะท้อนว่า เศรษฐกิจไทยยังมีอัตราการเติบโตในระดับต่ำและฟื้นตัวจากวิกฤตโควิด-19 ได้ช้ากว่าหลายประเทศ โดยในช่วงไตรมาสที่ 4 ปี พ.ศ. 2564 ถึงไตรมาสที่ 3 ปี พ.ศ. 2568 เศรษฐกิจไทยขยายตัวเฉลี่ยเพียงประมาณร้อยละ 2 ต่อปี ขณะที่ภาคอุตสาหกรรมการผลิตเผชิญแรงกดดันจากการแข่งขันที่รุนแรงขึ้น การเปลี่ยนแปลงของห่วงโซ่

อุปทานโลก และการเร่งปรับตัวของประเทศคู่แข่งสู่เทคโนโลยีการผลิตสมัยใหม่ นอกจากนี้ ประเทศไทยกำลังเผชิญความท้าทายด้านการเติบโตของผลิตภาพ ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานของความสามารถในการแข่งขันในระยะยาว ข้อมูลในรายงานของ OECD ชี้ให้เห็นว่าอัตราการเติบโตของผลิตภาพแรงงานไทยลดลงจากเฉลี่ยร้อยละ 4.8 ต่อปีในช่วงปี พ.ศ. 2553 - 2558 เหลือเพียงร้อยละ 2.1 ต่อปีในช่วงปี พ.ศ. 2558 - 2566 (แผนภูมิที่ 1) อีกทั้งเมื่อพิจารณาอัตราการใช้จ่ายกำลังผลิตภาคอุตสาหกรรม (CAPU) รายไตรมาส ระหว่างปี พ.ศ. 2562 - 2568 (แผนภูมิที่ 2) มีแนวโน้มชะลอตัวอย่างต่อเนื่อง โดยเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 62.1

กล่าวอีกนัยหนึ่งคือประเทศไทยอาจกำลังเผชิญความเสี่ยงจากภาวะ Premature Deindustrialization หรือการลบทบหาของภาคอุตสาหกรรมก่อนที่จะก้าวสู่ระดับรายได้สูง ซึ่งสะท้อนผ่านการชะลอตัว GDP สาขาอุตสาหกรรมการผลิตและเหมืองแร่ ขณะที่สาขาบริการและที่เกี่ยวข้องมีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้น (แผนภูมิที่ 3) แต่อย่างไรก็ตามการขยายตัวของภาคบริการก็ยังมีข้อจำกัดในการสร้างมูลค่าเพิ่ม การสร้างนวัตกรรมผลิตภาพ และการลงทุนในระดับสูง สถานการณ์ดังกล่าวชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการยกระดับการผลิตของประเทศไทยสู่การผลิตขั้นสูงควบคู่กับการพัฒนาบริการมูลค่าเพิ่มสูงที่เชื่อมโยงกับเศรษฐกิจดิจิทัลและนวัตกรรม

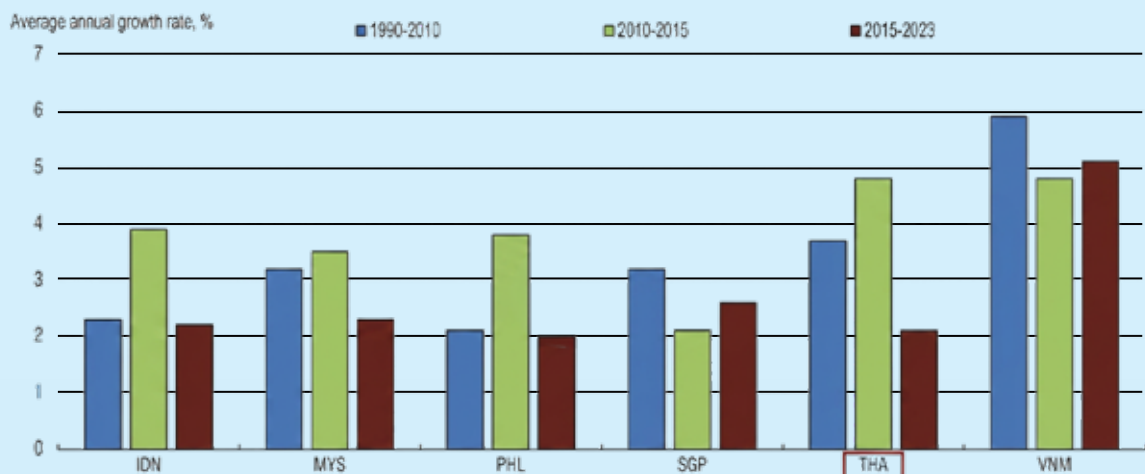
การผลิตขั้นสูงจึงเป็นแนวทางสำคัญในการเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม โดยอาศัยการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัล ระบบอัตโนมัติ หุ่นยนต์ ปัญญาประดิษฐ์ และการวิเคราะห์ข้อมูล เข้ากับกระบวนการผลิตเพื่อยกระดับประสิทธิภาพ ความยืดหยุ่น และคุณภาพของผลิตภัณฑ์ ตลอดจนเพิ่มความสามารถในการตอบสนองต่อ

ความต้องการของตลาดที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ในเชิงนโยบายการเปลี่ยนผ่านสู่อุตสาหกรรมที่ยั่งยืนจำเป็นต้องอาศัยการลงทุนด้านการวิจัยและนวัตกรรม (Research and Innovation: R & I) จากทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อเร่งพัฒนาเทคโนโลยี สนับสนุนการเกิดธุรกิจฐานนวัตกรรม และสร้างระบบนิเวศที่เอื้อต่อการนำเทคโนโลยีไปใช้จริง โดยเฉพาะการพัฒนาปัจจัยสนับสนุนด้านระบบนิเวศ การวิจัยและนวัตกรรม (R&I Ecosystem Enablers) ซึ่งครอบคลุมการพัฒนาทักษะแรงงาน การยกระดับสมรรถนะบุคลากร โครงสร้างพื้นฐานด้านการวิจัย ห้องปฏิบัติการทดสอบ และพื้นที่ทดลองนวัตกรรม เพื่อรองรับการพัฒนาเทคโนโลยีที่ยืดมนุษย์เป็นศูนย์กลาง ขณะเดียวกันการพัฒนาอุตสาหกรรมในระยะยาวจำเป็นต้องอาศัยกรอบการกำกับดูแล และสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ทั้งในด้านกฎระเบียบ แรงงาน โครงสร้างประชากร และการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในทุกระดับ การสร้างความสอดคล้องระหว่างนโยบายเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม สังคม และสิ่งแวดล้อม จะเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนการเปลี่ยนผ่านตามแนวคิด Industry 5.0 ให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม

ภายใต้บริบทดังกล่าว กระทรวงอุตสาหกรรมได้กำหนดแนวทางการขับเคลื่อนภารกิจตามหลักการ “ONE MIND” เพื่อบูรณาการการดำเนินงานของทุกหน่วยงานในกระทรวงให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยมุ่งเน้นการรับฟังและแก้ไขปัญหาของประชาชน การพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งอนาคต การปรับปรุงกฎหมายและกฎระเบียบเพื่อเอื้อต่อการลงทุน และการส่งเสริมการพัฒนาที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม สังคม และการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างประชากร แนวทางดังกล่าวสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมสมัยใหม่ที่สำคัญกับการเติบโตอย่างมีส่วนร่วม การยกระดับผลิตภาพ และการสร้างที่ยั่งยืนในทุกมิติ การเปลี่ยนผ่านสู่อุตสาหกรรมที่ยั่งยืน จึงมิใช่เพียงการนำเทคโนโลยีใหม่มาใช้ในกระบวนการผลิตเท่านั้น แต่เป็นการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจ ระบบนวัตกรรม ทักษะแรงงาน และกลไกการขับเคลื่อนไปพร้อมกัน เพื่อสร้างระบบอุตสาหกรรมที่มีความสามารถในการแข่งขัน ยืดหยุ่นต่อความเปลี่ยนแปลง และสร้างคุณค่าทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมได้อย่างสมดุลในระยะยาว

แผนภูมิที่ 1: อัตราการเติบโตของผลิตภาพแรงงานรายชั่วโมง

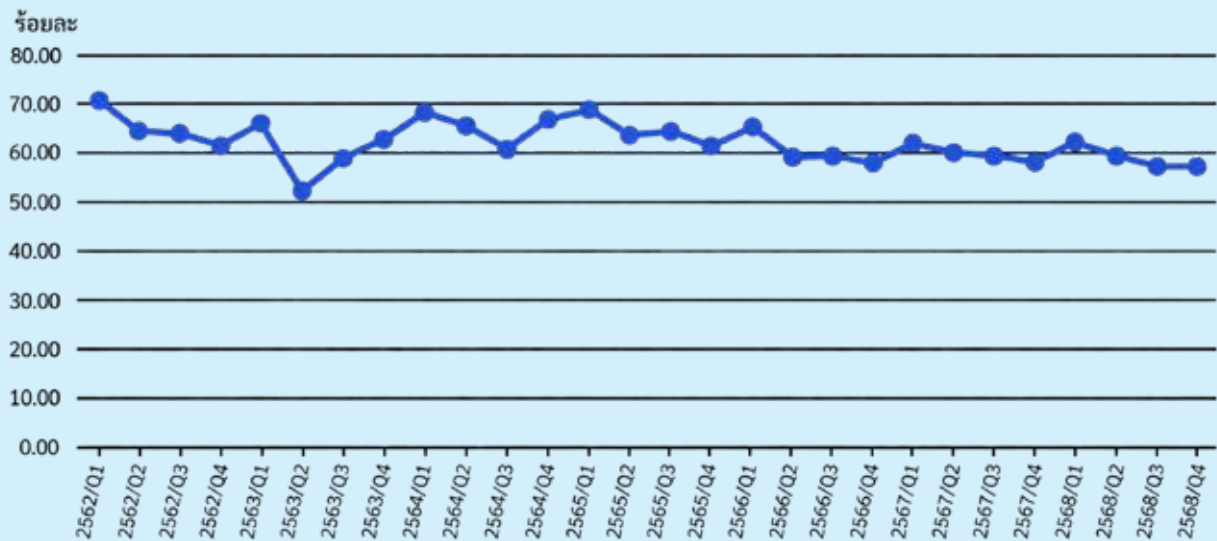

Source: APO Productivity Database 2025.

StatLink <https://stat.link/srdke5>

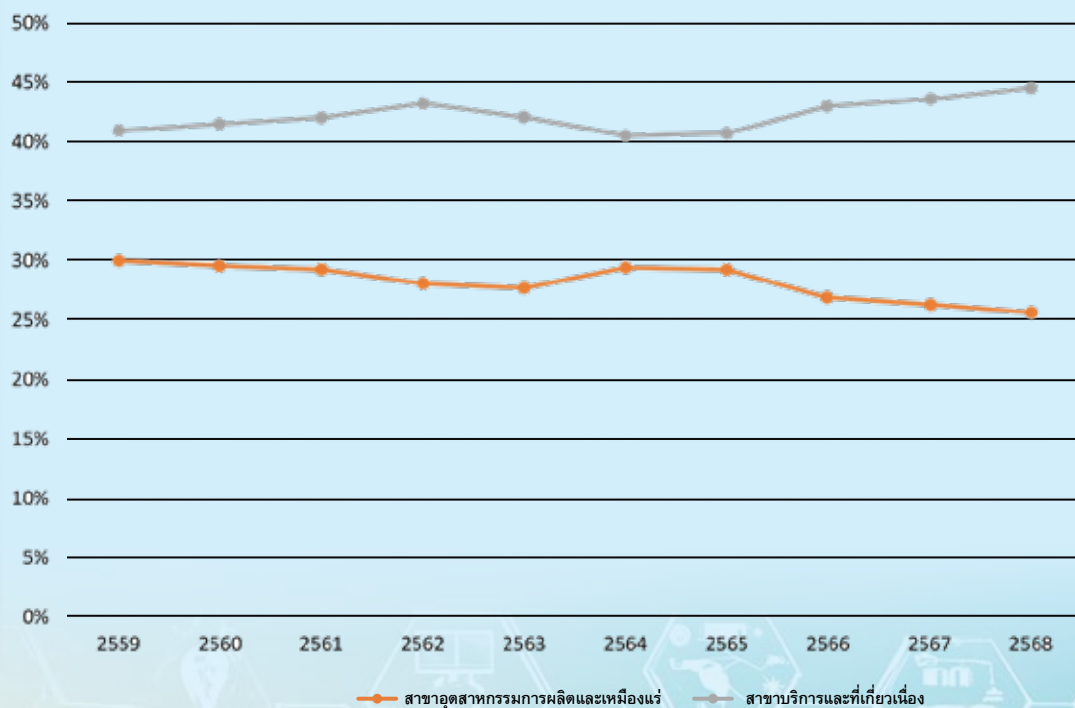
ที่มา: รายงาน OECD Economic Surveys: Thailand 2025

แผนภูมิที่ 2: อัตราการใช้กำลังผลิตภาคอุตสาหกรรม (CAPU) รายไตรมาส

ที่มา: ฐานข้อมูลเศรษฐกิจมหภาค สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ประมวลผลโดยผู้เขียน

แผนภูมิที่ 3: สัดส่วน GDP สาขาอุตสาหกรรมการผลิตและเหมืองแร่ เปรียบเทียบกับสาขาบริการและที่เกี่ยวข้อง

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประมวลผลโดยผู้เขียน

A blue-tinted photograph of an industrial robotic arm in a factory. The arm is white and grey, with various joints and sensors. It is positioned diagonally across the frame. In the background, there are blurred factory lights and equipment.

ส่วนที่ 04

ขับเคลื่อนอุตสาหกรรมไทย
ตามบริบทโลกยุคใหม่

-
- การขับเคลื่อนการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ
เพื่อยกระดับห่วงโซ่การผลิตและบริการของประเทศ
 - ความท้าทายและการปรับตัวสู่การแข่งขันของ
อุตสาหกรรมปิโตรเคมีและพลาสติก
 - การส่งเสริมอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีเพื่อเพิ่มมูลค่า
อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันไทย
 - สถานการณ์อุตสาหกรรม AI ของไทยและการปรับตัว
เพื่อรับมือการเปลี่ยนแปลงของโลก
 - การพัฒนาความร่วมมือด้านสินค้าอุตสาหกรรมและบริการ
ฮาลาล เพื่อบูรณาการเชื่อมโยงความร่วมมือเศรษฐกิจฮาลาล
ระหว่างไทยกับต่างประเทศ
 - เทคโนโลยีเปลี่ยนโลก พลิกข้อมูลสู่โครงสร้างอุตสาหกรรม
แห่งอนาคต

การขับเคลื่อนการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ เพื่อยกระดับห่วงโซ่การผลิต และบริการของประเทศ

นโยบายอุตสาหกรรมภาค

จังหวัดอุดรธานี และจังหวัดหนองคาย คลัสเตอร์อุตสาหกรรมเป้าหมายในระยะแรก ได้แก่ อุตสาหกรรมชีวภาพ อุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร **ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง - ตะวันตก (Central - Western Economic Corridor: CWEC)** ได้แก่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดนครปฐม จังหวัดสุพรรณบุรี และจังหวัดกาญจนบุรี คลัสเตอร์อุตสาหกรรมเป้าหมายในระยะแรก ได้แก่ อุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร และอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ **ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (Southern Economic Corridor: SEC)** ได้แก่ จังหวัดชุมพร จังหวัดระนอง จังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดนครศรีธรรมราช คลัสเตอร์อุตสาหกรรมเป้าหมายในระยะแรก ได้แก่ อุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร อุตสาหกรรมชีวภาพ และอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

ภายใต้มติคณะกรรมการนโยบายการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ (กพศ.) ครั้งที่ 1/2565 เมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม 2565 กระทรวงอุตสาหกรรมได้รับมอบหมายให้เป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำ “แผนขับเคลื่อนการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษด้านการพัฒนาห่วงโซ่การผลิตและบริการ” ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันที่เกี่ยวข้อง โดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) ในฐานะหน่วยงานหลักของกระทรวงอุตสาหกรรม ได้ดำเนินการศึกษา วิเคราะห์ และจัดทำแผนขับเคลื่อนดังกล่าว เพื่อกำหนดกรอบการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษอย่างเป็นระบบตลอดห่วงโซ่การผลิต

แผนขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ด้านการพัฒนาห่วงโซ่การผลิตและบริการ

แผนขับเคลื่อนฯ ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาใน 4 มิติสำคัญ ครอบคลุมตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ ได้แก่ (1) การบริหารจัดการวัตถุดิบให้มีปริมาณเพียงพอและมีคุณภาพตลอดห่วงโซ่การผลิต (2) การพัฒนาระบบการผลิตและผลิตภัณฑ์ ด้วยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มผลิตภาพและมูลค่าเพิ่ม (3) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ เพื่อรองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม และ (4) การส่งเสริมด้านการตลาด และการเชื่อมโยงโอกาสทางธุรกิจ ทั้งนี้ แนวทางการขับเคลื่อนในแต่ละพื้นที่ได้รับการออกแบบให้สอดคล้องกับศักยภาพและบริบทเฉพาะของแต่ละเขตเศรษฐกิจพิเศษ

หัวใจสำคัญของการดำเนินงาน คือ การบูรณาการความร่วมมือระหว่างส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมกันขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างมีส่วนร่วมและยั่งยืน ควบคู่ไปกับการพัฒนาปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญ เช่น การเข้าถึงแหล่งเงินทุน การพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจหรือคลัสเตอร์ และการเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ในทุกระดับ ตั้งแต่เกษตรกร แรงงาน ไปจนถึงผู้ประกอบการ

ตลอดช่วงการดำเนินงาน สศอ. ได้จัดประชุมหารือและรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกกระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อนำเสนอร่างแผนขับเคลื่อนฯ ซักซ้อมความเข้าใจในการดำเนินการ รวมทั้งขอความอนุเคราะห์ข้อมูลแผนงาน/โครงการของหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อนำมาบรรจุภายใต้แผนขับเคลื่อนฯ ตลอดจนขอรับทราบข้อคิดเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาประมวลเป็นแผนขับเคลื่อนเขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยมีผู้แทนจากหน่วยงานภายใน และภายนอก ออ. ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคเข้าร่วมการประชุม

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด และศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาค ในจังหวัดที่อยู่ในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงคมนาคม กระทรวงแรงงาน กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เป็นต้น จากกระบวนการดังกล่าว สศอ. ได้จัดทำและปรับปรุง (ร่าง) แผนขับเคลื่อนเขตเศรษฐกิจพิเศษด้านการพัฒนาห่วงโซ่การผลิตและบริการครบทั้ง 4 พื้นที่ และนำเสนอให้สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) เพื่อประกอบการจัดทำแผนขับเคลื่อนในภาพรวมของประเทศ ต่อมาในปี พ.ศ. 2568 สศช. ได้ขอให้ทบทวนและปรับปรุงข้อมูลโครงการภายใต้แผนให้เป็นปัจจุบัน สศอ. จึงได้ดำเนินการรวบรวม ประมวลผล และจัดทำ (ร่าง) แผนขับเคลื่อนเขตเศรษฐกิจพิเศษด้านการพัฒนาห่วงโซ่การผลิตและบริการ (ฉบับทบทวน) พร้อมนำเสนอให้ สศช. เปรียบร้อยแล้ว เพื่อเตรียมการเสนอคณะกรรมการนโยบายการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษพิจารณาต่อไป

การจัดทำแผนขับเคลื่อนดังกล่าวถือเป็นก้าวสำคัญ ในการวางรากฐานการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศบนฐาน ศักยภาพเชิงพื้นที่ โดยหากได้รับความเห็นชอบและผลักดันสู่ การปฏิบัติ จะสามารถใช้เป็นกรอบแนวทางสำคัญในการยกระดับ ห่วงโซ่การผลิตและบริการของไทย เพิ่มขีดความสามารถใน การแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม สร้างความเข้มแข็งให้เศรษฐกิจ ภูมิภาค กระจ่ายรายได้และโอกาสทางเศรษฐกิจสู่พื้นที่ต่าง ๆ อย่างทั่วถึง ตลอดจนสนับสนุนการเติบโตของประเทศไทยให้ เป็นไป อย่างสมดุล มั่นคง และยั่งยืนในระยะยาว

ความท้าทายและการปรับตัวสู่ การแข่งขันของอุตสาหกรรม ปิโตรเคมีและพลาสติก

นโยบายอุตสาหกรรมรายสาขา 1

อุตสาหกรรมปิโตรเคมีมีทำเลที่ตั้งส่วนใหญ่ตั้งอยู่ภาคตะวันออก โดยเฉพาะชลบุรีและระยอง GDP เท่ากับร้อยละ 17 ของ GDP - ของประเทศไทย ปัจจุบัน Feed Stock เป็นก๊าซ ร้อยละ 25 และของเหลว ร้อยละ 75 ผลิตภัณฑ์ Aromatics ร้อยละ 40 Olefins ร้อยละ 60 โดยมีกำลังการผลิต (Capacity) 35 ล้านตัน จากนาฟทาเป็นวัตถุดิบตั้งต้น ผู้เล่นรายใหญ่ SCG + PTT ร้อยละ 80 หากแยกตามชนิดของเม็ดพลาสติก PP PE มี Capacity รวม ร้อยละ 56 และปริมาณการใช้รวม ร้อยละ 45 ของปิโตรเคมี ข้นปลาย มีมูลค่าการนำเข้าส่งออก แบ่งเป็น นำเข้า 1.3 ล้านตัน จาก Major Polymer (PE PP PS ABS PVC และ PET) จาก ตะวันออกกลาง แนวโน้มขยายตัวต่อเนื่อง ส่วนการส่งออก กว่า 5.4 ล้านตัน ตลาดหลักคือ จีน ญี่ปุ่นและอาเซียน พบว่า ยังมีการเก็งกำไรในระดับหนึ่ง แต่อย่างไรก็ดี หากวิเคราะห์ต้นทุน ที่ราคาน้ำมันดิบ 60 \$/B ต่อตัน HDPE ค่าเฉลี่ยอาเซียน 8xx \$ ขณะที่เฉลี่ยตะวันออกกลาง 700 \$ และราคา PP เฉลี่ยอาเซียน 9xx \$ เทียบกับค่าเฉลี่ยตะวันออกกลาง 800 \$ ซึ่งหากแข่งขัน ด้านราคาอุตสาหกรรมปิโตรเคมี ไทยยังไม่สามารถแข่งขันได้ เนื่องจากผู้ผลิตเม็ดพลาสติกจากตะวันออกกลางจากกลุ่ม GCC มีความสามารถในการแข่งขันสูง แต่เนื่องจากการแข่งขันกันเอง ใน GCC โดยเฉพาะผู้นำตลาด PE PP คือ ซาอุดีอาระเบีย และผู้แข่งอย่างสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ (UAE) พยายามเพิ่มการผลิต และส่งออกปิโตรเคมี เพื่อเพิ่มศักยภาพและพัฒนาอุตสาหกรรม ปิโตรเคมีในประเทศ จึงทำให้ UAE พยายามทำ FTA กับประเทศ ต่าง ๆ ทั้งอาเซียน จีน และเอเชีย และคาดหวังว่าจะส่งออกมายังไทย เมื่อมี FTA จะลดอัตราภาษีนำเข้า และส่งผลให้ปริมาณนำเข้า เพิ่มขึ้น ขณะที่ซาอุดีอาระเบีย มีความต้องการเพิ่มการลงทุนใน อุตสาหกรรมปิโตรเคมีโดยการเข้าถือหุ้นในบริษัทของประเทศ ต่าง ๆ ซึ่งไทยเองก็เป็นเป้าหมายหลักในการลงทุนเพื่อหวังเพิ่ม สัดส่วนในตลาดกลุ่มอาเซียน ในขณะที่ผลิตภัณฑ์พลาสติกของไทย เริ่มถูกตีตลาดจากประเทศจีนที่มีต้นทุนต่ำกว่าและการอุดหนุน จากภาครัฐ จึงทำให้การเก็งกำไรในอุตสาหกรรมปิโตรเคมีและ พลาสติกมีมูลค่าลดลง และความสามารถในการแข่งขันของไทย จะลดตัวลงมาโดยตลอด

โดยสรุปปัจจัยกระทบจากต่างประเทศที่มีผลกระทบต่อ อุตสาหกรรมปิโตรเคมีและพลาสติก

1. การลดการนำเข้าจากจีน จากนโยบายการขยาย Cap และ made in China กลับกลายเป็นคู่แข่ง
2. สินค้าพลาสติกสำเร็จรูปจากจีนเข้ามาทดแทน ในตลาดอาเซียนและไทย

3. การขยายตลาดโดยการทำ FTA กับหลายประเทศ ของ GCC เพื่อการขยาย Cap ซึ่งทำให้อุตสาหกรรมปิโตรเคมี และพลาสติกของไทยเสียส่วนแบ่งการตลาดทั้งในประเทศและ ต่างประเทศ ส่งผลต่อการผลิตที่ใช้กำลังการผลิตลดลง ต้นทุน เพิ่มขึ้น ส่งผลต่อ GDP และความสามารถในการแข่งขันที่ลดลง

โดยสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากการเจรจากำหนดมาตรการที่มีผล ผูกพันระหว่างประเทศ จากมลพิษพลาสติกและสิ่งแวดล้อม ทางทะเล ที่เบื้องต้นมีบทบัญญัติให้ประเทศผู้ผลิตพลาสติก ข้นปฐมต้องลดกำลังการผลิต / คงกำลังการผลิตไว้ ณ ปีที่มาตรการ มีผลบังคับ กดดันให้แต่ละประเทศพยายามขยายกำลังการผลิต เพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบจากมาตรการฯ โดยเฉพาะจีนและ GCC นำมาซึ่งประเด็นที่อุตสาหกรรมปิโตรเคมีและพลาสติกไทย ต้องปรับตัว

1. ปรับเป้าหมายตลาดจาก Commodities เป็น Niche มากขึ้น และต้องส่งเสริม Product Champion
2. ประสานความร่วมมือกันระหว่างผู้ผลิตเม็ดพลาสติก รายใหญ่และผู้ผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติก Converter เพื่อการผลิต ได้ตามคุณสมบัติวัตถุดิบที่ต้องการ
3. ประเมินผลกระทบ CBAM และผลที่ตามมาจาก Carbon Tax ที่กำลังจะทยอยบังคับใช้ในอนาคต
4. ร่วมลงทุนเพื่อใช้สัญญาซื้อขายวัตถุดิบระยะยาวและ การถ่ายทอดเทคโนโลยีจาก GCC โดยเฉพาะการกักเก็บคาร์บอน และการใช้คาร์บอนที่กักเก็บ CCS / CCUS เป็นเครื่องมือ ในการทำตลาดรักษาสีสิ่งแวดล้อม / ลดโลกร้อนในประเทศที่เน้น เรื่องดังกล่าว

ปฏิรูปปิโตรเคมี&พลาสติก

สำหรับมาตรการส่งเสริม ภาครัฐควรจะเข้ามาสนับสนุนในมาตรการที่เน้นการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ได้แก่

1. การปรับปรุงและเพิ่ม Productivity

1.1. มาตรการส่งเสริมการลงทุนเพื่อประหยัดพลังงาน การใช้พลังงานทดแทนหรือการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

1.2. การสนับสนุนการใช้เทคโนโลยี Carbon Capture, Utilization and Storage (CCUS) ซึ่งเป็นกระบวนการดักจับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ที่เป็นของเสียจากแหล่งกำเนิดขนาดใหญ่ เช่น โรงไฟฟ้าพลังงานถ่านหิน หรือโรงงานผลิตที่มีก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์เป็นผลิตภัณฑ์ข้างเคียงในอุตสาหกรรมอื่น ๆ โดยนำไปจัดเก็บไว้ในสถานที่ที่ไม่สามารถกลับเข้าสู่บรรยากาศได้ เช่น โพรทางธรณีวิทยาที่อยู่ใต้ดิน เพื่อป้องกันไม่ให้มีการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ออกสู่ชั้นบรรยากาศ

2. มาตรการปรับเปลี่ยน Feed Stock หรือเปลี่ยนเป็นการใช้ประโยชน์จากขยะและของเหลือใช้ทางชีวภาพ เช่น ไบโอมัส เป็นเอทานอล หรือพลาสติกย่อยสลาย

3. มาตรการสนับสนุนผู้ประกอบการผู้ผลิตในเขตปลอดอากร Free zone ผู้ประกอบการที่อยู่ในเขตปลอดอากร สามารถขอรับสิทธิลด/ปลอดอากรนำเข้า จากการยื่นให้กรมศุลกากรพิจารณา และให้เป็นไปตามประกาศสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

4. มาตรการคุ้มครอง

4.1. มาตรการทางการค้าทางภาษี โดยการกำหนดโควตาและอัตราภาษีโควตาการนำเข้าจาก FTA โดยเฉพาะ ตะวันออกกลาง

4.2. มาตรการทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี โดยการตอบโต้การทุ่มตลาด Anti - Dumping: AD การอุดหนุน และการกำหนดปริมาณนำเข้าเป็นการชั่วคราว Safe guard เป็นมาตรการที่ยังคงนำมาใช้ได้ตามข้อตกลง WTO

การส่งเสริมอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีเพื่อเพิ่มมูลค่า อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันไทย

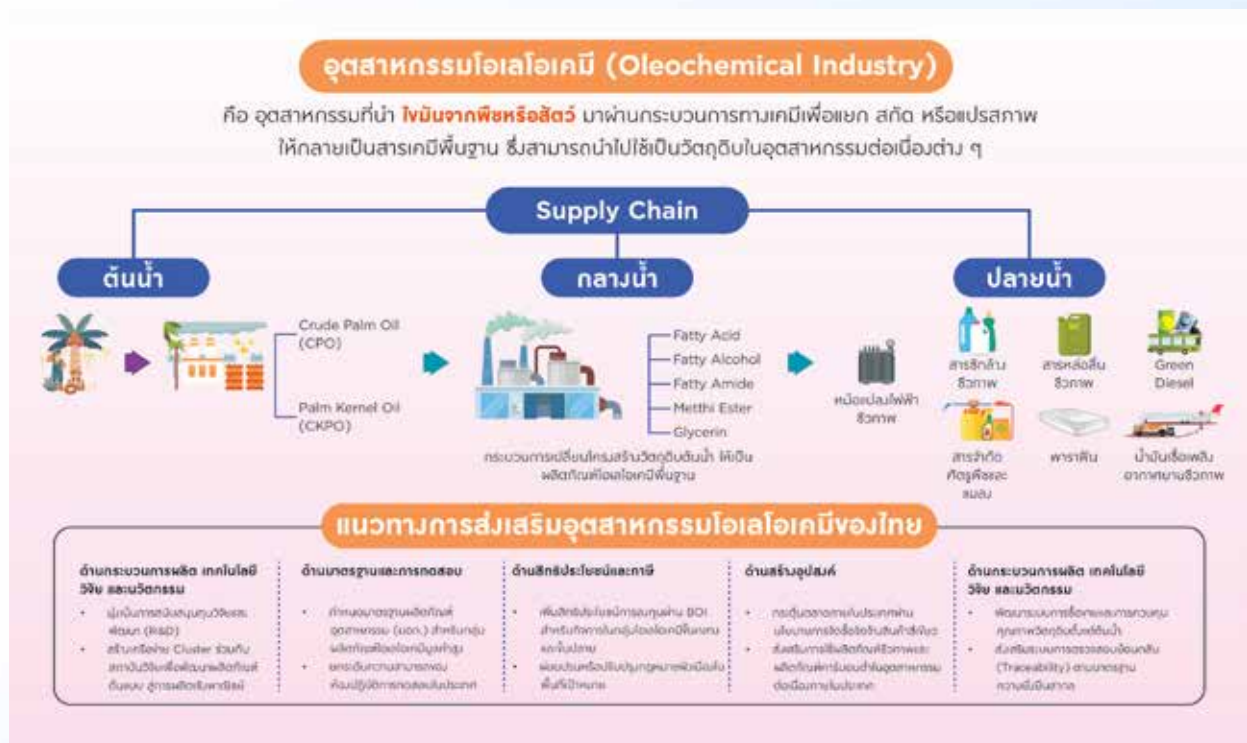
นโยบายอุตสาหกรรมรายสาขา 2

อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันถือเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมชีวภาพที่สำคัญของประเทศไทย โดยไทยเป็นผู้ผลิตน้ำมันปาล์มรายสำคัญของโลก และมีพื้นที่เพาะปลูกกระจุกตัวในภาคใต้ ได้แก่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ชุมพร นครศรีธรรมราช กระบี่ และพัทลุง อย่างไรก็ตาม โครงสร้างการใช้ประโยชน์น้ำมันปาล์มของไทยในปัจจุบันยังคงพึ่งพาการใช้ในภาคพลังงานเป็นหลัก โดยเฉพาะการผลิตไบโอดีเซล ส่งผลให้ราคาปาล์มน้ำมันผันผวนตามนโยบายพลังงานและสถานการณ์ตลาดโลก ภายใต้บริบทเศรษฐกิจโลกยุคใหม่ ที่ให้ความสำคัญกับเศรษฐกิจชีวภาพ (Bioeconomy) เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) และความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) ดังนั้น การเชื่อมโยงตั้งแต่ “ต้นน้ำ” (เกษตรกรผู้ปลูกปาล์ม) สู่ผ่านผลผลิตสู่ “กลางน้ำ” (การสกัดและแปรรูปด้วยเทคโนโลยีชีวภาพ) และสู่ “ปลายน้ำ” ผลิตภัณฑ์นวัตกรรมมูลค่าสูง ที่เรียกว่า “อุตสาหกรรมโอเลโอเคมี” จึงเป็นแนวทางสำคัญในการเพิ่มมูลค่าปาล์มน้ำมันไทยสู่ผลิตภัณฑ์มูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

อุตสาหกรรมโอเลโอเคมีจากปาล์มน้ำมัน

อุตสาหกรรมโอเลโอเคมี (Oleochemical) คือ อุตสาหกรรมที่นำไขมันและน้ำมันจากธรรมชาติ (ในที่นี้คือน้ำมันปาล์มและน้ำมันเมล็ดในปาล์ม) มาผ่านกระบวนการทางเคมีและชีวภาพ เพื่อแยกสลายและแปรรูปเป็นสารเคมีตั้งต้น หรือเคมีภัณฑ์ชนิดพิเศษ อุตสาหกรรมโอเลโอเคมีเปรียบเสมือน “ปิโตรเคมีภาคเกษตร” โดยมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เนื่องจากใช้วัตถุดิบฐานชีวภาพ (Bio - based) ที่สามารถปลูกทดแทนใหม่ได้ (Renewable Resources) มีคาร์บอนต่ำ และสามารถย่อยสลายได้เองตามธรรมชาติ ตอบโจทย์โมเดลเศรษฐกิจ BCG โดยห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) ของอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีจากปาล์มน้ำมันประกอบด้วย

1) ต้นน้ำ (Upstream):

1.1) ภาคเกษตร ได้แก่ เกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน จัดส่งผลปาล์มสด (FFB) ผ่านลานเท

1.2) ภาคการสกัด ได้แก่ โรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม ทำหน้าที่แยกส่วนได้ออกมาเป็นน้ำมันปาล์มดิบ (CPO) และน้ำมันเมล็ดในปาล์ม (CPKO) ซึ่งเป็นวัตถุดิบหลัก

2) กลางน้ำ (Midstream) - อุตสาหกรรมโอเลโอเคมีขั้นต้นและขั้นกลาง: โรงงานจะนำ CPO หรือ CPKO มาผ่านกระบวนการแยกส่วน (Fractionation) หรือปฏิกิริยาเคมีต่าง ๆ (เช่น Hydrolysis, Transesterification) เพื่อผลิตเป็น “สารเคมีฐานปาล์ม (Basic Oleochemicals)” เช่น กรดไขมัน (Fatty Acids), ไขมันแอลกอฮอล์ (Fatty Alcohols) และกลีเซอริน (Glycerin)

3) ปลายน้ำ (Downstream) - อุตสาหกรรมโอเลโอเคมีแปรรูปขั้นสูง: เป็นการนำสารเคมีฐานจากชั้นกลางมาสังเคราะห์ต่อยอดด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีขั้นสูง (เช่น Biorefinery / Green Chemistry) เพื่อผลิตเป็นเคมีภัณฑ์ชนิดพิเศษ (Specialty Oleochemicals) หรือสารประกอบอื่น ๆ ที่พร้อมนำไปผสมในสินค้าอุปโภคบริโภคและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง โดยผลิตภัณฑ์ที่ได้จากอุตสาหกรรมโอเลโอเคมี ได้แก่

3.1) เคมีภัณฑ์ยุทธศาสตร์มูลค่าสูง เช่น สารหล่อลื่นพื้นฐานชีวภาพ สำหรับเครื่องจักรกลและยานยนต์ (Bio-Base Oil) น้ำมันหม้อแปลงไฟฟ้าชีวภาพ (Transformer Oil) สารลดแรงตึงผิวชีวภาพคุณภาพสูงสำหรับผงซักฟอกและผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด (สารตั้งต้น MES (Methyl Ester Sulfonates)) พาราฟินชีวภาพ และสารกำจัดศัตรูพืช/แมลงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Bio - Paraffin & Bio - Pesticides) น้ำมันเชื้อเพลิงอากาศยานชีวภาพ และกรีนดีเซล สำหรับคมนาคมขนส่งขั้นสูง (Biojet Fuels & Green Diesel)

3.2) ผลิตภัณฑ์อุปโภคบริโภคและอุตสาหกรรมทั่วไป เช่น

- กลุ่มผลิตภัณฑ์ดูแลส่วนบุคคล (Personal Care): สบู่, แชมพู, ครีมนวดผม, โฟมล้างหน้า, ครีมบำรุงผิว, และลิปสติก
- กลุ่มเภสัชกรรมและอาหาร (Pharmaceuticals & Food): กลีเซอรินบริสุทธิ์ (Refined Glycerin) ที่ใช้เป็นส่วนผสมในตัวยา, ยาสีฟัน, อาหารสัตว์ และสารหล่อลื่นในอาหาร
- กลุ่มอุตสาหกรรมพลาสติกและสิ่งทอ: สารเติมแต่งในพลาสติก (Plastics Additives), สารเคลือบผิว และสารช่วยให้อ่อนนุ่มในน้ำยาปรับผ้านุ่ม

1) **ความมั่นคงของเศรษฐกิจฐานราก:** การสร้างช่องทางการใช้ประโยชน์ใหม่ ๆ จะช่วยลดข้อขัดแย้งผลประโยชน์ของน้ำมันปาล์มดิบ (CPO) ส่งผลให้ราคาผลปาล์มน้ำมันของเกษตรกรมีเสถียรภาพและยั่งยืน ลดภาระงบประมาณแทรกแซงราคาจากรัฐบาล

2) **การปรับโครงสร้างมูลค่าเพิ่ม (Value - Added Supply Chain):** ปรับเปลี่ยนโครงสร้างจากการผลิตสินค้าโภคภัณฑ์และภาคพลังงานมูลค่าต่ำไปสู่การเป็นผู้ผลิตเคมีภัณฑ์ชีวภาพมูลค่าสูงที่มีส่วนต่างราคาสูงกว่าหลายเท่าตัว

3) **การบรรลุเป้าหมายความยั่งยืน และ Bio Hub ของอาเซียน:** ขับเคลื่อนประเทศไทยให้ก้าวสู่การเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีสีเขียวในภูมิภาคอาเซียน สอดรับกับโมเดลเศรษฐกิจ BCG, Carbon Footprint, Life Cycle Assessment (LCA) และเป้าหมาย Net Zero ของประเทศ

สถานการณ์อุตสาหกรรมโอเลโอเคมีโลกและประเทศไทย

ตลาดโอเลโอเคมีทั่วโลกกำลังอยู่ในช่วงขยายตัวอย่างรวดเร็ว โดยมูลค่าตลาดโลกอยู่ที่ประมาณ 2.9 - 3.5 หมื่นล้านดอลลาร์สหรัฐ และคาดการณ์ว่าจะเติบโตต่อเนื่องด้วยอัตราการเติบโตเฉลี่ย (CAGR) ประมาณร้อยละ 6 - 11 จากแรงขับเคลื่อนหลัก ได้แก่ เปลี่ยนผ่านจากสารเคมีฐานปิโตรเลียมไปสู่สารเคมีชีวภาพที่ย่อยสลายได้ (Biodegradable) เนื่องจากผู้ผลิตสินค้าอุปโภคบริโภครายใหญ่ต้องการลดคาร์บอนฟุตพริ้นต์เพื่อตอบโจทย์เกณฑ์ ESG และการบังคับใช้กฎระเบียบ เช่น EUDR (มาตรการสินค้าปลอดการตัดไม้ทำลายป่าของยุโรป) บังคับให้ผู้ผลิตในตลาดโลกต้องหันมาใช้ระบบตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) และห่วงโซ่อุปทานที่โปร่งใสอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

สำหรับประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2568 ไทยสามารถสกัดน้ำมันปาล์มดิบ (CPO) ได้สูงถึงประมาณ 3.9 ล้านตัน จากสภาพอากาศที่เข้าสู่ภาวะลานีญา (La Niña) ทำให้มีปริมาณน้ำฝนที่สูงขึ้น ส่งผลให้โรงงานโอเลโอเคมีในประเทศมีชีพลายวัตถุดิบที่มั่นคงในการเดินเครื่องผลิต รวมทั้งความต้องการในประเทศของอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีขั้นต้นและขั้นกลางที่สูงขึ้น เช่น กลุ่มสารซักล้าง สบู่ และสารลดแรงตึงผิว โดยประโยชน์และผลกระทบที่คาดว่าจะได้รับ ได้แก่

แนวทางการส่งเสริมอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีของไทย

เพื่อผลักดันให้อุตสาหกรรมโอเลโอเคมีเกิดขึ้นได้อย่างเป็นรูปธรรม จำเป็นต้องบูรณาการข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและมาตรการสนับสนุนจากภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนใน 5 มิติ ดังนี้

1) ด้านกระบวนการผลิต เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม: มุ่งเน้นการสนับสนุนทุนวิจัยและพัฒนา (R&D) ด้านเคมีชีวภาพและเทคโนโลยี Biorefinery / Green Chemistry สนับสนุนให้ผู้ประกอบการสร้างเครือข่าย Cluster ร่วมกับสถาบันวิจัยเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ต้นแบบ (Prototype) ไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์ ตลอดจนส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี AI และระบบ Digital ในกระบวนการผลิต

2) ด้านมาตรฐานและการทดสอบ: เร่งรัดการกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก.) สำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์โอเลโอเคมีมูลค่าสูง ควบคู่กับการยกระดับความสามารถของห้องปฏิบัติการทดสอบในประเทศให้ได้มาตรฐานสากล เพื่อลดอุปสรรคทางการค้าและสร้างความเชื่อมั่น

3) ด้านสิทธิประโยชน์และภาษี: เพิ่มสิทธิประโยชน์การลงทุนผ่านสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) สำหรับกิจการในกลุ่มโอเลโอเคมีขั้นกลางและขั้นปลาย พร้อมทั้งพิจารณาผ่อนปรนหรือปรับปรุงกฎหมายผังเมืองในพื้นที่เป้าหมาย (เช่น เขตเศรษฐกิจชีวภาพ หรือพื้นที่ EEC) เพื่อเอื้อต่อการจัดตั้งโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปขั้นสูง

4) ด้านการสร้างอุปสงค์: กระตุ้นตลาดภายในประเทศผ่านนโยบายการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าสีเขียวของภาครัฐและเอกชน (Green Procurement) ส่งเสริมการใช้ผลิตภัณฑ์ชีวภาพและผลิตภัณฑ์คาร์บอนต่ำในอุตสาหกรรมต่อเนื่องภายในประเทศ เพื่อสร้างตลาดรองรับที่มั่นคง

5) ด้านกลไกการบริหารจัดการระบบ: พัฒนาระบบการซื้อขายและการควบคุมคุณภาพวัตถุดิบตั้งแต่ต้นน้ำ (ลานเทและโรงงานสกัด) ยกระดับอัตราการสกัดน้ำมัน (OER) ให้สูงขึ้น และส่งเสริมระบบการตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) ตามมาตรฐานความยั่งยืนสากล

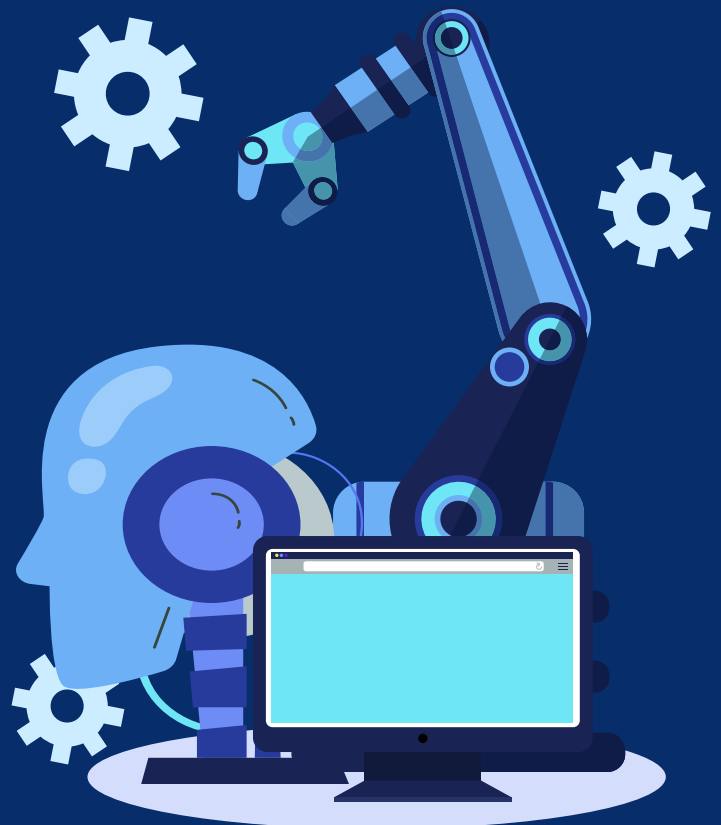
ดังนั้น การส่งเสริมอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีจึงเป็นโอกาสสำคัญในการยกระดับอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันไทย จากการผลิตสินค้าโภคภัณฑ์ไปสู่การผลิตผลิตภัณฑ์ชีวภาพมูลค่าสูงที่สอดคล้องกับแนวโน้มเศรษฐกิจโลกยุคใหม่ ซึ่งจะช่วยเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ สร้างรายได้ให้เกษตรกร เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และสนับสนุนการเปลี่ยนผ่านสู่อุตสาหกรรมสีเขียวอย่างยั่งยืน รวมทั้งผลักดันประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมเคมีชีวภาพของภูมิภาคในอนาคตต่อไป

สถานการณ์ อุตสาหกรรม AI ของไทยและการปรับตัว เพื่อรับมือการเปลี่ยนแปลงของโลก

ทอมวิชัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) ในฐานะองค์กรชั้นนำการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศสู่ความยั่งยืนได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของอุตสาหกรรม AI เนื่องจากปัจจุบันโลกธุรกิจและเศรษฐกิจได้ถูกขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล และเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ได้กลายมาเป็นปัจจัยสำคัญที่เข้ามาเปลี่ยนแปลงรูปแบบทั้งการใช้ชีวิตของผู้คนโดยทั่วไปและการดำเนินงานในภาคอุตสาหกรรมทั่วโลก เนื่องจากเทคโนโลยี AI ได้ถูกนำมาปรับใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ช่วยลดต้นทุนของกิจการและช่วยสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ ๆ ในหลากหลายอุตสาหกรรม ทำให้ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก กำลังเร่งพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรม AI ซึ่งสะท้อนว่า AI ไม่ได้เป็นเพียงเทคโนโลยีเสริม แต่เป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ดังนั้น การพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตของไทยเพื่อให้ก้าวสู่ยุคแห่งการขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม จึงเป็นวาระสำคัญที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการร่วมกันผลักดันให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้สำหรับผู้ประกอบการไทย ในฐานะกลไกสำคัญของระบบเศรษฐกิจ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องเตรียมความพร้อมในการปรับตัว เพื่อประยุกต์ใช้เทคโนโลยี AI อย่างมีทิศทาง ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของบริบทเศรษฐกิจโลกในยุคปัจจุบัน

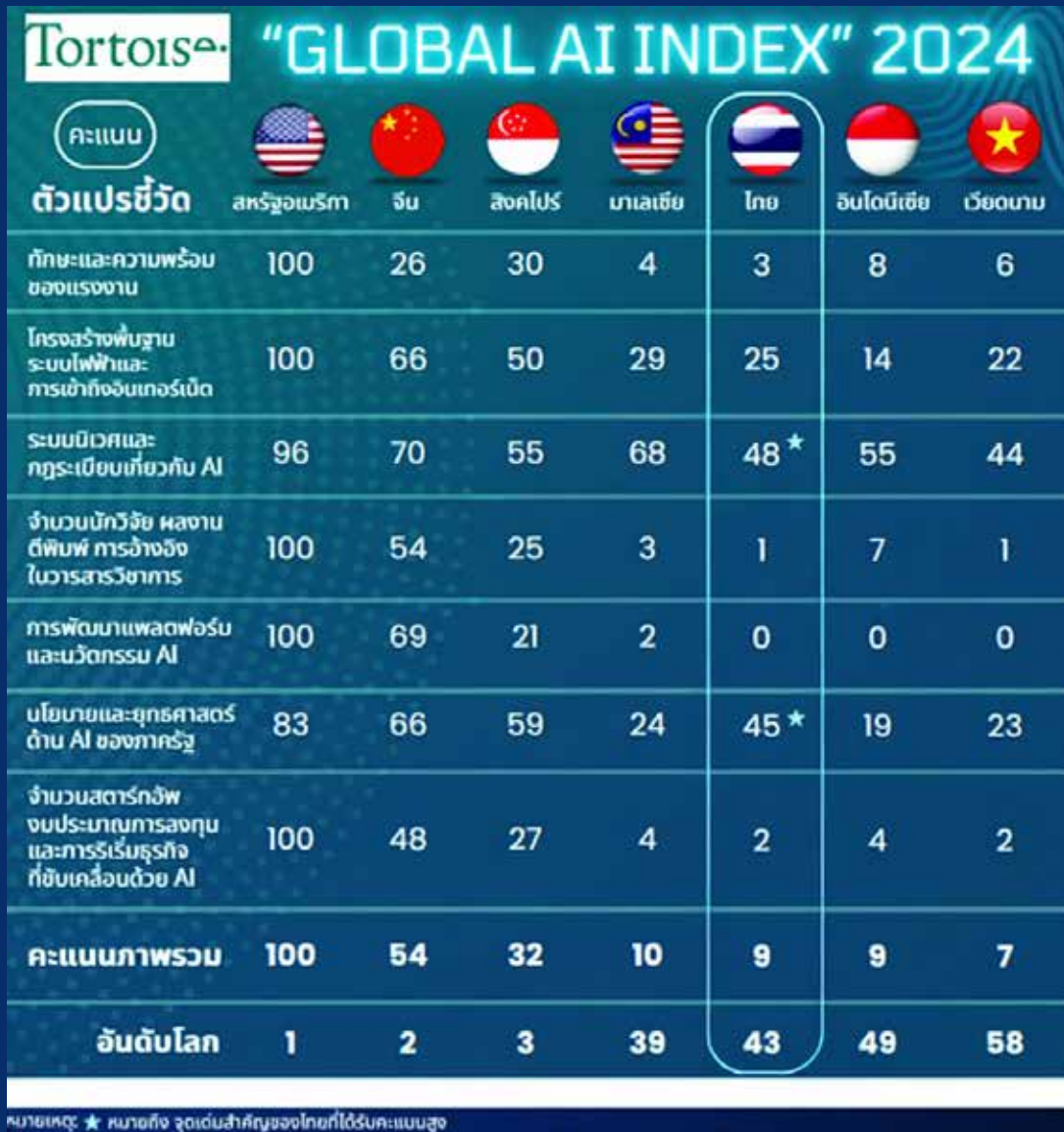

ทั้งนี้จากข้อมูลการจัดอันดับ Global AI Index ปี พ.ศ. 2567 ของ Tortoise Media ดังแสดงในรูปภาพที่ 1 ไทยถูกจัดอันดับอยู่ในอันดับที่ 43 ของโลก และอยู่ในอันดับที่ 3 ของอาเซียน รองจากสิงคโปร์ และมาเลเซีย ที่อยู่ในอันดับที่ 3 และ 39 ของโลก หากพิจารณาคะแนนของไทย มีคะแนนภาพรวมอยู่ที่ 9 คะแนน โดยปัจจัยองค์ประกอบย่อยที่ได้รับคะแนนสูงสุด คือ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมการดำเนินงาน ได้รับคะแนนอยู่ที่ 48 คะแนน เนื่องจากบริบทด้านกฎระเบียบเกี่ยวกับปัญญาประดิษฐ์ (AI) มีความชัดเจนและเอื้อต่อการดำเนินธุรกิจด้านนี้ สอดคล้องกับคะแนนปัจจัยย่อยอันดับรองลงมา คือ ความชัดเจนด้านนโยบายและยุทธศาสตร์ของรัฐบาลที่มีต่อเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ที่ได้รับคะแนนอยู่ที่ 45 คะแนน เนื่องจากรัฐบาลไทยได้มีนโยบายและยุทธศาสตร์ที่ชัดเจน รวมถึงมีการเพิ่มการใช้งบประมาณที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) อย่างต่อเนื่อง ขณะที่ปัจจัยย่อยโครงสร้างพื้นฐานด้านระบบไฟฟ้าและการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต รวมถึงความสามารถของระบบปฏิบัติการทางคอมพิวเตอร์ ได้รับคะแนนอยู่ที่ 25 คะแนน ทำให้คะแนนในภาพรวมของไทยอยู่ในอันดับที่ 43 ของโลก และเป็นปัจจัยที่ต้องได้รับการพัฒนาต่อไปในอนาคต เนื่องจากยังเป็นปัจจัยที่ไทยสามารถพัฒนาต่อยอดได้ เหมือนเช่นสิงคโปร์ที่มีคะแนนภาพรวมอยู่ที่ 32 คะแนน อยู่ในอันดับที่ 3 ของโลก และอันดับ 1 ของอาเซียน ขณะที่มาเลเซียมีอันดับโลกใกล้เคียงกับไทยอยู่ในอันดับที่ 39 ได้รับคะแนนภาพรวมอยู่ที่ 10 คะแนน โดยที่ปัจจัยที่มีความได้เปรียบไทย ประกอบด้วย โครงสร้างพื้นฐาน และสภาพแวดล้อมการดำเนินงานด้าน AI ทั้งนี้จากคะแนนอันดับความสามารถด้านเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์

(AI) ของไทย สะท้อนให้เห็นว่า ประเทศไทยยังคงต้องเร่งพัฒนาทางด้านทักษะและความพร้อมของแรงงาน การวิจัย การพัฒนาแพลตฟอร์มและนวัตกรรม ที่ยังคงมีคะแนนอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำมาก โดยเฉพาะการพัฒนาแพลตฟอร์มและนวัตกรรมที่ประเทศไทยได้รับคะแนนอยู่ที่ 0 คะแนน ซึ่งเป็นระดับเดียวกับกับอินโดนีเซีย และเวียดนาม ปัจจัยเชิงพาณิชย์ที่พิจารณาจากจำนวนสตาร์ทอัพ งบประมาณการลงทุน และการริเริ่มธุรกิจที่ขับเคลื่อนด้วยปัญญาประดิษฐ์ (AI) ของไทยอยู่ในอันดับค่อนข้างต่ำเช่นเดียวกัน

หากพิจารณาด้านมูลค่าทางเศรษฐกิจ พบว่า ในปี พ.ศ. 2568 อุตสาหกรรม AI โดย Precedence Research ประเทศแคนาดา ระบุว่า มูลค่าตลาดของอุตสาหกรรม AI ทั่วโลกจะเพิ่มขึ้นจาก 7.57 แสนล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี พ.ศ. 2568 ไปอยู่ที่ 4.22 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี พ.ศ. 2578 ภายใต้อัตราขยายตัวเฉลี่ยต่อปี ประมาณร้อยละ 19.2 ขณะที่การประเมินมูลค่าทางเศรษฐกิจของอุตสาหกรรม AI ในไทย โดยสำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล (depa) ประเมินว่าภายในปี พ.ศ. 2573 มูลค่าของอุตสาหกรรม AI ในไทย จะมีมูลค่าประมาณ 3.1 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือประมาณ 1.14 แสนล้านบาท นอกจากนี้ สมาคมผู้ประกอบการปัญญาประดิษฐ์ประเทศไทย ระบุว่ามูลค่าตลาด AI ในไทย ปี พ.ศ. 2568 มีมูลค่า 41,858 ล้านบาท ขยายตัวจากปีก่อน 18.0% และคาดการณ์ว่ามูลค่าตลาด AI ของไทยปี พ.ศ. 2569 - 2570 จะขยายตัวเฉลี่ยปีละ 18.7% ซึ่งจากข้อมูลทั้งหมดจะเห็นได้ว่าอุตสาหกรรม AI ของไทยยังมีแนวโน้มการขยายตัวต่อเนื่องและเป็นโอกาสสำหรับผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจ

รูปภาพที่ 1 แสดงอันดับความสามารถด้าน AI ปี พ.ศ. 2567 ของไทยเทียบกับประเทศอื่น

จากความสำคัญของอุตสาหกรรม AI ดังที่กล่าวมาข้างต้น สศอ. จึงได้ให้มีการจัดงานเสวนา Moring talk ขึ้นภายใต้หัวข้อ “AI Transformation พลิกโฉมเศรษฐกิจอุตสาหกรรมไทย” เพื่อระดมความคิดเห็นจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ถึงแนวทางการปรับตัวเพื่อรับมือการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยได้ข้อสรุปแนวทางการดำเนินการปรับตัวสำหรับภาคอุตสาหกรรมดังนี้ 1) กำหนดเป้าหมายในการนำ AI มาใช้งาน เพื่อวัตถุประสงค์ใด เช่น ลดต้นทุน เพิ่มผลผลิตซึ่งการมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนจะช่วยให้องค์กรสามารถกำหนดเป้าหมายที่วัดผลได้ (KPI) วางแผนการดำเนินงานที่สอดคล้องกับการกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมาย 2) สร้างความเข้าใจ / การยอมรับในองค์กร โดยผู้บริหารต้องเป็นแกนนำและแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของ AI และพนักงานต้องเข้าใจว่า AI ไม่ได้มาแทนที่งาน แต่จะมาช่วย

เสริมให้ทำงานได้ดีขึ้น 3) พัฒนาและเสริมทักษะบุคลากรที่จำเป็นในการทำงานร่วมกับ AI 4) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านข้อมูล คิวคลาวด์และพัฒนาโมเดล AI ในอนาคตที่เป็นขององค์กรเอง โดยอาจลงทุนจากเล็กไปหาใหญ่สำหรับกิจการ SMEs 5) สร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เปิดรับการเปลี่ยนแปลง โดยอาจส่งเสริมให้พนักงานกล้าที่จะทดลอง และเรียนรู้จากความผิดพลาด

จากข้อมูลทั้งหมดที่กล่าวมาของสถานการณ์อุตสาหกรรม AI ของไทย และแนวทางการปรับตัวเพื่อรับมือการเปลี่ยนแปลงของโลก สศอ. ได้เล็งเห็นความสำคัญในเรื่องดังกล่าว ดังนั้น จึงได้จัดทำการเผยแพร่ข้อมูลดังกล่าวทั้งหมดผ่านทางเว็บไซต์ <https://iiu.oie.go.th/> เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับผู้ประกอบการสามารถนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจการวางแผนธุรกิจได้อย่างถูกต้องในอนาคตต่อไป

การพัฒนาความร่วมมือด้านสินค้าอุตสาหกรรมและ
บริการฮาลาล เพื่อบูรณาการเชื่อมโยงความร่วมมือ

เศรษฐกิจฮาลาลระหว่างไทย กับต่างประเทศ

กองเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ

การขับเคลื่อนเศรษฐกิจฮาลาลระหว่างประเทศ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 กองเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) ร่วมกับสถาบันอนาคตศึกษาเพื่อการพัฒนา ขับเคลื่อนการดำเนินงาน “โครงการพัฒนาความร่วมมือด้านสินค้าอุตสาหกรรมและบริการฮาลาลเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันภายใต้ นโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ” โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อแสวงหาโอกาส และส่งเสริมความร่วมมือด้านสินค้า อุตสาหกรรมและบริการฮาลาลระหว่างไทยกับต่างประเทศ ภายใต้กรอบความร่วมมือและความตกลงทางเศรษฐกิจ ระหว่างประเทศ จัดทำข้อริเริ่ม หรือ Initiatives เพื่อส่งเสริม ความร่วมมือด้านสินค้าอุตสาหกรรมและบริการฮาลาล ระหว่างไทยกับประเทศเป้าหมาย ผลการศึกษาดังกล่าว ทำให้ สศอ. สามารถกำหนดสินค้าอุตสาหกรรมฮาลาลเป้าหมายได้ จำนวน 5 กลุ่ม ได้แก่ ผลิตภัณฑ์อาหารจากพืช ผลิตภัณฑ์ อาหารจากสัตว์ สมุนไพร เครื่องสำอาง และแฟชั่น ในขณะที่ บริการฮาลาลเป้าหมาย พบว่าศักยภาพบริการในกระบวนการ ผลิตจำนวน 3 สาขา ได้แก่ บริการรับรองและตรวจสอบ มาตรฐานฮาลาล (Halal Certification and Audit Services) บริการโลจิสติกส์ฮาลาล (Halal Logistics Services) และ บริการระบบตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability Services) มีโอกาสในการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างกัน นอกจากนี้ จากการประมวลข้อมูลเชิงคุณภาพร่วมกับประเทศเป้าหมาย พบว่าศักยภาพและโอกาสความร่วมมือที่สำคัญ ได้แก่ 1) อินโดนีเซีย - พบศักยภาพสินค้าและบริการฮาลาล เช่น อาหารกระป๋อง น้ำพริกสำเร็จรูป ซอสปรุงรส เครื่องดื่มฮาลาล เนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์แปรรูป ผลิตภัณฑ์จากผ้าและหนังฮาลาล เครื่องสำอางฮาลาล และอาหารเสริมสมุนไพร รวมทั้ง โอกาส ในการสร้างกลไกความร่วมมือทวิภาคีด้านอุตสาหกรรมฮาลาล ระหว่างไทย - อินโดนีเซีย 2) รัฐสุลต่านโอมาน - พบศักยภาพ สินค้าอาหารแช่แข็ง น้ำผลไม้ อาหารทะเลกระป๋อง ผลิตภัณฑ์ บำรุงผิว เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายฮาลาล รวมถึงบริการ ด้านการแพทย์และสปาฮาลาล โดยโอมานมีศักยภาพในการเป็น ศูนย์กลางการค้าสินค้าฮาลาลของไทยในภูมิภาคอ่าวอาหรับ หรือ GCC และเปิดโอกาสให้ไทยสร้างโอกาสขยายความร่วมมือ

ด้านห่วงโซ่อุปทานผ่านการใช้วัตถุดิบทางการเกษตรจากไทย 3) สาธารณรัฐคาซัคสถาน - ศักยภาพในสินค้าอาหารทะเล กระป๋อง ธัญพืช เครื่องปรุง ซอส สมุนไพรและส่วนผสมจาก ธรรมชาติ รวมถึงเสื้อผ้าและสิ่งทอฮาลาล โดยไทยมีโอกาส ในการส่งออกสินค้าอาหารทะเลกระป๋องและผลิตภัณฑ์จาก มะพร้าวเข้าสู่ตลาดคาซัคสถานและประเทศในทวีปเอเชียกลาง และ 4) เขตปกครองตนเองหนิงเซี่ยหุย สาธารณรัฐประชาชนจีน สินค้าที่มีโอกาส ได้แก่ อาหารพร้อมบริโภค ผลิตภัณฑ์จาก เกษตรอินทรีย์ ชาสมุนไพร น้ำผลไม้ ผ้าทอ และผลิตภัณฑ์ เครื่องนุ่งห่ม ถึงแม้ว่าจีนจะสามารถผลิตสินค้าฮาลาลได้ภายใน ประเทศ แต่ความต้องการบริโภคสินค้าฮาลาลยังคงเพิ่มขึ้น อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรมุสลิมวัยแรงงาน ที่มีกำลังซื้อสูงขึ้น ดังนั้น เพื่อผลักดันความร่วมมือเศรษฐกิจ ฮาลาลให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม สศอ. ได้จัดการประชุม เชิงปฏิบัติการนานาชาติ “Strategic International Partnership to Promote Halal Economy for Sustainable Economic International Workshop” ระหว่างวันที่ 17 - 19 สิงหาคม 2568 ณ กรุงเทพมหานคร โดยมีผู้แทนจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และประเทศคู่ความร่วมมือ รวมกว่าจำนวน 40 ราย เข้าร่วมกิจกรรมเครือข่ายดังกล่าว ผลสำเร็จของการประชุม ทำให้เกิดข้อเสนอแนะเชิงยุทธศาสตร์ในการพัฒนาอุตสาหกรรม ฮาลาลของภูมิภาค รวมถึงแนวทางการสร้างความร่วมมือ ด้านสินค้าและบริการฮาลาลที่สอดคล้องกับบริบทเศรษฐกิจโลก นอกจากนี้ สศอ. ได้จัดการสัมมนาสาธารณะเพื่อเผยแพร่ ผลการศึกษาโครงการ ในวันที่ 15 กันยายน 2568 เพื่อเป็นเวที แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้เชี่ยวชาญและผู้ประกอบการ โดยพบว่า ผู้ประกอบการฮาลาลไทยมีศักยภาพในการแข่งขัน ทั้งในด้านคุณภาพ มาตรฐานการผลิต การแปรรูป บรรจุภัณฑ์ และการจัดจำหน่าย อย่างไรก็ตาม ไทยยังเผชิญความท้าทาย ในด้านการสร้างการยอมรับในตลาดต่างประเทศ เนื่องจากไทย มีใช้ประเทศมุสลิม จึงควรเร่งสร้างการรับรู้เกี่ยวกับกระบวนการ ผลิตและการรับรองฮาลาลของไทยที่ได้มาตรฐานตามหลักการ ฮาลาล เพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นและเพิ่มโอกาสทาง การตลาดในระดับสากล

นอกจากนี้ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 กองเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ ได้ขับเคลื่อนความร่วมมือเศรษฐกิจฮาลาลระหว่างประเทศของ สศอ. เพื่อให้เกิดผลประโยชน์ที่สาคัญ ดังนี้

- การเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมคณะทำงานผลิตภัณฑ์และบริการฮาลาล ครั้งที่ 19 (Working Group on Halal Products and Services: WGHAPAS) ภายใต้กรอบความร่วมมือ IMT - GT ระหว่างวันที่ 13 - 14 สิงหาคม 2568 ณ จังหวัดสงขลา ซึ่งเป็นเวทีสำคัญในการขับเคลื่อนความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมฮาลาลระหว่างอินโดนีเซีย - มาเลเซีย - ไทย โดยมีประเด็นสำคัญ ได้แก่ การดำเนินงานตามแผนปี ค.ศ. 2022 - 2026 การจัดลำดับความสำคัญของโครงการความร่วมมือการติดตามและประเมินผล การเชื่อมโยงกับวิสัยทัศน์ปี ค.ศ. 2036 และการพัฒนากลไกเชิงสถาบันเพื่อขับเคลื่อนความร่วมมือ โดยผู้แทนประเทศสมาชิกยังได้แลกเปลี่ยนมุมมองเกี่ยวกับความท้าทายของอุตสาหกรรมฮาลาล โดยเฉพาะผลกระทบจากโรคอุบัติใหม่ที่ส่งผลกระทบต่อห่วงโซ่อุปทาน การค้าการลงทุนและพฤติกรรมผู้บริโภค ซึ่งสะท้อนความจำเป็นในการพัฒนาอุตสาหกรรมฮาลาลอย่างสมดุล ทั้งในมิติของเศรษฐกิจ สังคม และความยั่งยืน ผ่านการสนับสนุนด้านงบประมาณ มาตรการจูงใจ การยกระดับมาตรฐานฮาลาล การพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ และการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ระหว่างกัน

- ความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมฮาลาลระหว่างไทย - บรูไนดารุสซาลาม โดยภายหลังการเสด็จพระราชดำเนินเยือนประเทศไทยอย่างเป็นทางการของสมเด็จพระราชาธิบดีแห่งบรูไนดารุสซาลาม ระหว่างวันที่ 28 - 29 เมษายน 2567 ทั้งสองฝ่ายได้เห็นพ้องในการส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจโดยเฉพาะอุตสาหกรรมฮาลาล และเห็นชอบในหลักการจัดทำบันทึกความเข้าใจว่าด้วยการเสริมสร้างความร่วมมือทางการค้าและการลงทุนในผลิตภัณฑ์อาหารและบริการที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมฮาลาลและส่งเสริมการส่งออกสินค้าฮาลาล โดย สศอ. ได้รับมอบหมายจากรัฐบาลให้ดำเนินการจัดทำร่างบันทึกความเข้าใจดังกล่าวได้ตอบร่วมกับฝ่ายบรูไนดารุสซาลาม ตลอดระยะในปี พ.ศ. 2568 และทั้งสองฝ่ายเห็นชอบร่างบันทึกความเข้าใจร่วมกันแล้ว และคณะรัฐมนตรีของไทยได้มีมติเห็นชอบตามที่ สศอ. เสนอ เมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2568 และเตรียมการลงนามอย่างเป็นทางการในโอกาสที่เหมาะสม

- การจัดทำข้อริเริ่มความร่วมมืออุตสาหกรรมฮาลาลไทย - อินโดนีเซีย สืบเนื่องจากการประชุมคณะกรรมการความร่วมมือว่าด้วยความร่วมมือทวิภาคีไทย - อินโดนีเซีย ครั้งที่ 10 ระหว่างวันที่ 1 - 2 พฤษภาคม 2568 ณ กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นวาระครบรอบ 75 ปีความสัมพันธ์ทางการทูตไทย - อินโดนีเซีย ได้มีการยกระดับความสัมพันธ์สู่การเป็น “หุ้นส่วนยุทธศาสตร์” และมีการหยิบยกความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมฮาลาลให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม โดยอินโดนีเซียเป็นศูนย์กลางตลาดฮาลาลที่ใหญ่ที่สุดของโลก ด้วยประชากร muslim กว่า 280 ล้านคน และมีนโยบายส่งเสริมเศรษฐกิจฮาลาลอย่างชัดเจน ครอบคลุมสินค้าอาหาร เครื่องดื่ม ยา เครื่องสำอาง แพชั่น การท่องเที่ยว และการเงินอิสลาม โดยมีหน่วยงานหลัก ได้แก่ Badan Penyelenggara Jaminan Produk Halal (BPJPH) และ Badan Pengawas Obat dan Makanan (BPOM) ทำหน้าที่กำกับดูแลด้านการรับรองฮาลาลและความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ ในขณะที่หน่วยงานด้านการออกนโยบาย คือ Center for Halal Industry Empowerment แห่งกระทรวงอุตสาหกรรมของอินโดนีเซีย ในการนี้ สศอ. ได้ขับเคลื่อนสร้างความร่วมมือโดยเข้าพบหารือแลกเปลี่ยนแนวทางการส่งเสริมความร่วมมือและทั้งสองฝ่ายเห็นพ้องร่วมกันในการจัดทำบันทึกความเข้าใจความร่วมมืออุตสาหกรรมฮาลาลไทย - อินโดนีเซีย และการจัดตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจด้านอุตสาหกรรมฮาลาล เพื่อเป็นกลไกความร่วมมือทวิภาคี ผ่านการยกย่องและจัดทำบันทึกความเข้าใจการพัฒนาอุตสาหกรรมฮาลาล เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือเศรษฐกิจฮาลาล อันจะเป็นผลประโยชน์ร่วมกันระหว่างไทยและอินโดนีเซีย

การขับเคลื่อนพัฒนาความร่วมมือด้านสินค้าอุตสาหกรรมและบริการฮาลาลระหว่างไทยกับต่างประเทศสะท้อนบทบาทสำคัญของ สศอ. ในการผลักดันความร่วมมือด้านเศรษฐกิจฮาลาลของไทยเพื่อบูรณาการเชื่อมโยงไทยกับประเทศเป้าหมายในทุกมิติ ทั้งด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมตลอดห่วงโซ่อุปทานการยกระดับมาตรฐาน และการเสริมสร้างขีดความสามารถทางการแข่งขัน ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญในการยกระดับอุตสาหกรรมฮาลาลของไทยสู่ตลาดโลกได้อย่างยั่งยืนต่อไป

The 10th Thailand – Indonesia Joint Commission (JC) Meeting
Bangkok, Thailand
2 May 2025

เทคโนโลยีเปลี่ยนโลก พลิกข้อมูลสู่โครงสร้าง อุตสาหกรรมแห่งอนาคต

กองสารสนเทศและดัชนีเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดในปัจจุบัน หรือที่เรียกว่าการปฏิวัติอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นการเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมการผลิตแบบดั้งเดิมไปสู่การผลิตแบบอัจฉริยะ ที่มุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในกระบวนการผลิต เกิดการปรับเปลี่ยนห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) มุ่งสู่การผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ที่ผ่านมารัฐบาลให้ความสำคัญกับการต่อยอดการพัฒนาภาคการผลิตและบริการ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศด้วยการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไทยไปสู่เศรษฐกิจใหม่ จากการสร้างโอกาสต่อยอดจากอุตสาหกรรมเดิมและส่งเสริมอุตสาหกรรมแห่งอนาคต กระทรวงอุตสาหกรรมได้ดำเนินนโยบายสร้างอุตสาหกรรมเศรษฐกิจใหม่ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมอุตสาหกรรมให้ก้าวทันโลก ปฏิรูปอุตสาหกรรมรองรับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจใหม่ ครอบคลุมทั้งอุตสาหกรรมดั้งเดิมและอุตสาหกรรมแห่งอนาคต

รวมทั้งการออกมาตรการการส่งเสริมของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) ที่มุ่งเน้นส่งเสริมกลุ่มกิจการที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม (Innovative) เน้นใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ความคิดสร้างสรรค์ และการวิจัยพัฒนา (R&D) เช่น การผลิตและการทดสอบชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์สมัยใหม่ ส่งเสริมกิจการที่ยกระดับความสามารถในการแข่งขัน (Competitive) ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมเป้าหมาย อาทิ ยานยนต์ไฟฟ้า พลังงานหมุนเวียน อุตสาหกรรมชีวภาพ และดิจิทัล ตลอดจนส่งเสริมกิจการที่สร้างการเติบโตอย่างทั่วถึง (Inclusive) คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมและสังคม นอกจากนี้ สถานการณ์โลกที่อยู่ท่ามกลางผลกระทบจากสงครามการค้า (Trade War) และสงครามด้านเทคโนโลยี (Tech War) ที่ทวีความรุนแรง เกิดกระแสการโยกย้ายฐานการผลิตและเกิดการลงทุนใหม่ในหลาย ๆ ประเทศ โดยเฉพาะประเทศในกลุ่มอาเซียน

จากสถานการณ์การลงทุนใหม่ในประเทศไทยช่วง 2 - 3 ปีที่ผ่านมา มีกิจการในอุตสาหกรรมเป้าหมายสำคัญเพิ่มมากขึ้น ได้แก่ 1) อุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูง ประกอบด้วย อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ ยานยนต์ไฟฟ้า และระบบอัตโนมัติและหุ่นยนต์ 2) เศรษฐกิจดิจิทัล ประกอบด้วย Data Center และโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล และ 3) พลังงานสะอาด การลงทุนในอุตสาหกรรมใหม่ดังกล่าวส่งผลให้โครงสร้างอุตสาหกรรมเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว สะท้อนจากตัวเลขชี้วัดทางเศรษฐกิจที่อยู่ภายใต้ฐานโครงสร้างอุตสาหกรรมเดิมอย่างดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมที่มีแนวโน้มการเติบโตอยู่ในระดับต่ำ ในขณะที่มูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมมีอัตราการเติบโตอยู่ในระดับสูงอย่างต่อเนื่อง

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมจึงได้ดำเนินการปรับปรุงดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม ทั้งนี้ การจัดทำดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมที่ผ่านมาจะมีการปรับปรุงในส่วนของปีฐานที่ดำเนินการทุก 5 ปี เพื่อให้สอดคล้องกับโครงสร้างอุตสาหกรรม โดยอ้างอิงข้อมูลจากสำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรมของสำนักงานสถิติแห่งชาติที่มีการเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติขนาดใหญ่เกี่ยวกับ

จำนวนและลักษณะของสถานประกอบการทั่วประเทศ ครอบคลุมทั้งภาคการค้า การบริการ และอุตสาหกรรมการผลิต โดยมีการดำเนินการทุก 5 ปี สำหรับดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมในปัจจุบันสอดคล้องตามโครงสร้างอุตสาหกรรมปี พ.ศ. 2564 ที่ยังไม่มีอุตสาหกรรมใหม่ ๆ อยู่ในโครงสร้างสำหรับการจัดทำดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม การปรับปรุงข้อมูลผลผลิตอุตสาหกรรมมีการปรับปรุงสถานประกอบการเป็นประจำทุกปี (Annual Revised) เนื่องจากใน 1 ปี หากมีสถานประกอบการที่ปิดหรือไม่มีการผลิตจะไม่นำออกจากกลุ่มตัวอย่างการจัดทำดัชนีอุตสาหกรรม หรือมีสถานประกอบการที่มีมูลค่าการผลิตสูงขึ้นในผลิตภัณฑ์เดียวกัน หรือมีความสำคัญทางเศรษฐกิจอุตสาหกรรม จะนำเข้ามาเป็นกลุ่มตัวอย่างแทนที่สถานประกอบการที่ปิดลง การปรับปรุงข้อมูลเศรษฐกิจอุตสาหกรรมจึงเป็นประเด็นสำคัญหนึ่งที่จะทำให้ตัวเลขทางเศรษฐกิจอุตสาหกรรมสามารถบ่งบอกถึงสถานการณ์อุตสาหกรรมของประเทศไทย รวมทั้งสะท้อนระดับความสามารถของภาคอุตสาหกรรมไทยในเวทีโลกได้อย่างเป็นปัจจุบัน

ส่วนที่
05

ผลงาน โครงการสำคัญของ
สศอ. ในรอบปีงบประมาณ
2568

- การจัดงานประจำปี สศอ. (OIE Forum) ครั้งที่ 17
- การยกระดับภาคอุตสาหกรรมไทยสู่คาร์บอนต่ำ: กลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจสู่ความยั่งยืน
- แผนงานบูรณาการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- โครงการจัดทำยุทธศาสตร์เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมเหล็กไทยไปสู่เหล็กสีเขียว (Green Steel)
- โครงการพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะตลอดห่วงโซ่คุณค่า
- โครงการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันอุตสาหกรรม อาหารฮาลาลไทย สู่ครัวฮาลาลโลก (Halal Kitchen of the World)
- โครงการผลักดันแพชั่นฮาลาลอัตลักษณ์ไทยก้าวสู่ตลาดมุสลิมโลก
- แผนขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมสนับสนุนการเกษตรและอุตสาหกรรมรีไซเคิลเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
- การยกระดับระบบเตือนภัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรมเพื่อรับมือกับความผันผวนโลก
- การเสริมสร้างเครือข่ายสมรรถนะความร่วมมือด้านการพัฒนาเศรษฐกิจอุตสาหกรรมของไทยกับนานาชาติ
- การเจรจาจัดทำความตกลงการค้าเสรี (FTA) เพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมไทยเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานระดับภูมิภาค
- แพลตฟอร์มการรายงานข้อมูลกลางเพื่อการบริหารจัดการข้อมูลภาคอุตสาหกรรม เพื่อเปลี่ยนผ่านการใช้งานสู่รูปแบบดิจิทัลและยกระดับฐานข้อมูลกลางของภาคอุตสาหกรรมไทย
- การพัฒนาระบบวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการประเมินศักยภาพการประกอบกิจการภาคอุตสาหกรรม สู่การรับมือกับความท้าทายของภาคอุตสาหกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

Rising Beyond Challenges: Toward Sustainability for **Thailand's Industries** ฝ่าความท้าทาย ดันอุตสาหกรรมไทย สู่อนาคตที่ยั่งยืน

คณะกรรมการ OIE Forum ครั้งที่ 17 สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) กระทรวงอุตสาหกรรม จัดงานประจำปี สศอ. (OIE Forum) ครั้งที่ 17 “Rising Beyond Challenges: Toward Sustainability for Thailand's Industries ฝ่าความท้าทาย ดันอุตสาหกรรมไทย สู่อนาคตที่ยั่งยืน” เมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2569 ณ ห้องประชุม 208 - 209 ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ กรุงเทพฯ และผ่านระบบออนไลน์ (Live Streaming) โดยได้รับเกียรติจาก ดร.ณัฐพล รังสิตพล ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม กล่าวเปิดงาน และปาฐกถาพิเศษ หัวข้อ “ดึงอุตสาหกรรมไทยสู่การเติบโตยุคใหม่ที่ยั่งยืน” และกล่าวรายงานโดย นายศุภกิจ บุญศิริ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ซึ่งการจัดงานครั้งนี้ เพื่อแลกเปลี่ยนมุมมองและนำเสนอนโยบายกระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อนำไปสู่การเติบโตอย่างยั่งยืน โดยมีผู้ประกอบการ ภาคอุตสาหกรรม หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม สมาคม มูลนิธิ สถาบัน นักวิชาการ ผู้ทรงคุณวุฒิ สื่อมวลชน ตลอดจนผู้สนใจเข้าร่วมงานกว่า 1,200 คน

เปิดงานและปาฐกถาพิเศษ หัวข้อ “ดิจิทัลอุตสาหกรรมไทยสู่การเติบโตยุคใหม่ที่ยั่งยืน”

ดร.ณัฐพล รังสิตพล ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม กล่าวว่า ผ่านมาการเติบโตของภาคอุตสาหกรรมเกิดจากความร่วมมือระหว่างประเทศภายใต้กรอบความร่วมมือต่าง ๆ โดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) เป็นหน่วยงานดูแลเรื่องข้อมูลเชิงลึก ซึ่งสิ่งที่สำคัญคือ การนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ ข้อมูลต้องถูกต้อง แม่นยำ ผู้ประกอบการสามารถนำไปใช้ประกอบการวางแผนในการทำธุรกิจได้โดยมีการพัฒนาอุตสาหกรรมหลักของประเทศ 3 กลุ่ม ได้แก่ อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์ และอุตสาหกรรมอาหาร ซึ่งในส่วนของอุตสาหกรรมยานยนต์ที่มีการพัฒนาไปสู่ EV โดยรวมยังไปได้ดี ด้านอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ มีการพัฒนา PCB, HDD, คอมพิวเตอร์และส่วนประกอบอย่างต่อเนื่อง และอุตสาหกรรมอาหาร แม้ตัวเลขมีขึ้นลงบ้างแต่โดยรวมยังคงไปได้ดี อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ตัวเลขทางเศรษฐกิจของโลกในปี พ.ศ. 2564 - 2569 ยังไม่ขยายตัวสูงเท่าช่วงก่อน COVID-19 ทำให้การฟื้นตัวยังคงเป็นไปอย่างช้า ๆ ขณะที่ พฤติกรรมของผู้บริโภคเปลี่ยนไป เกิด New Normal ส่งผลให้หลายธุรกิจต้องมีการปรับตัว เช่น การส่งอาหารผ่านแอปพลิเคชันออนไลน์ ร้านค้าออนไลน์ การพัฒนาด้านเทคโนโลยีและ AI กระหอบัตรถ การขยายตัวทางเศรษฐกิจลดลง ส่งผลให้แต่ละประเทศต้องมีมาตรการรับมือ และเริ่มมีการกำหนดกฎระเบียบของโลก และกฎเกณฑ์ทางการค้าต้องเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ดูแลสังคม และแรงงาน

ในช่วง 2 - 3 ปีที่ผ่านมา กระทรวงอุตสาหกรรม (อก.) มีการขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมโดยมุ่งเน้นเรื่องความยั่งยืนเป็นสำคัญโดยมีแนวทางการพัฒนา คือ

1. อุตสาหกรรมต้องแข่งขันได้ในอนาคต แม้ว่าภายใต้เศรษฐกิจที่ยังดูไม่ค่อยดีมากนัก แต่ยังมีความหวังจากการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเศรษฐกิจใหม่โดยพยายาม หามาตรการและกลไกในการช่วยเหลือผู้ประกอบการ เช่น **อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่** มีความลงลึกของมาตรการมากขึ้น การใช้การจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐมาเป็นกลไกใน**อุตสาหกรรมระบบราง** มุ่งเน้นให้เกิดความยั่งยืน **อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ** มีมาตรการผลักดันเรื่องการใช้ของจำเป็นภายในประเทศ การพัฒนา**อุตสาหกรรมเพื่อรองรับสังคมสูงวัย** Longevity การออกแบบบ้าน/รถต้องมีมิติที่ให้ความสำคัญกับคนสูงวัย **อุตสาหกรรมการแพทย์** ต้องมีตลาดเฉพาะที่สอดคล้องกับศักยภาพของประเทศ **อุตสาหกรรมเกษตรสมัยใหม่** **อุตสาหกรรมก่อสร้าง** ต้องนำโปรแกรม เครื่องมือที่ทันสมัยมาใช้เหมือนต่างประเทศ

อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถแข่งขันได้ในอนาคต โดยสร้างแบรนด์คนไทยให้เข้มแข็ง ควบคู่กับการยกระดับมาตรฐานสินค้า เพื่อให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล ภายใต้แนวคิด Made in Thailand และ **เกษตรอุตสาหกรรม** การใช้เกษตรที่มีประสิทธิภาพสูง เช่น อุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย มีองค์การเฉพาะดูแล เดิมมีการเผาประมาณร้อยละ 60 มีพัฒนาการเรื่องการควบคุม มีการให้สิทธิประโยชน์แก่ผู้ไม่เผา มีการรับซื้อใบอ้อย มีการตัดอ้อยสดมากขึ้น นำไปสู่การพัฒนาน้ำตาลสีเขียว คือน้ำตาลที่มาจากอ้อยไม่เผา และ

ในอนาคตจะมีการขยายผลไปสู่อุตสาหกรรมอื่น ๆ ด้วยให้มีการจัดการอย่างเป็นระบบ การใช้ปัญญาประดิษฐ์ ทุกเรื่องที่ทำจะใช้ดิจิทัลเข้ามาช่วยรายงานข้อมูลอยู่ในระบบเดียวกัน Single Form รง.8 รง.9 และรายงานการประกอบการตามกฎหมายโรงงาน ลดภาระผู้ประกอบการให้เหลือการจัดทำรายงานน้อยที่สุด และมีการนำข้อมูลที่ได้จากรายงานมาใช้ประโยชน์เชิงนโยบาย

2. การดูแลสังคมและชุมชน โรงงานต้องปรับตัวสร้างสมดุลให้เหมาะสมกับคุณภาพชีวิตของชุมชนโดยรอบ เคารพกติกาในการอยู่ร่วมกัน ดังเช่นการงดเผาอ้อย และโรงงานน้ำตาลไม่รับอ้อยเผา ทำให้ลดฝุ่น PM 2.5 หรือการใช้มาตรฐาน EURO 5/ EURO 6

3. กติกาสากล อุตสาหกรรมไทยต้องเร่งปรับตัวให้สอดคล้องกับกฎระเบียบของโลกที่กระชับขึ้น เช่น CBAM และ EUDR ที่เริ่มเข้ามามีบทบาทมากขึ้น เพื่อเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการในการแข่งขัน และรักษาความเข้มแข็งของการประกอบกิจการ

และ **4. การกระจายรายได้** ประเทศไทยต้องมีการกระจายรายได้ โดยมีเม็ดเงินหมุนเวียนไปสู่ฐานรากผ่านการจ้างงาน การใช้วัตถุดิบในชุมชน เพื่อให้เกิดการขยายตัวของเศรษฐกิจและนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน

สำหรับการดำเนินงานของ อก. ที่ได้เร่งขับเคลื่อนมีหลายเรื่อง เช่น ควบคุมการเผาอ้อย ต้องควบคุมอย่างเท่าเทียมขณะเดียวกัน เรื่องมาตรฐานเป็นเรื่องที่ อก. ดูแลอย่างจริงจัง ถ้าใครพบเห็นความไม่เท่าเทียมหรือพบเห็นสินค้าที่ไม่ได้มาตรฐานขอให้แจ้งผ่านแพลตฟอร์มต่าง ๆ ซึ่งปัจจุบันมีระบบร้องเรียนที่ทันสมัย ส่วนเรื่องการสวมสิทธิ์ สคอ. มีการศึกษาสินค้าที่มีความเสี่ยง โดย อก. จะดูแลผู้ประกอบการให้ดีขึ้นได้ข้างหน้าได้

“การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาทั้ง 4 มิติ ต้องมีนโยบายที่ดีและเหมาะสม อยากได้อะไรต้องบอกให้ชัด ขอฝากให้ผู้ประกอบการร่วมมือกัน ปรับตัวให้เท่าทัน เชื่อว่าเมื่อได้รัฐบาลใหม่ที่มีเสถียรภาพ ภาคอุตสาหกรรมน่าจะมีทิศทางที่ดีขึ้น มีอะไรที่ อก. ช่วยได้ ขอให้ทุกท่านเสนอความเห็นมาได้ ภายใต้การดำเนินงาน MIND as one และ Thailand as one ซึ่งจะขับเคลื่อนประเทศให้เดินหน้าไปในทิศทางเดียวกัน มุ่งสู่การบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้และเติบโตได้อย่างยั่งยืน”

กล่าวรายงานการดำเนินงานของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

นายศุภกิจ บุญศิริ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กล่าววาทะ สคอ. ทำหน้าที่ในการกำหนดทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรม และเป็นกลไกสำคัญที่จะสร้างการเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นกับภาคอุตสาหกรรมไทยผ่านการดำเนินงานตามภารกิจสำคัญทั้งในด้านการจัดทำนโยบาย แผนงาน มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ และการศึกษาวิเคราะห์ให้บริการข้อมูลสารสนเทศเพื่อขึ้นและ

เดือนกุมภาพันธ์ 2568 สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม โดยการจัดงานประจำปี สศอ. (OIE Forum) ในครั้งนี้ นอกจากจะเป็นเวทีในการชี้แจงการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ สู่ความยั่งยืน ตามวิสัยทัศน์ของ สศอ. แล้ว ยังถือเป็นการบูรณาการความร่วมมือเชื่อมโยง ฟันเฟืองต่าง ๆ เข้าด้วยกันอย่างเป็นระบบ ทั้งหน่วยงานภายใน กระทรวงอุตสาหกรรม หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบัน การศึกษาและองค์กรระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างให้ เกิดระบบนิเวศของการทำงานที่จะเติมเต็มให้ภาพความสำเร็จ ของอุตสาหกรรมไทยให้มีความสมบูรณ์ แข็งแกร่ง และพร้อม แข่งขันในเวทีโลก

ในช่วงปี พ.ศ. 2568 ที่ผ่านมา สำนักงานเศรษฐกิจ อุตสาหกรรมยังคงมุ่งมั่นพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ และ ปฏิบัติงานอย่างเต็มกำลังความสามารถตามบทบาทหน้าที่ ครอบคลุมในด้านต่าง ๆ โดยจัดทำนโยบายพัฒนาอุตสาหกรรม รายสาขา และขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเป้าหมายที่มีศักยภาพสูง ให้สามารถแข่งขันได้ภายใต้การเปลี่ยนแปลงในโลกปัจจุบัน ที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและผันผวน และสร้างความเติบโตให้กับ เศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ซึ่งนอกจากการดำเนินการ ขับเคลื่อนงานด้านนโยบายพัฒนาอุตสาหกรรมในหลายเรื่อง ไปสู่ผลสำเร็จที่เป็นรูปธรรม และเกิดประโยชน์กับภาคเศรษฐกิจ สังคม และประชาชนในวงกว้างแล้ว สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ยังมีบทบาทสำคัญในการเป็นองค์กรที่มีฐานข้อมูล เชิงลึก จัดทำดัชนีอุตสาหกรรม และระบบชี้แนะและเตือนภัย ภาคอุตสาหกรรม โดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการดำเนินงาน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนกระทรวงอุตสาหกรรมไปสู่ การเป็นรัฐบาลดิจิทัลพร้อมให้บริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ภายใต้การทำงานในรูปแบบ “MIND as One” ที่มุ่งเน้นให้ ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมบูรณาการ การทำงานเป็นทีมเดียวกัน

สำหรับกิจกรรมภายในงาน ประกอบด้วย การจัดนิทรรศการ แสดงผลการดำเนินงานของ สศอ. อาทิ โซนความร่วมมือ ด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ โซน Go Green Go Together โซนการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเศรษฐกิจ โซนอุตสาหกรรมฮาลาลไทย โซนระบบสารสนเทศและ เทคโนโลยีดิจิทัล และโซน Automotive Circularity และ จัดให้มีการปาฐกถาพิเศษ รวมทั้งการเสวนาพิเศษในหัวข้อ “ผ่าความท้าทาย ดันอุตสาหกรรมไทยสู่อนาคตที่ยั่งยืน” เพื่อร่วม แลกเปลี่ยนมุมมองกับวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิชั้นนำในแวดวง อุตสาหกรรมไทย ซึ่งจะเป็นส่วนช่วยเสริมแกร่งศักยภาพ อุตสาหกรรมไทยให้เข้มแข็ง พร้อมก้าวสู่ “อนาคตที่เติบโต อย่างยั่งยืน”

การยกระดับภาคอุตสาหกรรมไทย

สู่คาร์บอนต่ำ: กลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ควบคู่ความยั่งยืน

นโยบายอุตสาหกรรมภาค

ในโลกที่การแข่งขันทางเศรษฐกิจดำเนินควบคู่ไปกับแรงกดดันด้านสิ่งแวดล้อม “การเติบโตของภาคธุรกิจ” ในปัจจุบันไม่อาจวัดได้เพียงมูลค่าทางเศรษฐกิจหรืออัตราการขยายตัวทางธุรกิจเท่านั้น แต่ยังต้องสะท้อนถึงความสามารถในการพัฒนาได้อย่างสมดุลและยั่งยืน ทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ภาคอุตสาหกรรมซึ่งมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ เนื่องจากในส่วนของภาคการผลิตมีการสร้างมูลค่าเพิ่มประมาณ 1 ใน 3 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) และสินค้าอุตสาหกรรมมีสัดส่วนมูลค่าการส่งออกกว่าร้อยละ 80 ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมด อีกทั้งยังเป็นกลไกสำคัญในการจ้างงาน การลงทุน และการพัฒนาเทคโนโลยีของประเทศ อย่างไรก็ตาม การขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมที่ผ่านมาได้ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและการปล่อยของเสียในกระบวนการผลิต โดยเฉพาะการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการใช้เชื้อเพลิงฟอสซิล เช่น ถ่านหิน น้ำมัน และก๊าซธรรมชาติ เพื่อผลิตพลังงานไฟฟ้าและพลังงานความร้อนในภาคการผลิต ส่งผลให้ภาคอุตสาหกรรมกลายเป็นหนึ่งในภาคส่วนสำคัญที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศและภาวะโลกร้อน ดังนั้น ภาคอุตสาหกรรมจึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนแนวทางการดำเนินธุรกิจและกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากยิ่งขึ้น โดยมุ่งเน้นการใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดและคุ้มค่า การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การลดการเกิดของเสียและการใช้พลังงาน ตลอดจนการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรม สมัยใหม่มาประยุกต์ใช้เพื่อช่วยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมไทยในระยะยาว การปรับเปลี่ยนดังกล่าว

ไม่เพียงเป็นการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเท่านั้น แต่ยังเป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับกติกาการค้าโลกและมาตรการด้านสิ่งแวดล้อมที่มีความเข้มงวดมากขึ้นในอนาคต ซึ่งประเทศไทยได้ประกาศเจตนารมณ์ในการบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) ภายในปี ค.ศ. 2050 (พ.ศ. 2593) สะท้อนถึงทิศทางการพัฒนาประเทศที่ให้ความสำคัญ กับการเติบโตทางเศรษฐกิจควบคู่กับการรักษาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ภายใต้บริบทดังกล่าว สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) ได้จัดทำ “โครงการยกระดับภาคอุตสาหกรรมเพื่อมุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน” โดยมุ่งหวังให้ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และลดการใช้ทรัพยากรเพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากกระบวนการผลิต และลดต้นทุนการผลิตเพื่อนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและผลผลิตทางการผลิต อันจะนำไปสู่การผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและสังคมอย่างยั่งยืน ตลอดจน เป็นการรองรับพันธกรณีหรือมาตรการด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ รวมทั้งเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจและความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระยะยาว

การดำเนินโครงการดังกล่าว เริ่มจากการวิเคราะห์ภาพรวมของโครงสร้างอุตสาหกรรมไทย และคัดเลือกอุตสาหกรรมนำร่องในอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่มีมูลค่าการส่งออกและแนวโน้มการเติบโตด้านการส่งออกสูง ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับการปล่อยก๊าซเรือนกระจกอย่างมีนัยสำคัญ โดยมี 2 อุตสาหกรรมหลักที่ได้รับการคัดเลือก ประกอบด้วย 1) อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ และ 2) อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ ซึ่งเป็นกลุ่มมีอุตสาหกรรมขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย และเชื่อมโยงกับห่วงโซ่อุปทานกับผลิตภัณฑ์และชิ้นส่วนจำนวนมาก และมีการคัดเลือกผลิตภัณฑ์นำร่องภายใต้ 2 อุตสาหกรรมดังกล่าวที่สะท้อนโครงสร้างการผลิตจริง ได้แก่ แผงวงจรไฟฟ้า (PCBA) และตัวถังรถยนต์ (Chassis) รวมถึงห่วงโซ่อุปทานที่มีนัยสำคัญของผลิตภัณฑ์นำร่อง พร้อมทั้งติดตามกระบวนการผลิตตั้งแต่การผลิตวัตถุดิบไปจนถึงกระบวนการประกอบเพื่อทำความเข้าใจแหล่งกำเนิดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกอย่างเป็นระบบ

หัวใจสำคัญของโครงการคือการสร้างข้อมูลฐาน (Baseline) การปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Green House Gas: GHG) ที่สะท้อนสภาพจริงในการปล่อย GHG ของภาคอุตสาหกรรมในแต่ละสาขา ซึ่งการวัดผลไม่ได้พิจารณาเพียงปริมาณการปล่อย GHG แต่เชื่อมโยงกับประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจผ่านแนวคิดการปล่อย GHG ในรูปแบบความเข้มข้นการปล่อยคาร์บอนผ่านการใช้พลังงานเทียบกับรายได้ (Carbon Intensity - Energy) ซึ่งช่วยให้สถานประกอบการมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างการใช้พลังงาน ต้นทุน และผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในภาพเดียวกัน

นอกจากนี้ ยังได้มีกิจกรรมการสาธิตการยกระดับสถานประกอบการในห่วงโซ่อุปทาน เพื่อทดลองมาตรการการเพิ่มประสิทธิภาพพลังงานและปรับปรุงกระบวนการผลิต เช่น การปรับปรุงประสิทธิภาพเครื่องจักร การบริหารจัดการพลังงาน และการลดการสูญเสียในระบบการผลิต โดยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ ซึ่งมาตรการเหล่านี้สะท้อนแนวคิดสำคัญว่า “การลดคาร์บอนไม่จำเป็นต้องเพิ่มต้นทุนเสมอไป หากมีการออกแบบในการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสมกับประเภทและขนาดของกิจการก็จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและลดการปล่อยคาร์บอนได้”

ผลจากการดำเนินงานทำให้เห็นภาพชัดเจนว่าการเปลี่ยนผ่านสู่การผลิตคาร์บอนต่ำสามารถเกิดขึ้นได้จริงจากการที่สถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการสามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้รวมกว่า 630 ตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าต่อปี พร้อมเพิ่มผลิภาพการผลิตมากกว่าร้อยละ 10 และเพิ่มผลิภาพแรงงานเฉลี่ยเกือบร้อยละ 20 นอกจากนี้ยังสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจรวมกว่า 5 ล้านบาทต่อปี ตัวเลขเหล่านี้ไม่ได้สะท้อนเพียงความสำเร็จด้านสิ่งแวดล้อม แต่ยังชี้ให้เห็นว่าความยั่งยืนสามารถเป็นกลไกสร้างความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจได้อย่างแท้จริง

นอกเหนือจากการสาธิตในระดับสถานประกอบการ โครงการยังได้จัดทำแนวทางการลดและชดเชยการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของผลิตภัณฑ์นำร่องของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ และอุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ในรูปแบบเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ รวมถึงการสังเคราะห์บทเรียนสู่ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเพื่อสนับสนุนการเปลี่ยนผ่านของภาคอุตสาหกรรมในวงกว้าง ซึ่งแนวทางเหล่านี้สะท้อนว่าการมุ่งสู่เป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ ไม่ใช่เพียงภารกิจในมิติด้านสิ่งแวดล้อม แต่เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมในระยะยาว ซึ่งผลจากการดำเนินโครงการแสดงให้เห็นว่าการเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจคาร์บอนต่ำไม่จำเป็นต้องเริ่มจากเทคโนโลยีที่ซับซ้อนเสมอไป หากแต่เริ่มจากการเข้าใจและนำข้อมูลวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตและลดการใช้พลังงาน และการสร้างความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทานเมื่อกลไกเหล่านี้ทำงานร่วมกัน การเติบโตทางเศรษฐกิจและความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อมสามารถเดินไปในทิศทางเดียวกันได้ ในวันที่โลกให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่สมดุลระหว่างเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม การยกระดับภาคอุตสาหกรรมไทยสู่คาร์บอนต่ำจึงไม่ใช่เพียงนโยบาย หากเป็นก้าวสำคัญของประเทศสู่อนาคตที่ยั่งยืน

แนวทาง 4 อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ

แนวทาง 4 อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่

แผนงานบูรณาการ พัฒนาอุตสาหกรรม และบริการแห่งอนาคต

กองนโยบายอุตสาหกรรมมหภาค

หลักการการจัดทำแผนงานบูรณาการ

พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. 2561 ได้บัญญัติข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำงบประมาณรายจ่ายบูรณาการ ตามมาตรา 16 มาตรา 31 และมาตรา 32 มีสาระสำคัญ คือ งบประมาณรายจ่ายที่ตั้งไว้สำหรับแผนงานบูรณาการที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ ต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ มีหน่วยรับงบประมาณตั้งแต่สองหน่วยขึ้นไปร่วมกันรับผิดชอบดำเนินการ โดยในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายบูรณาการให้มีการจัดทำแผนงานบูรณาการซึ่งประกอบด้วย เป้าหมายร่วม วัตถุประสงค์ งบประมาณรายจ่ายที่ต้องใช้ในการดำเนินการ ระยะเวลาการดำเนินการที่ชัดเจน สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้ รวมทั้งภารกิจของหน่วยรับงบประมาณที่เป็นเจ้าภาพหลักและหน่วยรับงบประมาณที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดความรวดเร็ว ประหยัด และลดความซ้ำซ้อน

วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนงานบูรณาการ

1. เพื่อให้การจัดสรรงบประมาณตามนโยบาย เรื่องสำคัญเร่งด่วนของรัฐบาลที่มีการดำเนินงานหลายหน่วยงาน ตั้งแต่ 2 กระทรวง ให้มีความเชื่อมโยงสอดคล้อง สนับสนุนซึ่งกันและกัน ก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการใช้จ่ายงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ คุ่มค่า และไม่ซ้ำซ้อนกัน

2. เพื่อให้การจัดทำงบประมาณในลักษณะบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์ เป็นกลไกขับเคลื่อนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์และนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เกี่ยวกับ “แผนงานบูรณาการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต”

แผนงานบูรณาการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 มีเป้าหมายในการปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยมีตัวชี้วัดของแผนงาน คือ อัตราการขยายตัวของอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมายเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ผ่านการดำเนินการตาม 6 แนวทาง ได้แก่ (1) ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพและอุตสาหกรรมอาหารแห่งอนาคต (2) ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครบวงจร (3) ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการเทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล ปัญญาประดิษฐ์ หุ่นยนต์ ระบบอัตโนมัติ และอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ (4) ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าและอากาศยาน (5) ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ และ (6) ส่งเสริมการพัฒนากระบวนนิเวศอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 มีหน่วยงานร่วมดำเนินการขับเคลื่อนแผนงานบูรณาการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต จำนวน 16 หน่วยงาน จาก 7 กระทรวง และ 1 รัฐวิสาหกิจ ผ่านโครงการที่รับผิดชอบ จำนวน 45 โครงการ รวมงบประมาณทั้งสิ้น 8,698.5361 ล้านบาท ซึ่งคาดว่าจะก่อให้เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจ ประมาณ 17,100 ล้านบาท จากการใช้จ่ายงบประมาณดังกล่าวเพื่อดำเนินกิจกรรม / โครงการ ภายใต้แผนงานบูรณาการฯ อาทิ การอบรมและพัฒนาทักษะบุคลากร / ผู้ประกอบการ จำนวน 15,057 ราย การสร้างและใช้วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือแพทย์ภายในประเทศ เพื่อลดการนำเข้า และเพื่อส่งออก จำนวน 13,402,300 ชิ้น การปรับปรุงกระบวนการผลิตโดยนำเทคโนโลยี / งานวิจัยไปประยุกต์ใช้ในอุตสาหกรรม จำนวน 1,501 รายการ และการพัฒนานวัตกรรมผลิตภัณฑ์ จำนวน 86 ผลิตภัณฑ์

แนวทางการขับเคลื่อนและพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตในระยะต่อไป

ตัวอย่างกิจกรรม / โครงการขับเคลื่อนแผนงาน
บูรณาการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ตามแนวทางการดำเนินการ
ทั้ง 6 แนวทาง มีดังนี้

- การพัฒนาเมืองนวัตกรรมอาหารและการพัฒนา
นักรบอุตสาหกรรมอาหารพันธุ์ใหม่
- การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคุณภาพและ
ความปลอดภัยเพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร
และอาหาร
- การจัดตั้งหน่วยงานศูนย์กลางการขับเคลื่อน
อุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์หรือผลักดันการสร้าง
ศูนย์บริการ ทดสอบ และรับรองมาตรฐาน
เครื่องมือแพทย์ แบบ One Stop Services
- การยกระดับผลิตภัณฑ์และพัฒนาศักยภาพ
การทดสอบชีวกลศาสตร์การแพทย์เพื่อรองรับ
อุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร
- การยกระดับและพัฒนาบุคลากรด้านดิจิทัลข้อมูล
และปัญญาประดิษฐ์ ยานยนต์สมัยใหม่
- การยกระดับสู่อุตสาหกรรม 4.0 ที่เป็นมิตรต่อ
สิ่งแวดล้อมและการพัฒนาอย่างยั่งยืน เพื่อมุ่งสู่
เป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon
Neutrality)
- การยกระดับเทคโนโลยีการผลิตผลิตภัณฑ์จาก
วัสดุทางชีวภาพเพื่อรองรับอุตสาหกรรมความมั่นคง
ของประเทศ

1. การพัฒนานวัตกรรมขั้นสูงด้วยการวิจัยและ
พัฒนา การประยุกต์ใช้ AI ในกระบวนการผลิต
และการสร้างเครือข่ายนักวิจัยไทยกับ
ต่างประเทศ เพื่อแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และ
เทคโนโลยีอย่างต่อเนื่องควบคู่ไปกับการสนับสนุน
การเข้าถึงแหล่งทุนและระบบคุ้มครองทรัพย์สิน
ทางปัญญา
2. การยกระดับมาตรฐานและการจัดตั้งศูนย์ทดสอบ
แบบบูรณาการ เพื่อรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์
ตลอดห่วงโซ่การผลิตและลดความซ้ำซ้อนของ
หน่วยงานรับรองมาตรฐาน พร้อมทั้งการสร้าง
เครือข่ายความร่วมมือด้านมาตรฐานกับ
ต่างประเทศ เพื่อให้ระบบการรับรองของไทยได้รับ
การยอมรับในระดับสากล
3. การส่งเสริมโครงสร้างพื้นฐานหรือการพัฒนา
แพลตฟอร์มฐานข้อมูลอุตสาหกรรมแบบ
บูรณาการตลอดห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain)
ที่เชื่อมโยงข้อมูลที่ได้จากผลการดำเนินโครงการ
ภายใต้เครือข่ายภาคอุตสาหกรรม ภาครัฐ และ
ภาคการศึกษา เพื่อสร้างระบบนิเวศอุตสาหกรรม
ที่ยั่งยืนในระยะยาว
4. การพัฒนาศักยภาพบุคลากรอย่างต่อเนื่อง
โดยการจัดทำหลักสูตรเชิงลึกที่ตอบโจทย์
ภาคอุตสาหกรรมอย่างตรงจุด การฝึกอบรมและ
แลกเปลี่ยนผู้เชี่ยวชาญกับต่างประเทศ การพัฒนาทักษะ
และมาตรฐานวิชาชีพให้เทียบเท่าสากล รวมทั้ง
การจัดทำโครงการฝึกงานและสร้างประสบการณ์จริง
ในสถานประกอบการ และการจัดระบบการรับรอง
สมรรถนะตามมาตรฐานสากล
5. การส่งเสริมการเข้าถึงตลาดสากล ด้วยการรับรอง
e-Certificate การผลักดันการจัดตั้ง Digital
Marketplace รวมถึงการเสริมความมั่นคง
ปลอดภัยทางไซเบอร์ของระบบข้อมูล การจัดทำ
โครงการสร้างแบรนด์ งานจับคู่ธุรกิจ และงาน
แสดงสินค้านานาชาติ เพื่อขยายช่องทางตลาด

โครงการจัดทำยุทธศาสตร์ เพื่อยกระดับ อุตสาหกรรมเหล็กไทย ไปสู่ เหล็กสีเขียว (Green Steel)

นโยบายอุตสาหกรรมรายสาขา 1

ปัจจุบัน ทัวโลกให้ความสำคัญในเรื่องการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ทวีความรุนแรงและเข้าขั้นวิกฤต ทำให้เกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกิดบ่อยขึ้นและมีความรุนแรงมากขึ้น จนนำไปสู่การกำหนดพันธกรณีที่เข้มข้นภายใต้ความตกลงปารีส โดยเป็นที่ทราบกันดีว่า การปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์เป็นตัวขับเคลื่อนหลักของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ กลุ่มเศรษฐกิจที่สำคัญโดยเฉพาะสหภาพยุโรป บังคับใช้มาตรการทางการค้าที่อิงกับการปล่อยคาร์บอน คือ มาตรการปรับคาร์บอนก่อนข้ามพรมแดน (EU CBAM) โดยพุ่งเป้าไปยังสินค้าที่มีการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ในระดับสูง ซึ่งรวมถึงผลิตภัณฑ์เหล็กและเหล็กกล้าด้วย และอีกหลายประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป ญี่ปุ่น จีน เกาหลีใต้ เริ่มมีแนวทางพัฒนาไปสู่กระบวนการผลิตเหล็กที่สะอาดและผลิตเหล็กที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม หรือ Green Steel อย่างเป็นรูปธรรม ภายใต้บริบทดังกล่าว อุตสาหกรรมเหล็กของไทย จึงเผชิญกับแรงผลักดันสองประการ ประการแรก คือ พันธกิจต่อเป้าหมายด้านสภาพภูมิอากาศของประเทศ ในฐานะที่เหล็กเป็นหนึ่งในภาคอุตสาหกรรมที่มีการใช้พลังงานและปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ในสัดส่วน

ที่สำคัญ ประการที่สอง คือ ความจำเป็นเร่งด่วนในเชิงเศรษฐกิจที่ต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับกติกาการค้าโลกใหม่ เพื่อรักษาขีดความสามารถในการแข่งขันและโอกาสในการเข้าถึงตลาดส่งออก การเปลี่ยนผ่านสู่ “เหล็กสีเขียว (Green Steel)” จึงเป็นวาระแห่งความอยู่รอดและการสร้างความสามารถในการแข่งขันในอนาคตของอุตสาหกรรมเหล็กของประเทศ

ดังนั้น ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม จึงได้ร่วมกับสถาบันเหล็กและเหล็กกล้าแห่งประเทศไทย จัดทำยุทธศาสตร์เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมเหล็กไทยไปสู่ “เหล็กสีเขียว” หรือ Green Steel โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีแนวทางในการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเหล็ก ผลิตเหล็กที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม นำไปสู่การเป็นเหล็กสีเขียว (Green Steel) และสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ซึ่งไม่เพียงแต่จะก่อให้เกิดผลต่อการลดคาร์บอนในภาคอุตสาหกรรมเหล็กเท่านั้น แต่ยังเป็นประโยชน์ไปถึงอุตสาหกรรมปลายทางที่มีการใช้วัตถุดิบที่เป็นมิตรแก่สิ่งแวดล้อม และช่วยให้ประเทศไทยสามารถบรรลุเป้าหมายทางคาร์บอนที่ได้วางไว้อีกด้วย

โครงการ Green Steel มีกิจกรรมการดำเนินงานสำคัญ ดังนี้

1. สำรวจ เก็บข้อมูลด้านการปลดปล่อยคาร์บอน และการใช้พลังงานของภาคอุตสาหกรรมเหล็กของไทย โดยกำหนดโรงงานเป้าหมายในการสำรวจ จำนวน 15 ราย ประกอบด้วย
 - 1) ผู้ผลิตเหล็กเส้นมีเตาหลอม
 - 2) ผู้ผลิตเหล็กเส้นไม่มีเตาหลอม
 - 3) ผู้ผลิตเหล็กรูปพรรณรีดร้อนมีเตาหลอม
 - 4) ผู้ผลิตเหล็กแผ่นรีดร้อนมีเตาหลอม
 - 5) ผู้ผลิตเหล็กแผ่นรีดร้อนไม่มีเตาหลอม
 - 6) ผู้ผลิตเหล็กแผ่นม้วนรีดเย็น
 - 7) ผู้ผลิตเหล็กแผ่นชุบสังกะสีแบบจุ่มร้อน
 - 8) ผู้ผลิตเหล็กโครงสร้างรูปพรรณขึ้นรูปเย็นรูปตัวซี
 - 9) ผู้ผลิตเหล็ก ERW และ
 - 10) ผู้ผลิตท่อเหล็กชุบสังกะสี
2. จัดทำ Benchmarking ของการปลดปล่อยคาร์บอน และการใช้พลังงานของไทยกับต่างประเทศ โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบศักยภาพอุตสาหกรรมเหล็กสีเขียวด้านยุทธศาสตร์ชาติ กรอบกฎหมาย กลไกการสนับสนุน และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี พบว่าประเทศญี่ปุ่น เยอรมนี และสวีเดน เหมาะสมสำหรับการจัดทำ Benchmarking ในบริบทของประเทศไทย
3. จัดประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) เพื่อระดมความคิดเห็นจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมเหล็กไทยสู่อุตสาหกรรมเหล็กสีเขียว (Green Steel Industry)
4. จัดทำแนวทางการลดการปล่อยคาร์บอนของภาคอุตสาหกรรมเหล็กสู่อุตสาหกรรมเหล็กสีเขียว เพื่อจัดทำยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนา/ยกระดับอุตสาหกรรมเหล็กไทยไปสู่เหล็กสีเขียว (Green Steel) และสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน

ผลการดำเนินการของโครงการ สามารถจัดทำร่างยุทธศาสตร์เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมเหล็กไทยไปสู่เหล็กสีเขียว (Green Steel) เบื้องต้น ดังนี้

ยุทธศาสตร์แรก: การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม
การผลิตเหล็กคาร์บอนต่ำ ซึ่งมุ่งเน้นการเร่งรัดการยอมรับและพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตเหล็กคาร์บอนต่ำ ตั้งแต่การปรับปรุงประสิทธิภาพในระยะสั้นไปจนถึงการนำเทคโนโลยีใหม่มาใช้ในระยะยาว โดยมีมาตรการสำคัญ ได้แก่ การส่งเสริมการลงทุนในเทคโนโลยีประหยัดพลังงานสำหรับโรงงาน EAF ที่มีอยู่เดิม การจัดตั้งศูนย์วิจัยและพัฒนาแห่งชาติเพื่อสนับสนุนการศึกษาและเตรียมความพร้อมสำหรับเทคโนโลยี H-DRI โดยใช้ประโยชน์จากข้อได้เปรียบเชิงโครงสร้างของไทย และการสนับสนุนการศึกษาเทคโนโลยีการดักจับ ใช้ประโยชน์ และกักเก็บคาร์บอน (Carbon Capture, Utilization, and Storage: CCUS) ในบริบทที่เหมาะสม

ยุทธศาสตร์ที่สอง: การส่งเสริมพลังงานสะอาดและการอนุรักษ์พลังงาน เพื่อสร้างความมั่นคงด้านพลังงานสะอาด ทั้งไฟฟ้าและไฮโดรเจน ในปริมาณที่เพียงพอและมีราคาที่สามารแข่งขันได้ ซึ่งเป็นปัจจัยชี้ขาดความสำเร็จของการเปลี่ยนผ่าน มาตรการสำคัญ ประกอบด้วย การบูรณาการความต้องการใช้พลังงานในอนาคตของอุตสาหกรรมเหล็กเข้าไปในแผนพัฒนากำลังการผลิตไฟฟ้าของประเทศ (PDP) การจัดทำยุทธศาสตร์ไฮโดรเจนแห่งชาติที่ชัดเจน โดยกำหนดให้อุตสาหกรรมเหล็กเป็น “อุปสงค์หลัก” (Anchor Demand) เพื่อสร้างความคุ้มค่าให้กับการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานการผลิตไฮโดรเจนสีเขียวขนาดใหญ่ และการออกแบบโครงสร้างราคาพลังงานและมาตรการจูงใจเพื่อให้พลังงานสะอาดมีความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่สาม: การสร้างระบบนิเวศของเหล็กสีเขียว ซึ่งมุ่งสร้างโครงสร้างพื้นฐานเชิงสถาบันและกลไกสนับสนุนที่จำเป็นตลอดห่วงโซ่มูลค่า มาตรการสำคัญ ได้แก่ การจัดทำ “มาตรฐานเหล็กสีเขียวของไทย” และระบบการรับรองที่โปร่งใสและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและป้องกันการฟอกเขียว (Greenwashing) การพัฒนาระบบบริหารจัดการเศษเหล็กในประเทศให้มีประสิทธิภาพ เพื่อยกระดับ คุณภาพและปริมาณของวัตถุดิบในประเทศซึ่งเป็นหัวใจของเศรษฐกิจหมุนเวียน และการส่งเสริมการเข้าถึง แหล่งเงินทุนสีเขียว โดยการบูรณาการเส้นทางการเปลี่ยนผ่านของอุตสาหกรรมเหล็กเข้ากับกรอบการจำแนกกิจกรรมทางเศรษฐกิจของประเทศ (Thailand Taxonomy) อย่างเป็นทางการ เพื่อให้สถาบันการเงินสามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่เหมาะสม เช่น สินเชื่อเพื่อการเปลี่ยนผ่าน (Transition Loan) และพันธบัตรสีเขียว (Green Bond) สำหรับผู้ผลิตเหล็ก

ยุทธศาสตร์ที่สี่: การพัฒนาตลาดและอุปสงค์ของเหล็กสีเขียว เพื่อสร้างตลาดทั้งในและต่างประเทศให้รองรับผลิตภัณฑ์เหล็กสีเขียว ซึ่งมีต้นทุนสูงกว่าในระยะแรก และสร้างความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจให้กับการลงทุน มาตรการสำคัญประกอบด้วย การดำเนินนโยบาย “การจัดซื้อจัดจ้างสีเขียวโดยภาครัฐ” (Green Public Procurement: GPP) ที่กำหนดให้โครงการโครงสร้างพื้นฐานของรัฐต้องใช้เหล็กสีเขียวที่ได้รับการรับรอง การสร้างแรงจูงใจทางภาษีหรือการให้เงินอุดหนุนแก่อุตสาหกรรมต่อเนื่อง (เช่น ยานยนต์ การก่อสร้างอาคารเขียว) ที่เลือกใช้วัสดุเหล็กสีเขียวในห่วงโซ่อุปทาน และการสนับสนุนผู้ประกอบการในการเตรียมความพร้อมเพื่อปฏิบัติตามมาตรฐานสากลและมาตรการทางการค้า เช่น CBAM เพื่ออำนวยความสะดวกในการส่งออก

นอกจากนี้ เพื่อให้ร่างยุทธศาสตร์ดังกล่าว สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม ได้เสนอแผนที่นำทาง (Roadmap) ที่แบ่งการดำเนินงานออกเป็น 3 ระยะ ซึ่งกำหนดเป้าหมายของเหล็กและการปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์ในกระบวนการผลิตเหล็กที่ลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ย Baseline ปัจจุบัน (ประมาณ 0.5-0.6 tCO₂ eq/tcs) ได้แก่

ระยะสั้น (พ.ศ. 2568 - 2573) มุ่งเน้นการดำเนินงานที่จำเป็นในระยะแรก เช่น การจัดทำมาตรฐานและระบบการรับรองเหล็กสีเขียวให้แล้วเสร็จ และการวางกรอบกฎหมายให้พร้อมมุ่งสู่เหล็กคาร์บอนต่ำ (Low - Carbon Steel) ลดการปล่อย CO₂ จากค่าเฉลี่ย Baseline ร้อยละ 20 - 33

ระยะกลาง (พ.ศ. 2574 - 2583) มุ่งเน้นการยกระดับการลงทุน เช่น การเริ่มก่อสร้างโรงงาน H-DRI เจริญชัยแห่งแรก มุ่งสู่เหล็กคาร์บอนต่ำพิเศษ (Ultra-Low-Carbon Steel) ลดการปล่อย CO₂ จากค่าเฉลี่ย Baseline ร้อยละ 60 - 67

ระยะยาว (พ.ศ. 2584 - 2608) มุ่งสู่การนำเทคโนโลยีการผลิตเหล็กสีเขียวมาใช้อย่างแพร่หลาย และสอดคล้องกับเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ของประเทศ มุ่งสู่เหล็กคาร์บอนเกือบเป็นศูนย์ (Near Zero - Carbon Steel) ลดการปล่อย CO₂ จากค่าเฉลี่ย Baseline ร้อยละ 80 - 83

การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ทั้ง 4 ด้าน และแผนที่นำทาง (Roadmap) ที่กำหนดไว้อย่างเป็นระบบ จะเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเหล็กของประเทศไทยให้สามารถรองรับการเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจคาร์บอนต่ำได้อย่างมีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมเหล็กสีเขียว (Green Steel) ที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสอดคล้องกับมาตรฐานสากล และสร้างความสมดุลระหว่างการเติบโตทางเศรษฐกิจ การพัฒนาอุตสาหกรรม และการรักษาสังแวดล้อม อันเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาอุตสาหกรรมเหล็กไทยอย่างยั่งยืนในระยะยาว

โครงการพัฒนาศักยภาพ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ ตลอดห่วงโซ่คุณค่า

กองนโยบายอุตสาหกรรมรายสาขา 1

• แนวคิดการดำเนินการ

อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมหลักที่มีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย แต่ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา อัตราการเติบโตของการส่งออกอยู่ในระดับต่ำและยังคงพึ่งพาการผลิตแบบรับจ้างผลิต (OEM) เป็นหลัก รวมทั้งขาดการสร้างมูลค่าเพิ่มจากการวิจัย พัฒนา และการสร้างนวัตกรรมของตนเอง ขณะที่ประเทศคู่แข่งในภูมิภาคมีการพัฒนาเทคโนโลยีและดึงดูดการลงทุนด้านอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ขึ้นสูงอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ การเปลี่ยนผ่านสู่ยุคดิจิทัลและอุตสาหกรรมแห่งอนาคต เช่น ยานยนต์ไฟฟ้า (EV) หุ่นยนต์ อุปกรณ์การแพทย์อัจฉริยะ และระบบอัตโนมัติ ทำให้ประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการและบุคลากรในอุตสาหกรรม เพื่อยกระดับจากอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์แบบดั้งเดิมไปสู่อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ (Smart Electronics)

โครงการนี้จึงมุ่งเน้นการวิเคราะห์ข้อมูลตลอดห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการกำหนดนโยบาย มาตรการ และแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนสนับสนุนการวางแผนและการตัดสินใจเชิงธุรกิจของภาคเอกชน นอกจากนี้ ยังมุ่งพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการออกแบบอิเล็กทรอนิกส์ (Electronics Design) และการบูรณาการระบบ (System Integration) ให้สอดคล้องกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรม รวมทั้งส่งเสริมและยกระดับสถานประกอบการ

ให้สามารถพัฒนาและประยุกต์ใช้อุปกรณ์หรือระบบอัจฉริยะ (Smart Electronics) ได้อย่างเป็นรูปธรรม อันจะนำไปสู่การเพิ่มผลิตภาพ การสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าและบริการ ตลอดจนเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศและรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมแห่งอนาคตอย่างยั่งยืน

• กิจกรรม/การดำเนินงานของโครงการ ประกอบด้วย 3 กิจกรรมสำคัญ ได้แก่

1) การวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่าอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ โดยในส่วนของ การวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่า ได้มีการศึกษา รวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลผู้มีส่วนเกี่ยวข้องตลอดห่วงโซ่คุณค่าของอุตสาหกรรม รวมทั้งสำรวจข้อมูลเชิงลึกและสัมภาษณ์ผู้ประกอบการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำรายงานวิเคราะห์สถานภาพ แนวโน้ม และโอกาสในการพัฒนาอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศไทย ซึ่งจะเป็นข้อมูลสำคัญสำหรับการกำหนดนโยบาย และมาตรการส่งเสริมอุตสาหกรรมในอนาคต

2) การพัฒนาบุคลากร ด้านการพัฒนาบุคลากร โครงการได้จัดทำหลักสูตรเพื่อพัฒนานักออกแบบอิเล็กทรอนิกส์ (Electronics Design) และนักบูรณาการระบบ (System Integrator: SI) ให้มีทักษะสอดคล้องกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรม โดยครอบคลุมองค์ความรู้ด้าน IC Design, PCB Design, Embedded Design และ Application Development

พร้อมจัดอบรมบุคลากรด้านการออกแบบอิเล็กทรอนิกส์จำนวน 50 คน และนักบูรณาการระบบจำนวน 50 คน เพื่อเตรียมกำลังคนคุณภาพรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมเป้าหมายแห่งอนาคต

3) การยกระดับสถานประกอบการ โครงการยังมุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของผู้ประกอบการผ่านการให้คำปรึกษาเชิงลึกแก่สถานประกอบการจำนวน 6 กิจการ เพื่อวิเคราะห์กระบวนการผลิตและแนวทางการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี Smart Electronics ให้เหมาะสมกับบริบทของแต่ละกิจการ พร้อมจัดทำรายงานและข้อเสนอแนะเชิงเทคนิคสำหรับการพัฒนาระบบอัจฉริยะที่สามารถนำไปต่อยอดสู่การใช้งานจริงและเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ ได้แก่

3.1) ระบบบันทึกและตรวจติดตามข้อมูลอุณหภูมิ (Data logger) ที่ผลิตโดยบริษัทสำหรับตู้ Cold Chain ให้ได้มาตรฐานสากล รองรับการแข่งขันส่งเลือดของโรงพยาบาล

3.2) ห้องอบไม้อัจฉริยะที่สามารถควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์ได้อย่างอัตโนมัติ และสามารถบันทึก และตรวจสอบย้อนกลับได้

3.3) ระบบตรวจติดตามและวิเคราะห์หม้อไอน้ำ ตรวจติดตามประสิทธิภาพหม้อไอน้ำและวิเคราะห์การสูญเสียพลังงานแบบ Real Time ทำให้สามารถวางแผนซ่อมบำรุงได้อย่างเหมาะสม ส่งผลให้เกิดการลดต้นทุนด้านพลังงาน

3.4) ระบบการตรวจติดตามและบันทึกคุณภาพน้ำทะเลเพื่อเฝ้าระวังและควบคุมมลพิษทางน้ำ

3.5) ระบบประมวลผลภาพด้วยปัญญาประดิษฐ์ (AI Image Processing) เพื่อให้สามารถอ่านและบันทึกข้อมูลจากหน้าจอแสดงผลได้โดยอัตโนมัติ ช่วยลดข้อผิดพลาดที่อาจเกิดจากการจดบันทึกข้อมูลด้วยมือ

3.6) การพัฒนาระบบ IoT ที่ให้ลูกค้าชำระค่าครั้งเดียว โดยอาจมีค่าบริการหลังการขายที่ต่ำหรือไม่มีค่าบริการเลย เพิ่มความคุ้มค่าในการใช้งานระยะยาว

• ผลสำเร็จและประโยชน์ที่ได้รับจากโครงการ

1) ภาครัฐมีฐานข้อมูลเชิงลึกสำหรับใช้กำหนดทิศทางและมาตรการส่งเสริมอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศ

2) บุคลากรในภาคอุตสาหกรรมได้รับการยกระดับศักยภาพ มีองค์ความรู้และทักษะด้านการออกแบบอิเล็กทรอนิกส์ และการบูรณาการระบบเพิ่มขึ้น สามารถตอบสนองต่อความต้องการของภาคการผลิตยุคใหม่ได้ดียิ่งขึ้น

3) ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการสามารถประยุกต์ใช้ความรู้และเทคโนโลยีที่ได้รับในการพัฒนาอุปกรณ์และระบบอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการผลิต ลดต้นทุนการดำเนินงาน และสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลิตภัณฑ์และบริการ โดยสามารถเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 นอกจากนี้ ยังเกิดการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการ ผู้พัฒนาเทคโนโลยี สถาบันการศึกษา และหน่วยงานภาครัฐ

• แนวทางการพัฒนาและการขยายผลเชิงยุทธศาสตร์

การศึกษาห่วงโซ่มูลค่าและข้อมูลผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายและมาตรการส่งเสริมอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับบริบทการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและความต้องการของตลาดโลก

นอกจากนี้ สามารถผลักดันการขยายผลการพัฒนาบุคลากรไปสู่กลุ่มวิศวกร นักพัฒนาเทคโนโลยี และผู้ประกอบการในพื้นที่อุตสาหกรรมสำคัญทั่วประเทศ เพื่อเพิ่มจำนวนบุคลากรที่มีทักษะเฉพาะทางรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย

ในส่วนของภาครัฐสามารถส่งเสริมให้เกิดการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี Smart Electronics ในสถานประกอบการอย่างต่อเนื่อง โดยมุ่งเน้นการพัฒนาต้นแบบผลิตภัณฑ์และระบบอัจฉริยะเชิงพาณิชย์ การเชื่อมโยงความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการกับสถาบันการศึกษาและหน่วยงานวิจัย ตลอดจนการสร้างเครือข่าย ภายในประเทศ เพื่อยกระดับศักยภาพของผู้ประกอบการไทยสู่การเป็นผู้พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่มีมูลค่าสูง อันจะนำไปสู่การยกระดับโครงสร้างอุตสาหกรรมไทย และเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระยะยาว

โครงการพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะตลอดห่วงโซ่มูลค่า จึงเป็นกลไกสำคัญในการวางรากฐานการพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งอนาคตของประเทศไทย โดยมุ่งเสริมสร้างความพร้อมทั้งด้านข้อมูล กำลังคน เทคโนโลยี และผู้ประกอบการ อันจะนำไปสู่การยกระดับโครงสร้างอุตสาหกรรมของประเทศจากฐานการผลิตอิเล็กทรอนิกส์แบบดั้งเดิมสู่การเป็นฐานการผลิตและพัฒนานวัตกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะที่มีมูลค่าสูง สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล และเติบโตอย่างยั่งยืนในระยะยาว

โครงการเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันอุตสาหกรรม อาหารฮาลาลไทย สู่ครัวฮาลาลโลก (Halal Kitchen of the World)

กอบนโยบายอุตสาหกรรมรายสาขา 2

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม โดยกอบนโยบาย อุตสาหกรรมรายสาขา 2 ได้จัดทำโครงการเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันอุตสาหกรรมอาหารฮาลาลไทย สู่ครัวฮาลาลโลก (Halal Kitchen of the World) ปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 เพื่อยกระดับศักยภาพอุตสาหกรรมอาหารฮาลาลไทยให้สามารถ แข่งขันได้ในระดับสากล ผ่านการพัฒนามาตรฐานการผลิต การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์อาหารฮาลาล และการพัฒนา ผลิตภัณฑ์อาหารแห่งอนาคต (Future Food) ที่ตอบสนองต่อ ความต้องการของผู้บริโภคมุสลิมทั่วโลก โดยมุ่งเน้นการประยุกต์ ใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี และอัตลักษณ์อาหารไทย (Soft Power) เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการส่งออกสินค้าอาหารฮาลาล ของไทย และผลักดันประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางอาหาร

ฮาลาลของโลก สอดคล้องกับเป้าหมายการผลักดันประเทศไทย ให้เป็น 1 ใน 10 ประเทศผู้ส่งออกอาหารของโลกภายในปี พ.ศ. 2570 ทั้งนี้ โครงการดังกล่าวประกอบด้วย 5 กิจกรรม สำคัญ ดังนี้

(1) กิจกรรมสำรวจและประเมินศักยภาพตลาดอาหาร ฮาลาลในต่างประเทศ ได้แก่ ราชอาณาจักรโมร็อกโก และ สาธารณรัฐประชาชนจีน ณ นครเซี่ยงไฮ้ เพื่อศึกษาศักยภาพ ตลาดอาหารฮาลาลและแนวโน้มความต้องการของผู้บริโภค ในประเทศเป้าหมาย รวมถึงการวิเคราะห์โอกาสทางการค้า ช่องทางการจัดจำหน่าย และพฤติกรรมผู้บริโภค เพื่อรองรับ การส่งออกสินค้าอาหารฮาลาลของไทยในอนาคต

(2) กิจกรรมพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารฮาลาลแปรรูป ต้นแบบ ในรูปแบบ Future Food ทั้งหมด 10 ผลิตภัณฑ์ ได้แก่ สะเต๊ะเห็ดนางฟ้าพร้อมข้าวไต้หวันคั่วกรอบ เส้นไข่ขาวพร้อม ซอสผัดไทย โปรตีนแท่งอบกรอบจากเนื้อปลานิล ผงไอศกรีม กล้วยหอมผสมมันม่วง เสริมไฟเบอร์ กัมมี่เยลลี่ซิง ข้าวหมกดัชนี น้ำตาลต่ำ ซอสพาสโต้ผสมไข่ผ่า ลูกอมรสนมแพะ เสริมพรีไบโอติกส์ ชูครีมเห็ดผสมเคลกิ้งสำเร็จรูปชนิดผง ผงโรยข้าว จากปลาช่อนผสมไข่ผ่า

(3) กิจกรรมยกระดับมาตรฐานฮาลาลเพื่อการส่งออก โดยการให้คำปรึกษาเชิงลึกตลอดห่วงโซ่อุปทานแก่ สถานประกอบการไทยทั้งหมด 52 สถานประกอบการ ให้คำปรึกษา ในการจัดทำเอกสารคู่มือฮาลาลเพื่อการรับรอง การเตรียม ความพร้อมในการยื่นขอรับรองมาตรฐาน และการตรวจประเมิน เบื้องต้น (Pre - audit) เพื่อยกระดับสถานประกอบการ สู่มาตรฐานสากล

(4) กิจกรรมให้คำปรึกษาเชิงลึกด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ อาหารฮาลาลแปรรูป ในรูปแบบอาหารอนาคต จำนวน 30 ผลิตภัณฑ์ เช่น แครกเกอร์จากกากเมล็ดมะม่วงหิมพานต์และ ถั่วเหลือง โยเกิร์ตเหมาเป้เมล็ดบัว สังขยาใบเตยผง เป็นต้น เพื่อเพิ่มคุณภาพ ความปลอดภัย อายุการเก็บรักษา และ ความสามารถในการแข่งขันของผลิตภัณฑ์ในตลาดทั้งในและ ต่างประเทศ โดยมีการทดสอบผลิตภัณฑ์และประเมิน ความพึงพอใจของผู้บริโภคควบคู่กันไป

(5) กิจกรรมการเชื่อมโยงตลาดทั้งในและต่างประเทศ จำนวน 2 ครั้ง คือ งาน Halal Food & Fashion of the World ในงานแสดงสินค้า Mega Halal Bangkok 2025 ณ ศูนย์นิทรรศการและการประชุมไบเทค บางนา ประมาณการมูลค่า การเจรจาการค้าเป็นจำนวนกว่า 243.28 ล้านบาท จำนวน การจับคู่เจรจาธุรกิจ 50 คู่ สำหรับในต่างประเทศ ได้เข้าร่วมงาน แสดงสินค้า Malaysia International Halal Showcase หรือ MIHAS 2025 ณ ศูนย์นิทรรศการและการค้าระหว่างประเทศ ของมาเลเซีย กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย มีมูลค่า การค้าราว 186.19 ล้านบาท

สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 สำนักงานเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม โดยกองนโยบายอุตสาหกรรมรายสาขา 2 จะมี การดำเนินโครงการพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมอาหารฮาลาลไทย ใส่ใจผู้บริโภคทั่วโลก เพื่อต่อยอดการพัฒนาอุตสาหกรรม ฮาลาลไทยให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดฮาลาลโลก ประกอบด้วย กิจกรรมสำรวจและประเมินศักยภาพตลาดอาหารฮาลาล ในต่างประเทศเพื่อการส่งออก กิจกรรมสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์ อาหารฮาลาลแปรรูป กิจกรรมให้คำปรึกษาเชิงลึกด้านการพัฒนา ผลิตภัณฑ์อาหารฮาลาลแปรรูป ตลอดจนกิจกรรมการเชื่อมโยง ตลาดทั้งในและต่างประเทศ

สแกนคิวอาร์โค้ด
อ่านข้อมูลเพิ่มเติม

โครงการผลักดัน แฟชั่นฮาลาลอัตลักษณ์ไทย ก้าวสู่ตลาดมุสลิมโลก

กองนโยบายอุตสาหกรรมรายสาขา 2

ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา อุตสาหกรรมแฟชั่น (เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย และเครื่องประดับ) ในตลาดมุสลิมโลกมีแนวโน้มขยายตัวอย่างต่อเนื่อง และจัดอยู่ในกลุ่มสินค้าฮาลาลสำคัญที่มีการเติบโตสูง (กลุ่มสินค้าฮาลาลสำคัญ ได้แก่ เครื่องสำอาง อาหาร การท่องเที่ยว แฟชั่น และเวชภัณฑ์) สอดรับกับการขยายตัวของจำนวนประชากรมุสลิมที่คาดว่าจะมีจำนวนถึง 1 ใน 3 ของประชากรโลกในปี พ.ศ. 2593 โดยจะเห็นได้จากการเติบโตของความต้องการเสื้อผ้าของชาวมุสลิมที่ทำให้แบรนด์แฟชั่นต่าง ๆ หันมาสนใจการผลิตแฟชั่นสำหรับมุสลิมออกสู่ตลาดมากขึ้น เช่น การเปิดตัวฮิญาบและชุดออกกำลังกายคอลเลกชันเสื้อผ้ามุสลิม ตลอดจนการจัดแฟชั่นโชว์สำหรับเสื้อผ้ามุสลิม และการเปิดตัวเว็บไซต์สำหรับจำหน่ายสินค้าแฟชั่นมุสลิมโดยเฉพาะ ดังนั้น การสนับสนุนให้ผลิตภัณฑ์และสินค้าแฟชั่นของประเทศไทยเข้าไปสู่ตลาดมุสลิม จึงเป็นแนวทางในการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยได้

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ในฐานะหน่วยงานที่มีหน้าที่เสนอแนะนโยบาย แนวทาง และมาตรการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม รวมทั้งจัดทำแผนพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ เล็งเห็นถึงโอกาสในการพัฒนาอุตสาหกรรมแฟชั่นของประเทศไทย โดยเฉพาะกลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม และอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ จึงได้จัดทำโครงการผลักดันแฟชั่นฮาลาลอัตลักษณ์ไทยก้าวสู่

ตลาดมุสลิมโลก เพื่อศึกษาแนวโน้มความต้องการของตลาดมุสลิมสำคัญของโลก เตรียมความพร้อมและยกระดับผู้ประกอบการให้สามารถออกแบบ และผลิตผลิตภัณฑ์ที่ถูกต้องตามบทบัญญัติของศาสนาอิสลาม ควบคู่กับการออกแบบ และสร้างสรรค์นวัตกรรม สำหรับผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ และผสมผสานอัตลักษณ์ไทยร่วมสมัยให้ตรงกับกลุ่มผู้บริโภค รวมถึงกำหนดแนวทาง การพัฒนาผลิตภัณฑ์ฮาลาลในกลุ่มอุตสาหกรรมแฟชั่นสู่เชิงพาณิชย์ในตลาดมุสลิมโลก ให้ประเทศไทยสามารถขยายตลาดส่งออกเพิ่มขึ้น ซึ่งจะเป็นการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม และเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของประเทศอีกด้วย

ทั้งนี้ จากการดำเนินโครงการผลักดันแฟชั่นฮาลาลอัตลักษณ์ไทยก้าวสู่ตลาดมุสลิมโลก ทำให้ทราบโอกาสทางการตลาดของตลาดมุสลิมเป้าหมาย (สาธารณรัฐตุรกี) ผลิตภัณฑ์ฮาลาลสำคัญในกลุ่มอุตสาหกรรมแฟชั่น (เสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม อัญมณีและเครื่องประดับ) ข้อมูลการเชื่อมโยงตลาดเป้าหมายกับประเทศไทย ตลอดจนความต้องการผลิตภัณฑ์ของกลุ่มผู้บริโภคเป้าหมาย และแนวทางการออกแบบและผลิตให้เป็นไปตามบทบัญญัติของศาสนาอิสลามหรือข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง โดยจัดทำเป็นกลยุทธ์การตลาดเชิงรุกและแนวทางการพัฒนาผลิตภัณฑ์ฮาลาลเป้าหมายในกลุ่มอุตสาหกรรม ผ่านการจัดทำคู่มือการผลิตสินค้าฮาลาลในกลุ่มอุตสาหกรรมแฟชั่น ซึ่งได้มีการจัดประชุม Focus Group เพื่อรับฟังความคิดเห็น และข้อเสนอแนะในการจัดทำคู่มือฯ จำนวน 2 ครั้ง (ผู้เข้าร่วมประชุม ครั้งที่ 1 จำนวน 36 คน และครั้งที่ 2 จำนวน 44 คน)

สำหรับคู่มือการผลิตสินค้าฮาลาลในกลุ่มอุตสาหกรรมแฟชั่น ได้มีการขยายผลสู่การเข้าให้คำปรึกษาเชิงลึกแก่ผู้ประกอบการในกลุ่มอุตสาหกรรมแฟชั่น (เสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม อัญมณีและเครื่องประดับ) ที่เป็นผลิตภัณฑ์ฮาลาลเป้าหมายสำคัญ จำนวน 10 สถานประกอบการ และพัฒนาผลิตภัณฑ์ในกลุ่มอุตสาหกรรมแฟชั่น จำนวน 30 ผลิตภัณฑ์ (3 ผลิตภัณฑ์/สถานประกอบการ) ซึ่งทำให้บุคลากรในสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการสามารถยกระดับผลิตภาพแรงงานเพิ่มขึ้น ร้อยละ 10.86 นอกจากนี้ยังมีการจัดทำหลักสูตรการยกระดับบุคลากรในห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) ในกลุ่มอุตสาหกรรมแฟชั่น (เสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม อัญมณีและเครื่องประดับ) จำนวน 1 หลักสูตร พร้อมจัดอบรมถ่ายทอดองค์ความรู้ให้แก่บุคลากรของสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ และผู้ที่สนใจทั่วไป จำนวน 2 รุ่น (รุ่นละ 2 วัน) รวม 101 คน ซึ่งทำให้บุคลากรที่ได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้ มีทักษะเพิ่มขึ้น เฉลี่ยร้อยละ 89.30 และเพื่อเป็นการสร้างการรับรู้ในวงกว้างยังมีการจัดทำ Look Book ผลิตภัณฑ์แฟชั่นที่ได้รับการพัฒนา

ภายใต้โครงการ จำนวน 100 เล่ม สำหรับเผยแพร่ในโอกาสต่าง ๆ ตลอดจนการจัดกิจกรรมการจัดเผยแพร่ผลการดำเนินงาน พร้อมจัดนิทรรศการผลิตภัณฑ์แฟชั่นที่พัฒนาภายใต้โครงการ (จำนวน 30 ผลิตภัณฑ์) เพื่อแสดงศักยภาพและผลสำเร็จของโครงการ รวมถึงเปิดโอกาสทางธุรกิจและการต่อยอดสู่เชิงพาณิชย์ในอนาคต จำนวน 1 ครั้ง ภายในงาน MAGA HALAL BANGKOK 2025 ณ ศูนย์นิทรรศการและการประชุมไบเทค บางนา Hall 101 โดยมีผู้ร่วมงานฯทั้งสิ้น 128 คน

สแกนคิวอาร์โค้ด
เพื่อชม Look Book

แผนขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรม สนับสนุนการเกษตรและอุตสาหกรรมรีไซเคิล เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน

กองวิจัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ภาคอุตสาหกรรมเป็นภาคที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ โดยมีสัดส่วนมูลค่าผลผลิตอุตสาหกรรมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) อยู่ที่ประมาณร้อยละ 30 และมีมูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมต่อมูลค่าการส่งออกรวมของประเทศสูงถึงร้อยละ 80.9 ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมาสัดส่วนของ GDP ภาคอุตสาหกรรมต่อ GDP รวมของประเทศไทย มีการปรับตัวลดลง โดยในปี พ.ศ. 2568 GDP ภาคอุตสาหกรรมมีสัดส่วนลดลงอยู่ที่ร้อยละ 23.74 เทียบกับช่วงปี พ.ศ. 2553 (ก่อนเกิดอุทกภัยครั้งใหญ่ปี พ.ศ. 2554) ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 30.93 สะท้อนถึงภาวะที่การผลิตของภาคอุตสาหกรรมมีสัดส่วนลดน้อยลงไปเรื่อย ๆ ดังนั้น การพัฒนาภาคอุตสาหกรรมของไทย จึงต้องมุ่งเน้นการสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยการเพิ่มผลิตภาพและขยายขอบเขตจากการพัฒนาในภาคการผลิตสู่การพัฒนาในภาคการบริการ รวมถึงภาคส่วนอื่น ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องในการเพิ่มมูลค่าในห่วงโซ่มูลค่าให้สูงขึ้น ซึ่งสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมได้คัดเลือกอุตสาหกรรมจำนวน 2 อุตสาหกรรม คือ (1) อุตสาหกรรมสนับสนุนการเกษตร (Agriculture Enhancing Industry) เนื่องจากภาคเกษตรจะเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญของประเทศ และเป็นแหล่งรายได้แก่เกษตรกรจำนวนมาก มีความเชื่อมโยงกับภาคการผลิตอุตสาหกรรมอย่างใกล้ชิด โดยสินค้าเกษตรเป็นวัตถุดิบสำคัญในอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและอุตสาหกรรมอาหาร และ (2) อุตสาหกรรมรีไซเคิล (Recycle Industry) เนื่องจากการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศไปสู่เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) ตามหมวดหมู่ที่ 10 ของแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570) และนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ BCG Model

(Bio - Circular - Green Economy Model) เพื่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน คือการหมุนเวียนการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อยกระดับผลิตภาพการผลิตสู่การเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจหมุนเวียน

อุตสาหกรรมสนับสนุนการเกษตร (Agriculture Enhancing Industry) คือ การยกระดับประสิทธิภาพและความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรกรรมด้วยการนำนวัตกรรม เทคโนโลยี และบริการอัจฉริยะเข้ามาช่วยเพิ่มผลผลิต ลดต้นทุน และสร้างความยั่งยืนในทุกขั้นตอนของการผลิตและแปรรูป เช่น กิจกรรม/ธุรกิจ/บริการที่ช่วยสนับสนุนการผลิตในภาคการเกษตรหรือแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร การออกแบบและจัดทำข้อมูลสำหรับ Smart/Precision farming การจัดหา/เช่าเครื่องจักร อุปกรณ์การเกษตร

แผนขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมสนับสนุนการเกษตร ในระยะ 5 ปี มุ่งเน้นการพัฒนา 5 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานรองรับอุตสาหกรรมสนับสนุนการเกษตร โดยการจัดทำและพัฒนาแพลตฟอร์มดิจิทัลอุตสาหกรรมสนับสนุนการเกษตร ส่งเสริมเทคนิคเกษตรแม่นยำ (Precision Farming) การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเกษตรอัจฉริยะ (Smart Agriculture)

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อสนับสนุนการเกษตรอัจฉริยะ โดยการพัฒนาเครื่องจักรกลการเกษตรอัจฉริยะในเชิงพาณิชย์ (Mass Production)

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมการพัฒนาด้านการผลิต และการขยายตลาด โดยการพัฒนาระบบเช่าใช้เทคโนโลยีเกษตร อัจฉริยะ (Technology Leasing Model) ครบวงจร การสร้าง เครือข่ายร่วมทุนในเทคโนโลยีเกษตรและระบบโลจิสติกส์ที่มี ประสิทธิภาพ การบูรณาการระหว่างหน่วยงานเพื่อขับเคลื่อนกลไก พัฒนาพื้นที่เกษตรขนาดใหญ่เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และลดต้นทุนการผลิต

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การปรับปรุงกฎระเบียบภายใน ที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมสนับสนุนการเกษตร โดยการปรับปรุงกฎระเบียบการนำเข้าวัตถุดิบ และมาตรการ ทางภาษีตลอดห่วงโซ่อุปทาน

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาผู้ประกอบการ บุคลากร และแรงงานด้านอุตสาหกรรมสนับสนุนการเกษตร โดยการ ส่งเสริมการนำเทคโนโลยี และข้อมูลมาประยุกต์ใช้ในการ จัดการฟาร์ม (Smart Farming) จัดหาแหล่งเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ สนับสนุนผู้บริการเกษตรรายใหม่และรายเก่าที่ขาดสภาพคล่อง สนับสนุนการสร้างเครือข่ายธุรกิจผู้ให้บริการทางการเกษตร (Agricultural Service Provider: ASP) ตลอดห่วงโซ่อุปทาน

ปัจจุบันทั้งภาครัฐและภาคเอกชนได้ร่วมกันสร้าง Roadmap ในการพัฒนา Smart Agriculture โดยภาครัฐ สนับสนุนผ่านการลงทุนสร้างโครงสร้างพื้นฐานด้านโทรคมนาคม และอินเทอร์เน็ตที่ครอบคลุมในราคาที่เหมาะสม เพื่อลดต้นทุน ในการเข้าถึงเทคโนโลยีของเกษตรกร การกระตุ้นให้เกิด Ecosystem ในการพัฒนาเทคโนโลยีทางการเกษตรภายใน ประเทศ สนับสนุนกลุ่ม Startup ในไทย เพื่อลดค่าใช้จ่าย ในการนำเข้าเทคโนโลยี และสร้างโอกาสให้ Startup ไทยเติบโต ไป สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ (NIA) ได้ผลักดันเทคโนโลยี ให้เข้าถึง Startup สาย AgriTech หรือ AgTech และโครงการ ที่ NIA จัดตั้งเป็นโครงการที่สนับสนุนด้านนวัตกรรม เพื่อพัฒนา ผลิตภัณฑ์ผ่านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง (Deep Tech) อย่าง AI, Sensor, IoT และ Big Data รวมถึงการนำนวัตกรรม ที่ได้ไปทดลองใช้งานจริงกับเกษตรกร ช่วยเพิ่มโอกาสในการสร้าง Smart Agriculture ให้เป็นจริงมากยิ่งขึ้น ตลอดจนการรณรงค์ ลดการเผา (Zero Burn) ในขั้นตอนเก็บเกี่ยวเพื่อลดปัญหาฝุ่น / มลพิษทางอากาศ โดยมุ่งพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรสู่ อุตสาหกรรม BCG Economy ตั้งแต่อุตสาหกรรมเกษตรต้นน้ำ การแปรรูป การเกษตรสมัยใหม่ และการสนับสนุนอุตสาหกรรม เกษตร ส่งผลให้เกิดการปรับรูปแบบการทำการเกษตร โดยนำ เทคโนโลยีและเครื่องจักรสมัยใหม่มาใช้ในการเพิ่มผลผลิตและ ปรับปรุงคุณภาพผลผลิต ทำให้มีความต้องการเครื่องจักรกล การเกษตรที่ทันสมัย ขนาดใหญ่ และมีมูลค่าสูงขึ้น

อุตสาหกรรมรีไซเคิล (Recycle Industry) คือ การจัดการวัสดุเหลือใช้ที่กำลังจะกลายเป็นขยะ การนำสิ่งที่เรา ไม่สามารถที่จะใช้ซ้ำได้แล้ว กลับไปเข้ากระบวนการแปรรูป ให้เป็นวัตถุดิบ เพื่อให้เป็นวัสดุใหม่แล้วนำกลับมาใช้ได้อีกและมีคุณภาพเทียบเท่าหรือใกล้เคียงของเดิม ซึ่งวัสดุที่ผ่าน

การแปรสภาพนั้นอาจจะเป็นผลิตภัณฑ์เดิมหรือผลิตภัณฑ์ใหม่ ก็ได้ ซึ่งเป็นแนวทางในการสร้างผลผลิตทางเศรษฐกิจที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนหลัก คือ 1) การเก็บรวบรวม 2) การแยกประเภทวัสดุแต่ละชนิดออกจากกัน 3) การผลิตหรือปรับปรุง และ 4) การนำมาใช้ประโยชน์ในขั้นตอน การผลิตหรือปรับปรุงนั้น วัสดุที่แตกต่างชนิดกันจะมีกรรมวิธี ในการผลิตแตกต่างกัน โดยมีผลิตภัณฑ์เป้าหมายนำร่อง ได้แก่ **ขยะและซากผลิตภัณฑ์ประเภท แบตเตอรี่รถยนต์ แผงโซลาร์เซลล์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์**

แผนขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมรีไซเคิล ในระยะ 5 ปี มุ่งเน้นการพัฒนา 5 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานรองรับ อุตสาหกรรมรีไซเคิล โดยการจัดสร้างโครงสร้างพื้นฐานรองรับ ระบบนิเวศอุตสาหกรรมรีไซเคิล การพัฒนาและบูรณาการ ฐานข้อมูลการบริหารจัดการอุตสาหกรรมรีไซเคิลแบบครบวงจร การส่งเสริมระบบดิจิทัลเพื่อการจัดการซากผลิตภัณฑ์

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย และพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม โดยการสนับสนุนสิทธิพิเศษ ทางภาษีเพื่อจูงใจให้ภาคเอกชนลงทุนด้านเทคโนโลยีรีไซเคิล การส่งเสริมความร่วมมือด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม อุตสาหกรรมรีไซเคิล การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับวัสดุรีไซเคิล

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาการผลิต การตลาด และประชาสัมพันธ์ โดยการสร้างเครือข่ายภาครัฐภาคเอกชน เพื่อประชาสัมพันธ์เชิงรุกและสร้างความตระหนักรู้ด้านการ จัดการซากผลิตภัณฑ์ ส่งเสริมการตลาดผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม (Green Products)

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การผลักดันและปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมรีไซเคิล โดยการ ส่งเสริมการลงทุนและมาตรการทางภาษี การปรับปรุงกฎหมายและ ข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมรีไซเคิลให้ได้มาตรฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาและยกระดับผู้ประกอบการ แรงงาน และชุมชนในการบริหารจัดการอุตสาหกรรมรีไซเคิล อย่างยั่งยืน โดยการพัฒนาทักษะบุคลากรและแรงงาน ภาคอุตสาหกรรมรีไซเคิล

ปัจจุบันอุตสาหกรรมรีไซเคิล ภาครัฐยังให้การสนับสนุน ธุรกิจรีไซเคิล โดยออกมาตรการส่งเสริมการลงทุนใหม่เกี่ยวกับ กิจกรรมรีไซเคิล ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคผลิตภัณฑ์ที่ผลิต ตามหลักการเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) ทำให้ เทรนด์ Sustainability ในภาคธุรกิจอุตสาหกรรมได้กลายเป็น แรงขับเคลื่อนสำคัญที่ทำให้โรงงานหลายแห่งและหลายแบรนด์ ต้องหันมาพิจารณาเรื่องระบบเศรษฐกิจแบบหมุนเวียนกัน มากขึ้น ส่งผลให้ผู้ประกอบการต่างปรับตัวสู่การใช้วัตถุดิบ รีไซเคิลมากขึ้น ซึ่งไม่เพียงช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เท่านั้น แต่ยังเป็นสิ่งที่ช่วยสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน ทางธุรกิจอีกด้วย

การยกระดับระบบเตือนภัย เศรษฐกิจอุตสาหกรรม เพื่อรับมือกับความผันผวนโลก

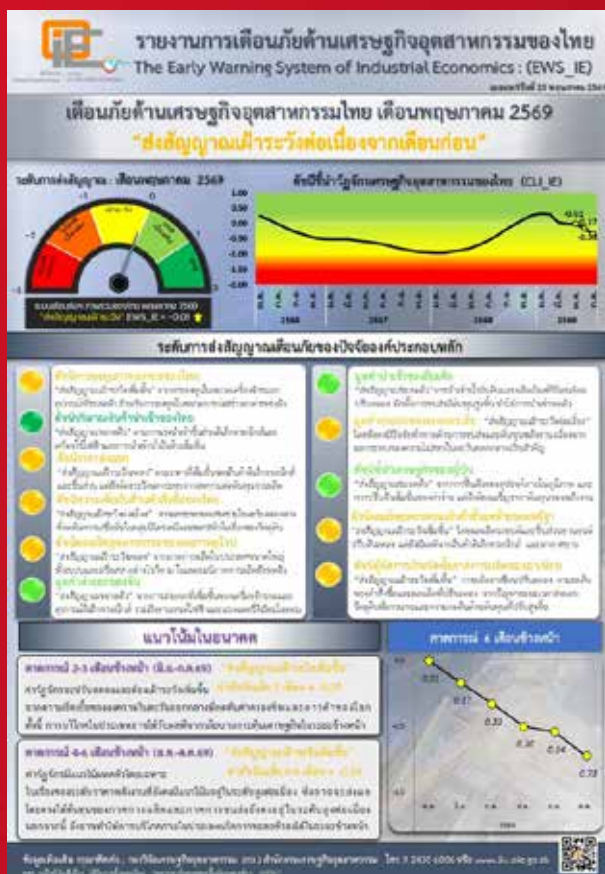
กองวิจัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ในฐานะองค์กรชั้นนำ การพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศสู่ความยั่งยืน โดยมีการกิจการชั้นนำและเตือนภัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรมเป็นหนึ่งในภารกิจสำคัญ เพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่ภาคอุตสาหกรรมไทย ในการรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงในสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งในปัจจุบัน สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมมีการจัดทำระบบเตือนภัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรมเพื่อเป็นเครื่องมือในการชี้แนะและเตือนภัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรมทั้งในภาพรวมของประเทศ รายภูมิภาค และรายสาขาอุตสาหกรรมที่สำคัญ โดยแนวคิดการจัดทำระบบเตือนภัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรมของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม จะเป็นการจัดทำเครื่องวัดแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรมผ่านตัวแปรที่ทำการศึกษาหรือตัวแปรอ้างอิง (Reference Series) และใช้ข้อมูลตัวแปรสำคัญทางเศรษฐกิจที่เป็นอนุกรมเวลาและมีคุณสมบัติในการชี้แนะการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรอ้างอิงมาเป็นตัวแปรชี้แนะ (Leading Indicators) เพื่ออธิบายตัวแปรอ้างอิงที่ทำการศึกษาดังกล่าว ทั้งนี้ ระบบเตือนภัยดังกล่าวจะใช้ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (Manufacturing Production Index: MPI) ที่จัดทำโดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และเป็นตัวแทนของภาวะ

เศรษฐกิจอุตสาหกรรมไทยมาเป็นตัวแปรที่ทำการศึกษาหรือตัวแปรอ้างอิง และใช้ตัวแปรทางเศรษฐกิจที่มีคุณสมบัติชี้แนะการเปลี่ยนแปลง MPI มาประมวลผลหาระดับการส่งสัญญาณการเตือนภัย โดยใช้สัญลักษณ์มาตรวัดเป็นเครื่องมือชี้แนะการเตือนภัยล่วงหน้าระยะสั้น 1 เดือนข้างหน้า ระยะกลาง 2 ถึง 3 เดือนข้างหน้า และระยะยาว 4 ถึง 6 เดือนข้างหน้า โดยแบ่งการส่งสัญญาณการเตือนภัยออกเป็น 5 ระดับ คือ ระดับปกติ: สีเขียว, ระดับปกติ: สีเขียวอ่อน, ระดับเฝ้าระวัง: สีเหลือง, ระดับไม่ปกติ: สีส้ม, และระดับไม่ปกติรุนแรง: สีแดง

อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันท่ามกลางสถานการณ์ของเศรษฐกิจโลกที่มีความผันผวนและเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา การยกระดับการเตือนภัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรมผ่านการทบทวนและปรับปรุงตัวแปรในระบบเตือนภัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรมให้มีความทันสมัย แม่นยำ สอดคล้องกับสถานการณ์เศรษฐกิจโลก จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้การเตือนภัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรมสามารถเตือนภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมจึงได้ดำเนินการปรับปรุงตัวแปรในระบบเตือนภัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม โดยมีการเพิ่มตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับภาคต่างประเทศ ประกอบด้วย ข้อมูลมูลค่าส่งออกของจีน มูลค่า

นำเข้าของอินเดีย มูลค่าส่งออกของออสเตรเลีย และดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคการผลิตของอาเซียน ในระบบเตือนภัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรมภาพรวมของไทย เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์เศรษฐกิจอุตสาหกรรมไทยที่ในปัจจุบันมีการพึ่งพาภาคต่างประเทศสูง ประกอบกับภาวะเศรษฐกิจต่างประเทศมีความผันผวนสูงและส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจอุตสาหกรรมไทยอย่างมาก โดยในช่วงตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2568 สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมได้มีการเผยแพร่ผลการเตือนภัยฯ ที่ทำการปรับปรุงตัวแปรเรียบร้อยแล้วในรูปแบบบทวิเคราะห์ การเตือนภัยฯ และอินโฟกราฟิก (Infographics) เพื่อเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ข้อมูลในแต่ละเดือน ผ่านทางเว็บไซต์ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม สำหรับใช้เป็นข้อมูลให้กับภาครัฐ ภาคเอกชน ผู้ประกอบการ รวมถึงผู้ที่สนใจ ซึ่งรูปแบบรายงานจะเป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบที่สั้น กระชับ และเข้าใจง่าย โดยมีตัวอย่างอินโฟกราฟิก (Infographics) การเตือนภัยฯ ด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมของไทย แสดงได้ดังภาพ

ภาพอินโฟกราฟิก (Infographics)
การเตือนภัยด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมของไทย

การดำเนินงานในระยะต่อไป

สศอ. อยู่ระหว่างการพัฒนาาระบบสารสนเทศเพื่อใช้ในการประมวลผลและเผยแพร่ข้อมูลเตือนภัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรมในรูปแบบการบูรณาการเชื่อมโยงข้อมูลการเตือนภัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ทั้งในภาพรวมประเทศ รายภูมิภาค และรายสาขาอุตสาหกรรม เพื่อเป็นศูนย์กลางการให้บริการข้อมูลเตือนภัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรมเชิงลึก ซึ่งจะเผยแพร่แก่หน่วยงานภาครัฐ ผู้ประกอบการ นักวิจัย และประชาชนทั่วไปใช้ประกอบการติดตาม วิเคราะห์ วิจัย และวางแผนธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับสถานการณ์เศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ทั้งนี้ ผู้รับบริการสามารถเยี่ยมชมการเตือนภัยด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ผ่านเว็บไซต์ <http://iiu.oie.go.th/> และผ่านช่องทางให้บริการเผยแพร่อื่น ๆ ได้แก่ เว็บไซต์ IIU, Facebook IIU รวมถึง Line ID IIU เป็นประจำทุกเดือน

การเตือนภัยด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
ช่องทางให้บริการ

Facebook

Line ID

Website

การเสริมสร้างเครือข่ายสมรรถนะ ความร่วมมือด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ อุตสาหกรรมของไทยกับนานาชาติ

กองเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ

ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจโลกที่มีความซับซ้อนและเชื่อมโยงกันมากขึ้น ภาคอุตสาหกรรมกำลังเผชิญกับความท้าทายจากปัจจัยหลายด้าน ทั้งการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี การแข่งขันทางการค้า ความไม่แน่นอนของห่วงโซ่อุปทานโลก การเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจคาร์บอนต่ำ ตลอดจนมาตรการด้านสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืนที่นานาชาติให้ความสำคัญเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง อาทิ มาตรการปรับคาร์บอนก่อนข้ามพรมแดนของสหภาพยุโรป (CBAM) และข้อกำหนดด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาล (ESG) ซึ่งล้วนส่งผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมไทยทั้งในด้านการผลิต การค้า และการลงทุน ภายใต้บริบทดังกล่าว สศอ. ได้ให้ความสำคัญกับการสร้างและขยายเครือข่ายสมรรถนะความร่วมมือกับนานาชาติ องค์การระหว่างประเทศ และกรอบความร่วมมือระดับภูมิภาค เพื่อแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ประสบการณ์ และแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ ตลอดจนติดตามแนวโน้มและมาตรฐานสากลที่มีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมในอนาคต การดำเนินงานดังกล่าว เพื่อสนับสนุนการกำหนดนโยบายอุตสาหกรรมของไทยให้มีความทันสมัยและสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของโลก และยังเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงองค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และแหล่งความร่วมมือใหม่ ๆ กับต่างประเทศ ที่จะเป็ประโยชน์ต่อการยกระดับศักยภาพของภาคอุตสาหกรรมไทยได้ในระยะยาว

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 สศอ. ได้ดำเนินบทบาทเชิงรุกในการขับเคลื่อนความร่วมมือด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ ครอบคลุมประเด็นสำคัญที่เป็นวาระการพัฒนาอุตสาหกรรมของโลก ได้แก่ การเสริมสร้างความมั่นคงของห่วงโซ่อุปทาน การพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียวและเศรษฐกิจหมุนเวียน การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสะอาด การพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งอนาคต การพัฒนาทักษะแรงงานและบุคลากร ตลอดจนการยกระดับมาตรฐานและกฎระเบียบให้สอดคล้องกับแนวปฏิบัติสากล ซึ่งล้วนเป็นปัจจัยสำคัญต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของเศรษฐกิจไทย เพื่อสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมไทยให้สามารถแข่งขันได้ในบริบทเศรษฐกิจโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างความเข้มแข็งของห่วงโซ่อุปทาน การส่งเสริมอุตสาหกรรมสีเขียว การพัฒนาเศรษฐกิจหมุนเวียน การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การพัฒนาบุคลากร และการยกระดับมาตรฐานอุตสาหกรรมให้สอดคล้องกับแนวปฏิบัติสากล ผ่านความร่วมมือกับประเทศคู่ภาคี องค์การระหว่างประเทศ และกรอบความร่วมมือระดับภูมิภาคที่สำคัญ ดังนี้

การเสริมสร้างความเข้มแข็งของห่วงโซ่อุปทาน และการเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจสีเขียว

สศอ. ร่วมขับเคลื่อนความร่วมมือภายใต้กรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจอินโด - แปซิฟิก (Indo - Pacific Economic Framework: IPEF) ผ่านโครงการ Supply Chain Impact Project ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากออสเตรเลียและสาธารณรัฐเกาหลี เพื่อพัฒนาศักยภาพของประเทศสมาชิกในการวิเคราะห์ ติดตาม และบริหารความเสี่ยงของห่วงโซ่อุปทานในอุตสาหกรรมสำคัญ โดยมีกิจกรรมสำคัญ ได้แก่ การประชุมเชิงปฏิบัติการการวิเคราะห์ข้อมูลห่วงโซ่อุปทาน และการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการประเมินความเสี่ยง อันจะช่วยเพิ่มความสามารถของประเทศไทยในการรับมือกับความผันผวนทางเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านภูมิรัฐศาสตร์ ภัยพิบัติ และการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี นอกจากนี้ สศอ. ยังดำเนินโครงการส่งเสริมการจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์และเศรษฐกิจหมุนเวียนในอาเซียน ภายใต้กรอบ Regional Trade for Development (RT4D) ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ โดยมุ่งพัฒนานโยบายและแนวปฏิบัติด้านการจัดการและรีไซเคิลขยะอิเล็กทรอนิกส์ที่ครอบคลุมและยั่งยืน ตลอดจนส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาครัฐกิจ ผู้ประกอบการ SMEs และกลุ่มเปราะบางตามแนวทาง Gender Equality, Disability and Social Inclusion (GEDSI) ผ่านการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการระดับภูมิภาคและกิจกรรมพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ ซึ่งช่วยสนับสนุนบทบาทของประเทศไทยในการก้าวสู่ศูนย์กลางเศรษฐกิจหมุนเวียนของภูมิภาคอาเซียน

ความร่วมมือด้านความเป็นกลางทางคาร์บอน และอุตสาหกรรมแห่งอนาคต

สศอ. ร่วมผลักดันโครงการความร่วมมือไตรภาคี ไทยและสาธารณรัฐเกาหลี เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถด้านความเป็นกลางทางคาร์บอนของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในอาเซียน ภายใต้การสนับสนุนขององค์การความร่วมมือระหว่างประเทศของสาธารณรัฐเกาหลี (KOICA) โดยมีการลงนามบันทึกความเข้าใจระหว่าง KOICA กระทรวงการต่างประเทศ และกระทรวงอุตสาหกรรม เมื่อวันที่ 20 มิถุนายน 2568 ระยะเวลาดำเนินงาน 5 ปี และมุ่งพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการด้านการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การประเมินวัฏจักรชีวิตผลิตภัณฑ์ (LCA) การออกแบบเชิงนิเวศ (Eco - design) และการยกระดับมาตรฐานการรีไซเคิล เพื่อสนับสนุนการเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ สำหรับการพัฒนายุทธศาสตร์ สศอ. ได้รับเชิญอย่างต่อเนื่องเพื่อเข้าร่วมการฝึกอบรมด้าน Bio - Circular-Green (BCG) Economy ณ สาธารณรัฐเกาหลี เสริมสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับอุตสาหกรรมสีเขียว การผลิตที่ยั่งยืน การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มผลผลิตการผลิต ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดและขับเคลื่อนนโยบายอุตสาหกรรมไทยขณะเดียวกัน ไทยและญี่ปุ่นได้จัดการประชุมกลไกการหารือด้านพลังงานและอุตสาหกรรม (Energy and Industry Dialogue: EID) ครั้งที่ 1 เพื่อส่งเสริมความร่วมมือในการพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งอนาคตและพลังงานสะอาด โดยทั้งสองประเทศเห็นพ้องในการส่งเสริมแนวทาง Multi - Pathways สำหรับเทคโนโลยียานยนต์ การพัฒนาเศรษฐกิจหมุนเวียนในอุตสาหกรรมยานยนต์ และการยกระดับทักษะแรงงานและห่วงโซ่อุปทานเพื่อรองรับการเปลี่ยนผ่านสู่อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่และสังคมคาร์บอนต่ำ

ความร่วมมือระดับภูมิภาคและองค์การระหว่างประเทศ

ภายใต้กรอบความร่วมมืออนุภูมิภาค แมโขง - ล้านช้าง (Mekong - Lancang Cooperation: MLC) สศอ. ได้ร่วมดำเนินโครงการพัฒนาขีดความสามารถของผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์เพื่อรองรับอุตสาหกรรมยานยนต์และการเคลื่อนที่อัจฉริยะ รวมถึงการศึกษาความพร้อมของตลาดในภูมิภาคสำหรับการรองรับยานยนต์พลังงานใหม่ และระบบการเคลื่อนที่อัจฉริยะ ตลอดจนการส่งเสริมการใช้วัสดุที่ยั่งยืนในอุตสาหกรรมสิ่งทอของกลุ่มประเทศสมาชิก เพื่อเตรียมความพร้อมต่อมาตรการปรับคาร์บอนก่อนข้ามพรมแดนของสหภาพยุโรป (CBAM) และสนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) กิจกรรมดังกล่าวช่วยเสริมสร้างความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ การลงทุน การถ่ายทอดเทคโนโลยี และการพัฒนาบุคลากรภายในอนุภูมิภาคได้อย่างเป็นรูปธรรม ในส่วนของความร่วมมือกับองค์การพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งสหประชาชาติ (UNIDO) สศอ. ได้ดำเนินการหารือเชิงนโยบายและแลกเปลี่ยนความเห็นกับ UNIDO อย่างต่อเนื่องในประเด็นการพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว อุตสาหกรรมคาร์บอนต่ำ และการพัฒนาอย่างยั่งยืน รวมถึงมีบทบาทในการประสานความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับ UNIDO ในระดับนโยบาย ตลอดจนเข้าร่วมแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ในเวทีระหว่างประเทศ ซึ่งช่วยยกระดับบทบาทของประเทศไทยในประชาคมอุตสาหกรรมโลก

การเตรียมความพร้อมสู่มาตรฐานสากลและการเข้าเป็นสมาชิก OECD

สศอ. ยังมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนกระบวนการภาคยานุวัติเข้าเป็นสมาชิกองค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (OECD) โดยเข้าร่วมดำเนินงานภายใต้คณะกรรมการสำคัญของ OECD อาทิ คณะกรรมการเหล็ก และคณะกรรมการการต่อเรือ รวมถึงการร่วมจัดทำข้อมูลประกอบ Initial Memorandum (IM) และเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของ OECD เพื่อศึกษาและติดตามแนวปฏิบัติสากลด้านการแข่งขันทางเศรษฐกิจ มาตรฐานอุตสาหกรรม สิ่งแวดล้อม และธรรมาภิบาล ซึ่งมีส่วนสำคัญในการเตรียมความพร้อมของประเทศไทยให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล เพิ่มความเชื่อมั่นของนักลงทุน ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม และสนับสนุนเป้าหมายการเข้าเป็นสมาชิก OECD ของประเทศไทยในอนาคต

ผลงานการดำเนินความร่วมมือที่หลากหลายผ่านกรอบความร่วมมือด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ ตลอดปี พ.ศ. 2568 จึงไม่เพียงก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และการพัฒนาศักยภาพบุคลากรเท่านั้น หากแต่ยังช่วยเสริมสร้างเครือข่ายความร่วมมือเชิงยุทธศาสตร์ สร้างโอกาสในการลงทุนและการถ่ายทอดเทคโนโลยี ยกระดับมาตรฐานอุตสาหกรรมไทย และสนับสนุนการเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจสีเขียวและอุตสาหกรรมคาร์บอนต่ำ อันจะเป็นรากฐานสำคัญในการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมไทยให้เติบโตอย่างยั่งยืนในระยะยาว

การเจรจาจัดทำความตกลงการค้าเสรี (FTA) เพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน ของภาคอุตสาหกรรมไทยเชื่อมโยง ห่วงโซ่อุปทานระดับภูมิภาค

กองเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ

ในบริบทเศรษฐกิจโลกที่มีการแข่งขันสูงและห่วงโซ่อุปทานโลก (Global Supply Chains) กำลังปรับตัวจากความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์ การเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจสีเขียว และการปฏิวัติอุตสาหกรรมดิจิทัล การจัดทำความตกลงการค้าเสรี (Free Trade Agreement: FTA) เป็นกลไกสำคัญที่ช่วยเพิ่มโอกาสทางการค้า การลงทุน และการเชื่อมโยงอุตสาหกรรมไทยเข้ากับตลาดโลกอย่างมีประสิทธิภาพ

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) มีบทบาทสำคัญในการจัดทำข้อมูล ศึกษาวิเคราะห์ผลกระทบเชิงอุตสาหกรรม และสนับสนุนการกำหนดท่าทีของไทยในการเจรจาความตกลงทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ เพื่อให้การเปิดเสรีทางการค้าเกิดประโยชน์สูงสุดต่อภาคอุตสาหกรรมไทย ควบคู่ไปกับการรักษผลประโยชน์ของผู้ประกอบการภายในประเทศ โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 สศอ. ได้มีส่วนร่วมอย่างใกล้ชิดในการเจรจาความตกลงสำคัญหลายกรอบ ซึ่งมีความเชื่อมโยงโดยตรงต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งอนาคตและการยกระดับศักยภาพการแข่งขันของประเทศ โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 สศอ. ได้มีบทบาทสำคัญในการเจรจาจัดทำความตกลงการค้าเสรี (Free Trade Agreement: FTA) สำคัญ ซึ่งจะเป็นเครื่องมือทางเศรษฐกิจหลักของไทยที่สำคัญ ได้แก่

• **การเจรจาความตกลงการค้าเสรีไทย - สหภาพยุโรป (Thailand - EU FTA)** ไทยและสหภาพยุโรป (European Union: EU) ได้รื้อฟื้นการเจรจาความตกลงการค้าเสรี (FTA) อีกครั้งจากเดิมเมื่อปี พ.ศ. 2557 โดยเริ่มการเจรจาครั้งแรกในเดือนกันยายน 2566 และมีความคืบหน้าอย่างต่อเนื่อง โดย สศอ. มีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการเจรจาใน 3 กลุ่มหลัก ได้แก่

กลุ่มพลังงานและวัตถุดิบ (Energy and Raw Materials: ERM) ซึ่ง สศอ. ทำหน้าที่เป็น Co - Lead ร่วมกับกระทรวงพลังงาน เพื่อผลักดันความร่วมมือด้านการเปลี่ยนผ่านพลังงาน การใช้เทคโนโลยีสีเขียว การพัฒนาอุตสาหกรรมคาร์บอนต่ำ และการมุ่งสู่เป้าหมาย Net Zero Emissions ภายใต้หลักการความโปร่งใส การไม่เลือกปฏิบัติ และการพัฒนาที่ยั่งยืน กลุ่มการค้าสินค้า (Trade in Goods: TIG) สศอ. ได้ร่วมวิเคราะห์และจัดทำข้อมูลเชิงนโยบายเกี่ยวกับการเปิดตลาดสินค้าอุตสาหกรรม เพื่อสนับสนุนการเจรจาและสร้างโอกาสทางการค้าและการลงทุนให้แก่ผู้ประกอบการไทย โดยคำนึงถึงศักยภาพของอุตสาหกรรมภายในประเทศและความสามารถในการแข่งขันในตลาดสากล สำหรับกลุ่มกฎถิ่นกำเนิดสินค้า (Rules of Origin: ROO) สศอ. มีบทบาทในการพิจารณากฎถิ่นกำเนิดสินค้าและเกณฑ์เฉพาะรายสินค้า (Product Specific Rules: PSRs) ให้สอดคล้องกับโครงสร้างการผลิตของไทย เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถใช้สิทธิประโยชน์ภายใต้ FTA ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ลดอุปสรรคทางเทคนิค และเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงตลาดสหภาพยุโรป

• **การเจรจาความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจไทย - สาธารณรัฐเกาหลี (EPA)** มีพัฒนาการต่อเนื่องจากความร่วมมือ

ในเวที APEC ปี พ.ศ. 2565 และการหารือระดับผู้นำในปี พ.ศ. 2566 ซึ่งทั้งสองฝ่ายเห็นพ้องร่วมกันในการเร่งรัดการจัดทำ EPA เพื่อยกระดับความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจให้มีความทันสมัย ครอบคลุม และสอดคล้องกับบริบทเศรษฐกิจโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยการเจรจาเริ่มอย่างเป็นทางการในเดือนกรกฎาคม 2567 โดยมี

คณะทำงาน 13 คณะ และมีการประชุมแล้วรวม 7 รอบ ล่าสุดเมื่อเดือนกันยายน 2568 ซึ่งสามารถสรุปได้เกือบครบทุกข้อบทยกเว้นข้อบทย่อยด้านการค้าสินค้า ซึ่งยังอยู่ระหว่างการหารือเกี่ยวกับการเปิดตลาดสินค้าในกลุ่มที่มีความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์ของทั้งสองประเทศ โดย สศอ. มีบทบาทในการจัดทำข้อมูลเชิงนโยบาย การศึกษาวิเคราะห์ผลกระทบเชิงเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม รวมถึงการเสนอแนวทางของการเจรจาสินค้าอุตสาหกรรมที่คำนึงถึงความสมดุลระหว่างการเปิดเสรีทางการค้าและการคุ้มครองอุตสาหกรรมภายในประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการจัดทำทำที่ฝ่ายไทยในการเจรจาอย่างเป็นระบบ ทั้งนี้ หากการเจรจาประสบผลสำเร็จ EPA จะเป็นการต่อยอดจากความตกลง AKFTA และ RCEP โดยช่วยยกระดับความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างไทยและสาธารณรัฐเกาหลีให้มีความทันสมัยมากยิ่งขึ้น ทั้งในด้านการค้า การลงทุน เทคโนโลยี และนวัตกรรม โดยเฉพาะในสาขาห่วงโซ่อุปทาน อุตสาหกรรมดิจิทัล และอุตสาหกรรมแห่งอนาคต

• **ความตกลงการค้าเสรีอาเซียน - แคนาดา (ASEAN - Canada FTA: ACAFTA)** ได้เริ่ม

กระบวนการเจรจาอย่างเป็นทางการตั้งแต่ปี พ.ศ. 2565 โดยมีเป้าหมายเพื่อยกระดับความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ การค้า และการลงทุนให้มีความครอบคลุม ทันสมัย และตอบสนองต่อโครงสร้างเศรษฐกิจโลก ปัจจุบันมีการเจรจาแล้วรวม 18 รอบ โดยมีการหารืออย่างต่อเนื่องในประเด็นสำคัญด้านการเปิดตลาด การอำนวยความสะดวกทางการค้า และกฎเกณฑ์ทางการค้าที่เกี่ยวข้อง โดย สศอ. มีบทบาทในการสนับสนุนการเจรจาใน 2 กลุ่มหลัก ได้แก่ กลุ่มการค้าสินค้า (Trade in Goods: TIG) โดยร่วมวิเคราะห์

และจัดทำความเห็นต่อรายการสินค้าอุตสาหกรรม เพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างการเปิดตลาดและการคุ้มครองอุตสาหกรรมไทย และกลุ่มกฎถิ่นกำเนิดสินค้า (Rules of Origin: ROO) โดยพิจารณาเกณฑ์เฉพาะรายสินค้า (Product Specific Rules: PSRs) ให้สอดคล้องกับโครงสร้างการผลิตของไทย เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีได้อย่างมีประสิทธิภาพ การมีส่วนร่วมของ สศอ. ใน ACAFTA สะท้อนบทบาทในการสนับสนุนการกำหนดท่าทีของประเทศไทยในเวทีการค้าพหุภาคี เสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมไทย และขยายโอกาสทางการส่งออกไปยังตลาดใหม่คือภูมิภาคอเมริกาเหนือที่มีศักยภาพสูง

การดำเนินงานของ สศอ. ภายใต้การเจรจาจัดทำความตกลงการค้าเสรีและความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ มุ่งเน้นการสนับสนุนเชิงนโยบาย การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอุตสาหกรรม และการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ประเทศไทยสามารถใช้ประโยชน์จากความตกลงการค้าเสรีได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ ความร่วมมือดังกล่าวมีบทบาทสำคัญในการยกระดับภาคอุตสาหกรรมไทยให้สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล รองรับการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจโลกที่ซับซ้อนและมีความท้าทายสูงขึ้น ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมไทยให้เติบโตอย่างยั่งยืน สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาเศรษฐกิจของไทยในระยะยาว

แพลตฟอร์มการรายงานข้อมูลกลาง เพื่อการบริหารจัดการข้อมูล ภาคอุตสาหกรรม เพื่อเปลี่ยนผ่านการใช้งานสู่รูปแบบดิจิทัล และยกระดับฐานข้อมูลกลางของภาคอุตสาหกรรมไทย

กองสารสนเทศและดัชนีเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ในบริบทของการเปลี่ยนผ่านสู่ยุคดิจิทัล ข้อมูลถือเป็นปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อการกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการภาครัฐสมัยใหม่ การยกระดับระบบสารสนเทศเพื่อรวบรวม วิเคราะห์ และเชื่อมโยงข้อมูลจากภาคอุตสาหกรรมจึงเป็นภารกิจสำคัญของกระทรวงอุตสาหกรรม โดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) ในฐานะองค์กรชั้นนำในการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ ได้ดำเนินการพัฒนา “แพลตฟอร์มการรายงานข้อมูลกลางเพื่อการบริหารจัดการข้อมูลภาคอุตสาหกรรม” เพื่อเป็นศูนย์กลางในการประมวลผล และเชื่อมโยงข้อมูลของผู้ประกอบการต้องรายงานตามกฎหมายในความรับผิดชอบของกระทรวงอุตสาหกรรม ผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัลในรูปแบบ Single Form ภายใต้หลักการ “รายงานทีเดียวจบ ครบทุกการแจ้งข้อมูล” ซึ่งสะท้อนถึงการเปลี่ยนผ่านเชิงโครงสร้างจากระบบการรายงานในรูปแบบเอกสารไปสู่ระบบดิจิทัลแบบรวมศูนย์ที่สอดคล้องกับมาตรฐานการพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (Digital Government) ของประเทศไทย

การพัฒนาแพลตฟอร์มการรายงานข้อมูลกลางเพื่อการบริหารจัดการข้อมูลภาคอุตสาหกรรม มีจุดเริ่มต้นจากการที่ระบบรายงานข้อมูลของภาคอุตสาหกรรมไทยในอดีตประสบปัญหาเชิงโครงสร้างหลายประการ กล่าวคือ ผู้ประกอบการต้องจัดทำเอกสารหลายชุดเพื่อรายงานข้อมูลแยกตามหน่วยงาน ส่งผลให้เกิดความซ้ำซ้อนของข้อมูลและภาระทางการบริหารจัดการ ทั้งยังทำให้ข้อมูลกระจายตัว ขาดการบูรณาการ ไม่สามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์เชิงนโยบายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะเดียวกัน ภาคอุตสาหกรรมไทยกำลังเผชิญความผันผวนจากปัจจัยทั้งภายในและต่างประเทศซึ่งส่งผลกระทบต่อขีดความสามารถในการแข่งขัน ภาครัฐจึงจำเป็นต้องเข้าถึงข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน เพื่อกำหนดนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ด้วยเหตุนี้จึงนำไปสู่การพัฒนาแพลตฟอร์มฯ ดังกล่าว โดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการพัฒนาระบบการรายงานข้อมูลจากรูปแบบกระดาษไปสู่รูปแบบออนไลน์ ซึ่งนอกจากจะช่วยลดภาระด้านเอกสารของผู้ประกอบการแล้ว ยังเป็นการยกระดับคุณภาพและความน่าเชื่อถือของฐานข้อมูลภาคอุตสาหกรรมของประเทศได้อีกทางหนึ่ง

ในเชิงสถาปัตยกรรมระบบ แพลตฟอร์มฯ นี้ได้ถูกออกแบบให้รองรับการทำงานที่ครอบคลุมและยืดหยุ่น โดยผู้ใช้งานสามารถเข้าใช้งานผ่านระบบทะเบียนลูกค้าของกระทรวงอุตสาหกรรม (<https://i-next.industry.go.th>) โดยระบบจะแสดงผลแบบฟอร์มเฉพาะบุคคล (Personalized Form) ที่ปรับเปลี่ยนรายการข้อมูลให้สอดคล้องกับขนาด ประเภท และลักษณะการประกอบกิจการของผู้ประกอบการแต่ละราย พร้อมรองรับการใช้งานบนอุปกรณ์ที่แตกต่างกันได้ในรูปแบบ Responsive Web Design โดยครอบคลุมการรายงานตามกฎหมายในความรับผิดชอบของกระทรวงอุตสาหกรรมหลายฉบับ อาทิ ข้อมูลการผลิตรายเดือนและรายปี ข้อมูลสิ่งปฏิกูล ข้อมูลสารเคมี

ข้อมูลวัตถุดิบราย ข้อมูลการเก็บวัตถุดิบรายบุคลากรเฉพาะ ข้อมูลการนำเข้าแร่โลหะปิโตรเคมี ข้อมูลการประกอบกิจการโลหกรรม ข้อมูลการประกอบกิจการโรงโม่ และข้อมูลการใช้แร่ เป็นต้น นอกจากนี้ แพลตฟอร์มฯ ได้รับการออกแบบให้สามารถวิเคราะห์ ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับศักยภาพด้วยการเปรียบเทียบสมรรถนะ (Benchmarking) มาใช้เปรียบเทียบศักยภาพของสถานประกอบการ กับค่าเฉลี่ยในรายสาขาอุตสาหกรรมเดียวกัน ตลอดจนค่าเฉลี่ย ของประเทศ ซึ่งจะช่วยให้ผู้ประกอบการทราบถึงจุดแข็งและ จุดอ่อน สามารถกำหนดตัวชี้วัดประสิทธิภาพเพื่อปรับปรุง กระบวนการทำงานภายในให้ดียิ่งขึ้น อันจะเป็นปัจจัยสำคัญ ในการพัฒนาไปสู่องค์กรที่ขับเคลื่อนด้วยข้อมูล สร้างความยั่งยืน ให้กับภาคอุตสาหกรรมไทย อีกทั้ง สำนักงานเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูล ดังกล่าวไปใช้กับทุกระดับสถานประกอบการ ให้ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ พร้อมทั้งส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนา ซิตความสามารถของผู้ประกอบการไทยได้อย่างเป็นระบบ

ผลที่ได้รับจากการดำเนินงานของแพลตฟอร์มฯ สะท้อน ให้เห็นได้อย่างเป็นรูปธรรมจากข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งในปี พ.ศ. 2568 มีผู้ประกอบการโรงงานยื่นรายงานข้อมูลผ่าน ระบบจำนวน 50,541 ราย และในปี พ.ศ. 2569 มีการขยายกลุ่ม ผู้รายงานไปยังผู้ประกอบการหรือผู้ได้รับใบอนุญาตตาม กฎหมายของกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งในช่วงสามเดือนแรกของปี พ.ศ. 2569 มีผู้ประกอบการโรงงานยื่นรายงานข้อมูล ผ่านระบบจำนวน 55,409 ราย และผู้ประกอบการหรือผู้ได้รับ ใบอนุญาตฯ จำนวน 5,032 ราย แสดงให้เห็นถึงการขยายตัวของการใช้งานอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากแพลตฟอร์มฯ สามารถ

ลดความซ้ำซ้อนของการรายงานข้อมูลได้อย่างเป็นรูปธรรม ส่งผลให้ สามารถประหยัดเวลาและต้นทุนในการจัดทำเอกสารได้อย่างมี นัยสำคัญ และสามารถบริหารจัดการสิทธิ์ในการกรอกข้อมูล ไปยังผู้รับผิดชอบงานในส่วนงานต่าง ๆ ได้โดยตรง ทำให้ลด กระบวนการทำงานที่เป็นคอขวด (Bottle Neck) ในขั้นตอน การกรอกข้อมูล อีกทั้งยังสามารถติดตามสถานะการปฏิบัติตาม กฎหมายของตนเองได้แบบ Real - time ผ่านแพลตฟอร์มฯ ได้อีกด้วย

แพลตฟอร์มการรายงานข้อมูลกลางเพื่อการบริหาร จัดการข้อมูลภาคอุตสาหกรรม นับเป็นกลไกเชิงนโยบายและ เชิงเทคโนโลยีที่สำคัญในการขับเคลื่อนการเปลี่ยนผ่านการ บริหารจัดการข้อมูลภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทยจากระบบ เอกสารไปสู่ระบบดิจิทัล ภายใต้การบูรณาการกระบวนการ รายงานข้อมูลตามกฎหมายของกระทรวงอุตสาหกรรมไว้บน แพลตฟอร์มเดียว ประกอบกับการพัฒนาระบบประมวลผล ระบบวิเคราะห์ และระบบเชื่อมโยงข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งต่อภาคเอกชนในมิติของการลดภาระและ เพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงาน และต่อภาครัฐในมิติของ การเข้าถึงข้อมูลที่ทันสมัยและครบถ้วนเพื่อใช้ในการกำหนด นโยบายเชิงรุก นอกจากนี้ แพลตฟอร์มฯ ดังกล่าวยังถือเป็น รากฐานสำคัญของการสร้างฐานข้อมูลกลางภาคอุตสาหกรรมไทย ที่มีคุณภาพ ครอบคลุม โปร่งใส และพร้อมต่อยอดสู่การวิเคราะห์ ขั้นสูงด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ในอนาคต อันจะส่งผลโดยตรง ต่อการเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมไทย และสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้เติบโต อย่างมั่นคงและยั่งยืนสืบไป

การพัฒนาระบบ วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อการประเมิน ศักยภาพ การประกอบกิจการ ภาคอุตสาหกรรม สู่การรับมือกับ ความท้าทายของ ภาคอุตสาหกรรม อย่างมีประสิทธิภาพ

จากสถานการณ์ความไม่แน่นอนจากปัจจัยต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในปัจจุบัน และการเปลี่ยนผ่านไปสู่การนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้ในภาคอุตสาหกรรม (Digital Transformation) ที่ไม่เพียงแต่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจอุตสาหกรรมของภาคการผลิต แต่ยังสร้างความท้าทายในการปรับตัวของผู้ที่เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมการผลิตให้สอดคล้องกับสถานการณ์และศักยภาพของภาคอุตสาหกรรม กองสารสนเทศและดัชนีเศรษฐกิจอุตสาหกรรม สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ในฐานะหน่วยงานหลักในการจัดทำและเผยแพร่ข้อมูลด้านสถิติและดัชนีเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และข้อมูลผลิตภาพและผลประกอบการอุตสาหกรรม จึงเห็นความสำคัญในการต่อยอดการใช้ประโยชน์จากข้อมูล โดยการจัดทำโครงการจัดทำระบบวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการประเมินศักยภาพการประกอบกิจการภาคอุตสาหกรรม เพื่อให้หน่วยงานสามารถเข้าถึงข้อมูลและตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ที่เป็นปัจจัยสำคัญในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในมุมมองภาพรวม ระดับรายสาขาอุตสาหกรรม และเชิงพื้นที่ ซึ่งนำไปสู่การออกแบบและจัดทำนโยบายและโครงการได้อย่างถูกทิศทางและมีประสิทธิภาพ

ระบบวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการประเมินศักยภาพการประกอบกิจการภาคอุตสาหกรรมนำเสนอข้อมูลและตัวชี้วัดด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ที่สอดคล้องกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมในมิติต่าง ๆ ดังนี้

1. ตัวชี้วัดด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ประกอบด้วย

1.1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมการผลิตรายจังหวัด (Gross Provincial Product: GPP) เป็นตัวชี้วัดที่แสดงรายได้ในภาพรวมระดับจังหวัดจากกิจกรรมการผลิตทั้งหมด โดยระบบนำเสนอข้อมูลมูลค่าเพิ่ม อัตราการเติบโตของมูลค่าเพิ่ม และอัตราการเปลี่ยนของราคาสินค้าอุตสาหกรรม (Inflation Rate)

1.2 ผลิตภาพการผลิต (Total Productivity Factor: TFP) เป็นตัวชี้วัดที่แสดงถึงความสามารถในการผลิตสินค้าและการสร้างรายได้จากการใช้ปัจจัยการผลิตต่าง ๆ สะท้อนผ่านมูลค่าเพิ่ม โดยระบบนำเสนอข้อมูลในภาพรวมซึ่งประกอบด้วย อัตราการเติบโตของผลิตภาพการผลิตรวม (TFP Growth) และดัชนีผลิตภาพการผลิตรวม ตลอดจนสามารถแสดงอัตราการเติบโตภายใต้ปัจจัยเชิงคุณภาพในด้านต่าง ๆ

นอกจากนี้ ระบบรองรับการใช้งานและนำเสนอตัวชี้วัด GPP และ TFP ในเชิงเปรียบเทียบ (Benchmark) ในมุมมองการเปรียบเทียบระหว่างพื้นที่ต่อ 1 สาขา (TSIC) และการเปรียบเทียบระหว่างสาขาต่อพื้นที่

2. ด้านเทคโนโลยี เป็นตัวชี้วัดที่ประเมินความสามารถ เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยี และผลผลิตที่เกิดขึ้นจากการใช้ และพัฒนาเทคโนโลยี แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มตัวชี้วัด ด้านการลงทุน / ใช้เทคโนโลยี เพื่อให้เห็นถึงโอกาสในการเพิ่ม ประสิทธิภาพในการผลิตและการบริหารงาน ผ่านตัวชี้วัด ด้านมูลค่าการลงทุนในเครื่องมือและเทคโนโลยีต่าง ๆ และ กลุ่มตัวชี้วัดด้านผลผลิตเทคโนโลยี เพื่อให้เห็นถึงการเข้าถึงและ การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการอุตสาหกรรมรายสาขา

3. ด้านพลังงานและน้ำ เป็นตัวชี้วัดที่แสดงถึงปริมาณ การใช้ไฟฟ้าและน้ำในโรงงานอุตสาหกรรม รวมถึงสัดส่วน ค่าไฟฟ้าหรือค่าน้ำต่อรายได้ เนื่องจากไฟฟ้าและน้ำถือเป็น องค์ประกอบหลักของต้นทุนการผลิต ที่ส่งผลกระทบต่อกำไรและ ความสามารถในการแข่งขัน

4. ด้านการเงิน เป็นตัวชี้วัดที่แสดงถึงความเข้มแข็งของ อุตสาหกรรม แบ่งเป็น 6 กลุ่ม ได้แก่ ด้านสภาพคล่อง ด้านโครงสร้างเงินทุน ด้านความสามารถในการทำกำไร ด้านประสิทธิภาพ ด้านการเจริญเติบโต และด้านการบริหารจัดการ

5. ด้านความสามารถในการปรับตัวของภาค อุตสาหกรรม ประกอบด้วย 6 เรื่อง ได้แก่ ความเป็นอิสระ ทางด้านเศรษฐกิจ (Economic Independence) การศึกษา และทักษะ (Education and Skills) ความยืดหยุ่นทางการเงิน (Financial Resilience) ธรรมาภิบาล (Governance) ความสามารถในการผลิต (Production Capacity) และ ความก้าวหน้าทางสังคมและสังคมสมานฉันท์ (Social Progress and Cohesion)

สำหรับแหล่งข้อมูลที่นำมาใช้จัดทำข้อมูลในมิติ 1 - 5 ส่วนใหญ่เป็นการเชื่อมโยงกับฐานข้อมูล ระบบการรายงานข้อมูลกลาง ของกระทรวงอุตสาหกรรม (iSingleForm) ซึ่งเป็นข้อมูลปฐมภูมิ ที่กระทรวงอุตสาหกรรมเก็บรวบรวมจากการรายงานของ ผู้ประกอบการโดยตรง จากนั้นระบบจะทำการประมวลผล ตรวจสอบคุณภาพและแก้ไขข้อมูล (Data Cleansing) วิเคราะห์ และแสดงผลข้อมูลในรูปแบบ Dashboard ที่มีความสะดวก รวดเร็ว และง่ายต่อความเข้าใจของผู้ใช้งาน ที่สำคัญระบบได้รับการออกแบบให้สามารถเข้าถึงข้อมูลภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เชิงพื้นที่ของจังหวัดต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็วในหน้าภาพรวม อุตสาหกรรม โดยจะแสดงการสรุปข้อมูลรายปีของ 2 ตัวชี้วัดหลัก ดังนี้

1. GPP ประกอบด้วย มูลค่าเพิ่มในภาคอุตสาหกรรม รายจังหวัด การเติบโตของมูลค่าเพิ่ม และการจัดอันดับ อุตสาหกรรมรายสาขาที่ GPP มีการเติบโตสูงสุด-น้อยสุด 5 อันดับแรก ในรูปแบบกราฟแท่ง

2. TFP ประกอบด้วย การเติบโตของ TFP และการเติบโต ของปัจจัยที่มีผลต่อการเติบโต TFP และการเปรียบเทียบอัตรา การเติบโตของปัจจัยดังกล่าวในรูปแบบค่าเฉลี่ยจังหวัดและ ค่าเฉลี่ยประเทศ พร้อมกับแสดงผลเป็น Dashboard เทียบกับ ช่วงเวลา ตลอดจนสามารถเลือกการแสดงผลในรายสาขา อุตสาหกรรมได้

จากการทำงานของระบบวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อ การประเมินศักยภาพการประกอบกิจการภาคอุตสาหกรรม ที่กล่าวมาข้างต้น สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ ติดตาม และประเมินศักยภาพของภาคอุตสาหกรรม ตลอดจนใช้ ข้อมูลประกอบการออกแบบและจัดทำนโยบาย / โครงการให้ สอดคล้องกับสถานการณ์จริง สำหรับในส่วนของผู้ประกอบการ และผู้ที่เกี่ยวข้องในภาคอุตสาหกรรม สามารถใช้ในการติดตาม และประเมินสถานการณ์ในภาพรวมของอุตสาหกรรม

ส่วนที่
06

กิจกรรมสำคัญ
ในรอบปีงบประมาณ
2568

-
- กิจกรรมสำคัญในรอบปีของ สศอ.
 - รางวัล/ประกาศเกียรติคุณ
ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมประจำปี 2568
 - จักรการพลเรือนดีเด่น

กิจกรรมสำคัญในรอบ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2568

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) กระทรวงอุตสาหกรรม ในฐานะหน่วยงานที่มีบทบาทหน้าที่ในการจัดทำและเสนอแนะนโยบาย แนวทาง แผนงานและมาตรการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรม ทั้งในระดับมหภาค รายสาขาอุตสาหกรรม และระหว่างประเทศ รวมทั้งดำเนินการศึกษาวิเคราะห์ วิจัย คาดการณ์แนวโน้ม และแจ้งเตือนภัยให้กับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม และจัดทำข้อมูลด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมเพื่อเผยแพร่ความรู้แก่หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและประชาชนผู้สนใจ

สศอ. มุ่งมั่นดำเนินงานในแต่ละด้านเพื่อให้บรรลุตามบทบาทหน้าที่ขององค์กรที่จะสร้างความเข้มแข็งให้เกิดขึ้นแก่ภาคอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการ และยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันเพื่อให้เกิดความยั่งยืน ท่ามกลางบริบทแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ขณะเดียวกันก็ได้พัฒนาองค์กรให้มีขีดความสามารถที่จะสนองตอบต่อผู้ขอรับบริการได้อย่างทันทั่วทั้ง รวมทั้งสร้างองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งความรู้ด้านเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม ในรอบปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 สศอ. ได้ดำเนินงานโดยสรุปออกมาเป็นด้านต่าง ๆ ที่สำคัญดังนี้

กิจกรรมสำคัญในรอบปีงบ สศอ.

1. จัดประชุม สัมมนาเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

สศอ. ได้ดำเนินการจัดประชุม จัดทำโครงการศึกษาวิจัยทั้งในระดับมหภาค รายสาขาอุตสาหกรรมและระหว่างประเทศ เพื่อนำไปสู่การจัดทำแผนงาน นโยบายการพัฒนา และการเพิ่มขีดความสามารถของภาคอุตสาหกรรม โดยได้ดำเนินงานร่วมกับสถาบันเฉพาะทางในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม หน่วยงานภาครัฐ สถาบันการศึกษา หน่วยงานภาคเอกชน และหน่วยงานพันธมิตรต่าง ๆ จัดการประชุมสัมมนาในรูปแบบออนไลน์ เพื่อนำเสนอผลการดำเนินงาน เผยแพร่ประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้ ตลอดจนเปิดเวทีสาธารณะระดมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้องในประเด็นหัวข้อต่าง ๆ ตลอดทั้งปี พ.ศ. 2568 อาทิ

งานเสวนา Morning Talk

ครั้งที่ 1 เรื่อง “แนวทางการยกระดับอุตสาหกรรมไทย
ก้าวทันบริบทโลกใหม่”

ครั้งที่ 2 เรื่อง “มองอนาคตอุตสาหกรรมไทยครึ่งปีหลัง
2568 ความท้าทายภายใต้สมรรถภูมิการค้าโลก”

ครั้งที่ 3 เรื่อง “อุดช่องว่างสร้างภูมิคุ้มกัน...ทางรอด
ผู้ประกอบการไทย ภายใต้สมรรถภูมิการค้าโลก”

ครั้งที่ 4 เรื่อง “AI Transformation
พลิกโฉมเศรษฐกิจอุตสาหกรรมไทย”

7 พฤศจิกายน 2567 กิจกรรม “การฝึกอบรมหลักสูตร
พื้นฐานยานยนต์ไฟฟ้าเพื่อการซ่อมบำรุง” รุ่นที่ 1 ภายใต้
โครงการยกระดับบุคลากรอุตสาหกรรมยานยนต์เพื่อรองรับ
การเปลี่ยนผ่านสู่อุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า ซึ่ง สศอ. จัดขึ้นร่วมกับ
สถาบันยานยนต์

26 มีนาคม 2568 พิธีลงนามบันทึกความเข้าใจ (MOU)
ว่าด้วยความร่วมมือด้านวิชาการ ระหว่างสำนักงานปลัด
กระทรวงกลาโหม และสถาบันยานยนต์ ภายใต้การดำเนินงาน
ในโครงการสารสนเทศอัจฉริยะอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568

8 พฤษภาคม 2568 สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) กระทรวงอุตสาหกรรม สถาบันมาตรฐานแห่งชาติ (มว.) กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และบริษัท อินทราเน็ตส์ จำกัด ร่วมกันจัดงานแสดงผลความสำเร็จในการพัฒนา “เครื่องวิเคราะห์การทำงานเครื่องช่วยหายใจ รุ่น VA-01” ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ฝีมือคนไทย ถือเป็นผลสำเร็จจากความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน

5 กันยายน 2568 วันคล้ายวันสถาปนาสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) ครบรอบ 34 ปี

2. พัฒนองค์กรแห่งการเรียนรู้

สศอ. ให้ความสำคัญกับการพัฒนาประสิทธิภาพขององค์กรและบุคลากรดำเนินงาน โดยการส่งเสริมสนับสนุนให้องค์กรมีการเรียนรู้ การบริหารจัดการความรู้เพื่อนำไปสู่การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในองค์กรตลอดทั้งปี

2.1. การพัฒนากายในองค์กร

สศอ. จัดให้มีกิจกรรมเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพิ่มพูนประสบการณ์ทำงานให้กับเจ้าหน้าที่และผู้บริหารของ สศอ. อย่างสม่ำเสมอในหลาย ๆ กิจกรรม เช่น

22 เมษายน 2568 การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การประยุกต์ใช้แนวคิดการดำเนินธุรกิจที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาล (ESG) กับ การดำเนินงานภาครัฐ

29 สิงหาคม 2568 กิจกรรมสัมมนาถ่ายทอดองค์ความรู้ และสร้างความตระหนักรู้ด้านความยั่งยืนในองค์กร เรื่อง “ขับเคลื่อนองค์กรสู่ความยั่งยืน: เข้าใจและจัดการคาร์บอนฟุตพริ้นต์อย่างเป็นระบบ” มุ่งสร้างศักยภาพเจ้าหน้าที่และร่วมผนึกกำลัง สศอ. ให้เป็น “Green Hero of MIND”

10 กันยายน 2568 สัมมนาหัวข้อ “NEXT STEP ‘ภาชีทรมป’” นัยต่อการส่งออกสิ่งทอเครื่องนุ่งห่มไทยครั้งปีหลัง”

30 กันยายน 2568 สศอ. จัดงานสรุปผลโครงการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA Day) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568

2.2. การพัฒนาบุคลากร

ในปี พ.ศ. 2567 สศอ. ดำเนินการจัดฝึกอบรม บรรยายให้ความรู้ สัมมนาเชิงปฏิบัติการ และการศึกษาดูงานในหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และภาคประชาสังคม เพื่อพัฒนาสมรรถนะและเพิ่มทักษะความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน ตลอดจนเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมให้แก่บุคลากรในหลักสูตรหัวข้อต่าง ๆ เช่น

19 สิงหาคม 2568 กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ศึกษาดูงาน ณ บริษัท ฟอรัจน์ พาร์ท อินดัสตรี จำกัด (มหาชน) จังหวัดปทุมธานี ภายใต้โครงการบริหารจัดการความรู้ (KM)

21 มิถุนายน 2568 สศอ. ร่วมกิจกรรมกีฬาสัมพันธ์ MIND PRESS SPORT DAY ระหว่างกระทรวงอุตสาหกรรมกับผู้สื่อข่าวสายเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

11 เมษายน 2568 คณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ สศอ. ร่วมสรงน้ำพระเพื่อสืบสานประเพณีไทยเนื่องในประเพณีวันสงกรานต์ประจำปี พ.ศ. 2568

3. ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร

3.1 จัดแถลงข่าวและให้สัมภาษณ์สื่อมวลชน

3.2 จัดทำเอกสารเผยแพร่และสื่อเพื่อการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร

เพื่อให้ความรู้ด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เช่น วารสารเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (รายไตรมาส), รายงานประจำปี, รายงานภาวะอุตสาหกรรมรายเดือน รายไตรมาส และรายปี, รายงานดัชนีอุตสาหกรรม และInfographic ต่าง ๆ

4. สคอ. กับการดำเนินงานเพื่อสังคม

4.1. ความรับผิดชอบต่อสังคม

ในรอบปี พ.ศ. 2567 ที่ผ่านมา สคอ. ได้ดำเนินกิจกรรมในการเป็นหน่วยงานภาครัฐที่ทำหน้าที่รับผิดชอบต่อสังคมผ่านการดำเนินงานต่าง ๆ เช่น

สคอ. ร่วมกิจกรรมจิตอาสา ก.อุตสาหกรรมฯ ปลูกป่าลดคาร์บอนฯ สืบสานพระราชปณิธาน ณ อุทยานเขาสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

วันที่ 30 มกราคม 2568 สศอ. เข้าร่วมกิจกรรม “ปรับปรุงคุณภาพน้ำในคลองรอบวัดบวรนิเวศวิหารราชวรวิหาร” เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชพิธีสมมงคลพระชนมายุเท่าพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช วัดบวรนิเวศวิหารราชวรวิหาร กรุงเทพมหานคร

19 มิถุนายน 2568 สศอ. เข้าร่วมกิจกรรมจิตอาสา “อุตสาหกรรมรวมใจ ปลุกต้นไม้ ฟันฟูป่า” เพื่อเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสุทิดา พัชรสุธาพิมลลักษณ พระบรมราชินี เนื่องในวันเฉลิมพระชนมพรรษา 3 มิถุนายน 2568 และวันสิ่งแวดล้อมโลก 5 มิถุนายน 2568 ณ ป่าชุมชนบ้านห้วยจำปา ตำบลเกาะพลับพลา อำเภอมะนัง จังหวัดราชบุรี

16 กรกฎาคม 2568 สศอ. เข้าร่วมกิจกรรมจิตอาสา “ปรับปรุงคุณภาพน้ำในคลองรอบวัดบวรนิเวศวิหาร” ระยะที่ 2 เพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา 28 กรกฎาคม 2568 ภายใต้โครงการจิตอาสา “อุตสาหกรรมรวมใจ ดูแลสิ่งแวดล้อม ดิน น้ำ ลม ไฟ”

26 สิงหาคม 2568 สศอ. ร่วมกิจกรรมจิตอาสา “อุตสาหกรรมรวมใจ รักษา สร้างฝาย” เพื่อเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง 12 สิงหาคม 2568 ณ ศูนย์พัฒนาและฝึกอบรมมหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตกาญจนบุรี ตำบลลุ่มสุม อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี

17 กันยายน 2568 สศอ. จัดกิจกรรมทำบุญถวายสังฆทาน ภายใต้โครงการอุตสาหกรรมรวมใจ เฉลิมพระเกียรติเนื่องในโอกาสวันคล้ายวันพระราชสมภพครบ 100 ปี พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล พระอัฐมรามาธิบดินทร ณ โรงพยาบาลสงฆ์ กรุงเทพมหานคร

29 กันยายน 2568 สคอ. ร่วมกิจกรรมจิตอาสา “อุทิศธรรมรวมใจ ทำความดีด้วยหัวใจ เจริญพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล พระอัฐมรามาธิบดินทร เนื่องในโอกาสวันพระบรมราชสมภพ ครบ 100 ปี 20 กันยายน 2568” ณ วัดสุทัศน์เทพวรารามราชวรมหาวิหาร เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

4.2. องค์การแห่งรรรมากิบาล

กิจกรรมประกาศเจตนารมณ์ “No Gift Policy”

สคอ. จัดกิจกรรมประกาศเจตนารมณ์ “No Gift Policy” และรวมพลัง สคอ. เสริมสร้างวัฒนธรรมองค์กรคุณธรรมต่อต้านการทุจริต

22 กรกฎาคม 2568 สคอ. จัดพิธีถวายสัตย์ปฏิญาณเพื่อเป็นข้าราชการที่ดีและพลังของแผ่นดิน ประจำปี พ.ศ. 2568 เบื้องหน้าพระบรมฉายาลักษณ์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 10 และลงนามถวายพระพรชัยมงคล เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา 28 กรกฎาคม 2568 ณ ห้องประชุม 601 ชั้น 6 สคอ.

รางวัล/ประกาศเกียรติคุณ ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ประจำปี 2568

สศอ. คว้รางวัลบัญชาการรัฐ “ระดับดีเลิศ” ประจำปี พ.ศ.2567 ด้วยคะแนนเต็ม 100

วันที่ 18 ธันวาคม 2568 สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) รับมอบใบประกาศผลการปฏิบัติงานด้านบัญชาการรัฐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ระดับ “รางวัลดีเลิศ” จากกรมบัญชีกลาง โดย นายศุภกิจ บุญศิริ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เป็นผู้รับมอบจากนางสาวสุดท้าย ชัยจันทิก ที่ปรึกษาด้านพัฒนาระบบบัญชี ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมบัญชีกลาง โดยมีนางศุภิดา เสมอมีสุข เลขานุการกรม สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม นางศิตา ดอนชมไพร หัวหน้ากลุ่มการคลังและพัสดุ เจ้าหน้าที่กลุ่มการคลังและพัสดุ และเจ้าหน้าที่จากกรมบัญชีกลาง ร่วมเป็นสักขีพยาน ณ ห้องประชุม 202 สศอ.

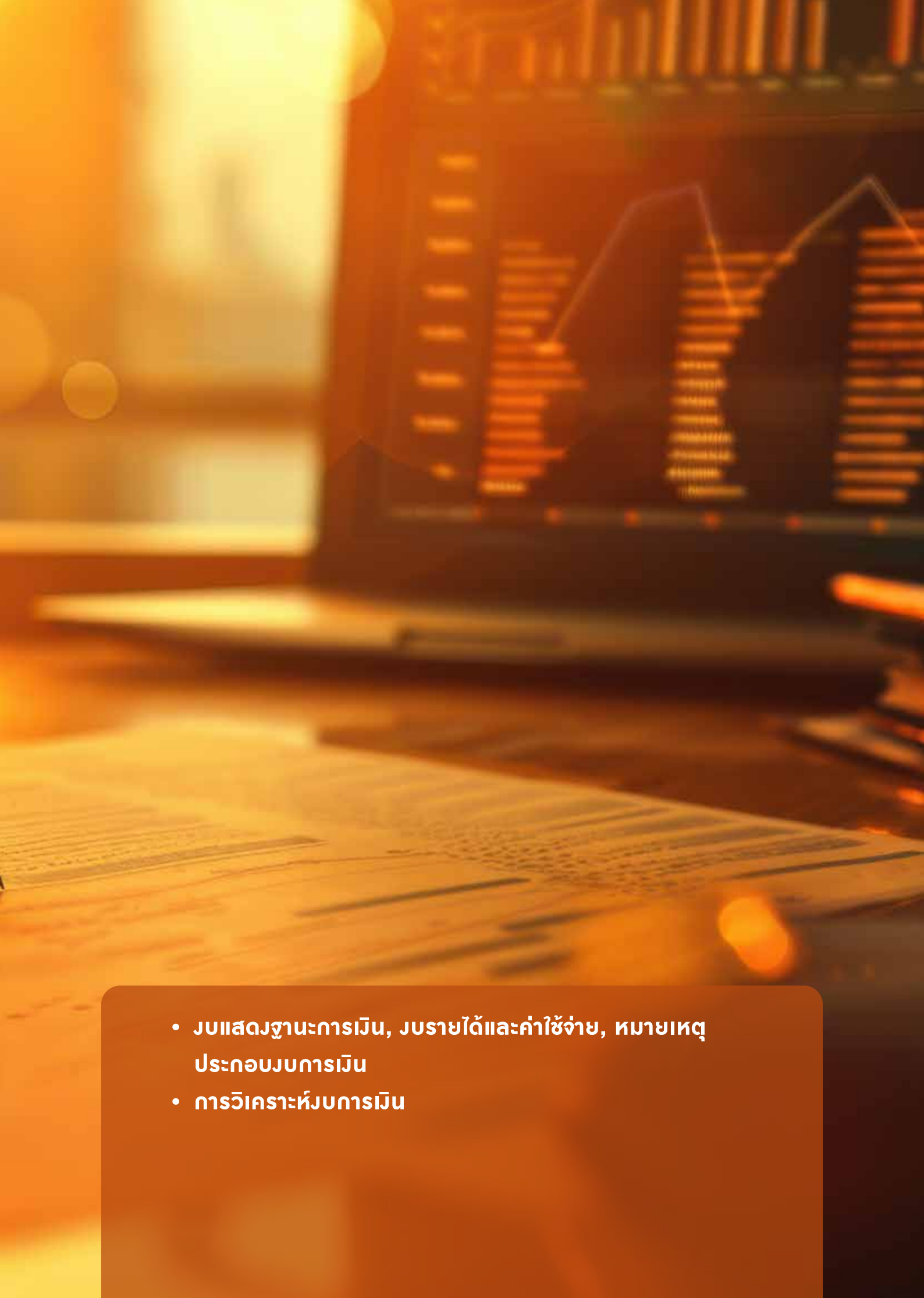
ทั้งนี้ สศอ. ได้รับคะแนนรวม 100 คะแนนเต็ม ผ่านเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงานด้านบัญชาการรัฐในระดับดีเลิศ ครอบคลุมการประเมินทั้ง 4 มิติหลัก ได้แก่ ความถูกต้อง ความโปร่งใส ความรับผิดชอบ และความมีประสิทธิภาพ สะท้อนถึงมาตรฐานการดำเนินงานด้านบัญชาการรัฐของ สศอ. ที่มีความเป็นระบบ โปร่งใส และมีประสิทธิภาพ อันนำไปสู่การบริหารจัดการทรัพยากรของภาครัฐให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อภาคอุตสาหกรรมและประเทศชาติต่อไป

ข้าราชการพลเรือนดีเด่น ประจำปี พ.ศ. 2568

นางสาวกมล ก้องภพนดล
นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
กองนโยบายอุตสาหกรรมรายสาขา 1

ส่วนที่
07
รายงานทางการเงิน

-
- งบประมาณฐานะการเงิน, งบรายได้และค่าใช้จ่าย, หมายเหตุประกอบงบการเงิน
 - การวิเคราะห์งบการเงิน

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

งบแสดงฐานะการเงิน

ณ วันที่ 30 กันยายน 2568

(หน่วย : บาท)

	หมายเหตุ	2568	2567
สินทรัพย์			
สินทรัพย์หมุนเวียน			
เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	4	5,958,233.55	4,446,621.06
ลูกหนี้อื่นระยะสั้น	5	345,981.03	10,232,645.20
วัสดุคงเหลือ		193,346.46	179,462.68
รวมสินทรัพย์หมุนเวียน		6,497,561.04	14,858,728.94
สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน			
ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ - สุทธิ	6	63,018,938.19	70,202,407.28
สินทรัพย์ไม่มีตัวตน - สุทธิ	7	55,356,312.48	42,338,046.04
รวมสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน		118,375,250.67	112,540,453.32
รวมสินทรัพย์		124,872,811.71	127,399,182.26

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของรายงานการการเงินนี้

ลงชื่อ.....

(นางศุภิดา เสมอสุข)

เลขานุการกรม

ลงชื่อ.....

(นายศุภกิจ บุญศิริ)

ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

งบแสดงฐานะการเงิน

ณ วันที่ 30 กันยายน 2568

(หน่วย : บาท)

	หมายเหตุ	2568	2567
หนี้สินและสินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุน			
หนี้สิน			
หนี้สินหมุนเวียน			
เจ้าหนี้การค้า	8	13,982,539.28	14,762,147.73
เจ้าหนี้เงินโอนและรายการอุดหนุนระยะสั้น		783.88	867.62
เจ้าหนี้อื่นระยะสั้น	9	11,280,265.11	16,657,290.46
เงินรับฝากระยะสั้น	10	6,659,508.55	3,793,925.40
รวมหนี้สินหมุนเวียน		31,923,096.82	35,214,231.21
หนี้สินไม่หมุนเวียน			
เจ้าหนี้เงินโอนและรายการอุดหนุนระยะยาว		12,635.91	32,271.57
เงินอุดหนุนราชการรับจากคลังระยะยาว		600,000.00	600,000.00
รวมหนี้สินไม่หมุนเวียน		612,635.91	632,271.57
รวมหนี้สิน		32,535,732.73	35,846,502.78
สินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุน			
ทุน		114,130,352.32	114,130,352.32
รายได้ต่ำกว่าค่าใช้จ่ายสะสม		(21,793,273.34)	(22,577,672.84)
รวมสินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุน		92,337,078.98	91,552,679.48
รวมหนี้สินและสินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุน		124,872,811.71	127,399,182.26

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของรายงานการเงินนี้

ลงชื่อ.....

(นางศุภิดา เสมมีสุข)

เลขานุการกรม

ลงชื่อ.....

(นายศุภกิจ บุญศิริ)

ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม งบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงิน

สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2568

(หน่วย : บาท)

	หมายเหตุ	2568	2567
รายได้			
รายได้จากงบประมาณ	13	294,726,479.49	267,616,130.97
รายได้จากการขายสินค้าและบริการ		117,300.00	-
รายได้จากการอุดหนุนอื่นและบริจาค	14	146,285.66	69,117.68
รวมรายได้		294,990,065.15	267,685,248.65
ค่าใช้จ่าย			
ค่าใช้จ่ายบุคลากร	15	78,085,952.95	76,589,350.17
ค่าบำเหน็จบำนาญ	16	43,388,568.12	39,433,397.91
ค่าตอบแทน		50,604.00	86,400.00
ค่าใช้สอย	17	122,484,118.94	96,118,381.20
ค่าวัสดุ	18	2,687,849.43	1,992,979.49
ค่าสาธารณูปโภค	19	3,784,405.81	3,919,657.01
ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย	20	25,483,662.69	23,345,384.79
ค่าใช้จ่ายจากการอุดหนุนอื่นและบริจาค	21	17,414,223.72	33,851,144.54
ค่าใช้จ่ายอื่น	22	827,957.03	-
รวมค่าใช้จ่าย		294,207,342.69	275,336,695.11
รวมรายได้สูง/(ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายสุทธิ		782,722.46	(7,651,446.46)

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของรายงานการเงินนี้

ลงชื่อ.....

(นางศุภิดา เสมมีสุข)

เลขานุการกรม

ลงชื่อ.....

(นายศุภกิจ บุญศิริ)

ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

งบแสดงการเปลี่ยนแปลงสินทรัพย์ สุทธิ/ส่วนทุน

สำหรับปีสิ้นสุด วันที่ 30 กันยายน 2568

(หน่วย : บาท)

	หมายเหตุ	ทุน	รายได้ต่ำกว่า ค่าใช้จ่ายสะสม	รวมสินทรัพย์สุทธิ/ ส่วนทุน
ยอดคงเหลือ ณ วันที่ 30 กันยายน 2566		114,130,352.32	(14,926,226.38)	99,204,125.94
การเปลี่ยนแปลงในสินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุน สำหรับปี 2567				
รายได้ต่ำกว่าค่าใช้จ่ายสำหรับงวด		-	(7,651,446.46)	(7,651,446.46)
ยอดคงเหลือ ณ วันที่ 30 กันยายน 2567		114,130,352.32	(22,577,672.84)	91,552,679.48
ยอดคงเหลือ ณ วันที่ 30 กันยายน 2567		114,130,352.32	(22,577,672.84)	91,552,679.48
- ตามที่รายงานไว้เดิม		114,130,352.32	(22,577,672.84)	91,552,679.48
ผลสะสมจากการแก้ไขข้อผิดพลาดปีก่อน	12	-	1,677.04	1,677.04
ยอดคงเหลือ ณ วันที่ 30 กันยายน 2567		114,130,352.32	(22,575,995.80)	91,554,356.52
- หลังการปรับปรุง		114,130,352.32	(22,575,995.80)	91,554,356.52
การเปลี่ยนแปลงในสินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุน สำหรับปี 2568				
รายได้สูงกว่าค่าใช้จ่ายสำหรับงวด		-	782,722.46	782,722.46
ยอดคงเหลือ ณ วันที่ 30 กันยายน 2568		114,130,352.32	(21,793,273.34)	92,337,078.98

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของรายงานการเงินนี้

ลงชื่อ.....

(นางศุภิดา เสมมีสุข)

เลขานุการกรม

ลงชื่อ.....

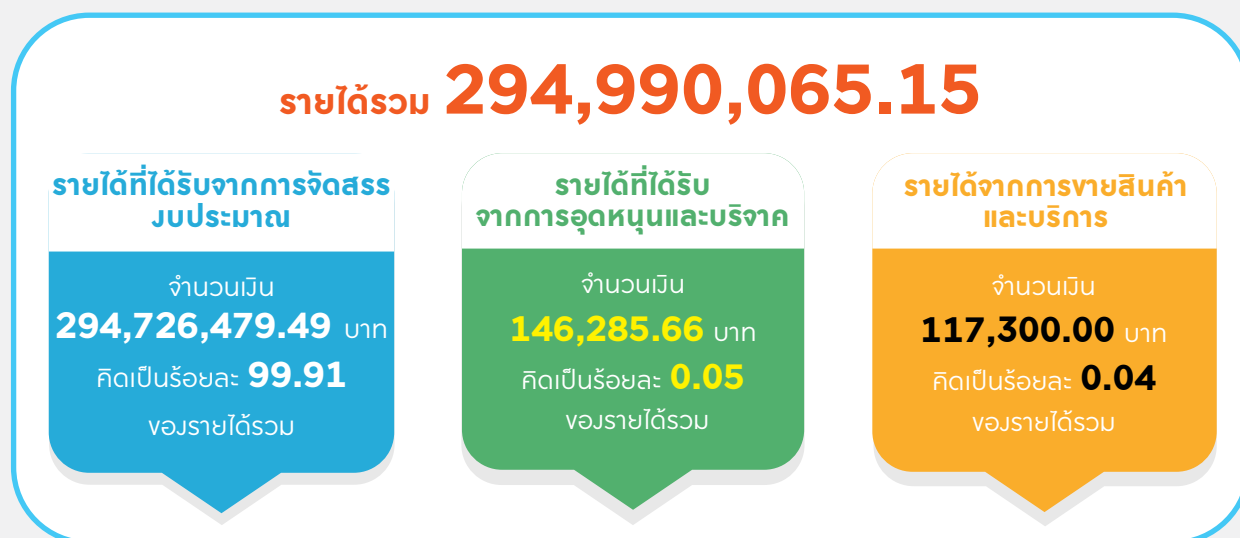
(นายศุภกิจ บุญศิริ)

ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

การวิเคราะห์งบการเงินและ หมายเหตุประกอบงบการเงิน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568

จากรายงานการเงิน สศอ. สำหรับปีสิ้นสุด ณ วันที่ 30 กันยายน 2568 พบว่า

1. สศอ. มีรายได้รวมเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น **294,990,065.15** บาท จำแนกเป็น

เมื่อพิจารณาข้อมูลที่ปรากฏในรายงานการเงินของ สศอ. ปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 และ พ.ศ. 2568 พบว่า รายได้รวมของ สศอ. เพิ่มขึ้น เป็นจำนวนเงิน 27,304,816.50 บาท หรือคิดเป็นร้อยละ 10.20 โดยเพิ่มขึ้นจากรายได้จากงบประมาณเป็นจำนวนเงิน 27,110,348.52 บาท หรือคิดเป็นร้อยละ 10.13 ซึ่ง สศอ. ได้รับการจัดสรรในส่วนของงบรายจ่ายอื่นเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนเงิน 26,113,808.80 บาท หรือคิดเป็นร้อยละ 54.54 ของงบรายจ่ายอื่นที่ได้รับการจัดสรรในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567

2. สศอ. มีค่าใช้จ่ายรวม เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น **294,207,342.69** บาท ซึ่งจำแนกเป็น

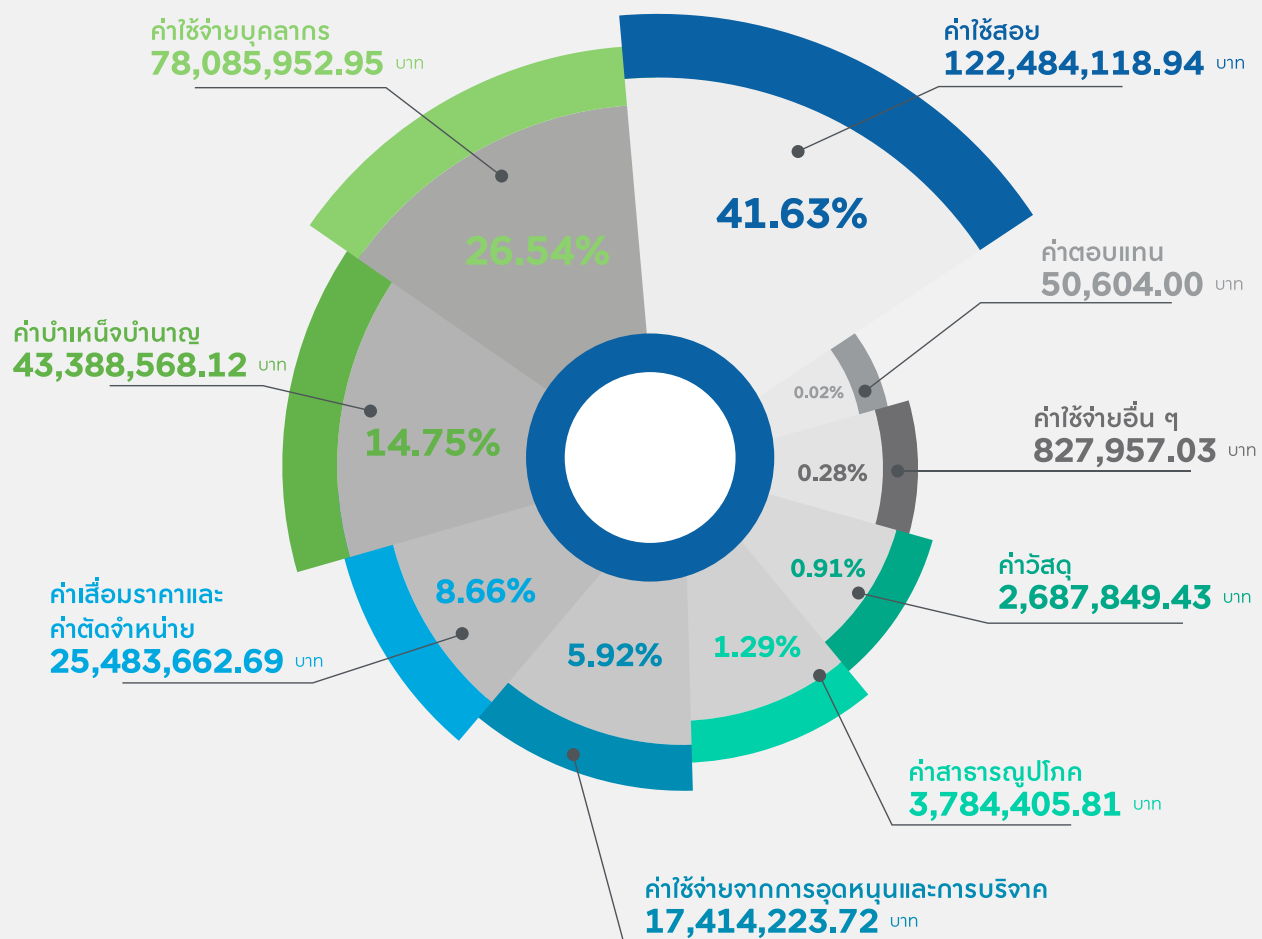
- ค่าใช้จ่ายบุคลากร เช่น เงินเดือน ค่าล่วงเวลา ค่าจ้าง ค่าตอบแทนพนักงานราชการ ค่ารักษาพยาบาล ฯลฯ เป็นจำนวนเงิน 78,085,952.95 บาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 26.54 ของค่าใช้จ่ายรวม
- ค่าบำเหน็จบำนาญ เช่น บำนาญ เงินช่วยค่าครองชีพ บำเหน็จ บำเหน็จตกทอด บำเหน็จดำรงชีพ ฯลฯ เป็นจำนวนเงิน 43,388,568.12 บาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 14.75 ของค่าใช้จ่ายรวม
- ค่าตอบแทน เป็นจำนวนเงิน 50,604.00 บาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 0.02 ของค่าใช้จ่ายรวม
- ค่าใช้สอย เช่น ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ค่าซ่อมแซม และบำรุงรักษา ค่าจ้างเหมาบริการ ฯลฯ เป็นจำนวนเงิน 122,484,118.94 บาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 41.63 ของค่าใช้จ่ายรวม
- ค่าวัสดุ เช่น ค่าแก๊สและน้ำมันเชื้อเพลิง ค่าครุภัณฑ์ต่ำกว่าเกณฑ์ เป็นจำนวนเงิน 2,687,849.43 บาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 0.91 ของค่าใช้จ่ายรวม
- ค่าสาธารณูปโภค เช่น ค่าไฟฟ้า ค่าน้ำประปา ค่าโทรศัพท์ ฯลฯ เป็นจำนวนเงิน 3,784,405.81 บาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 1.29 ของค่าใช้จ่ายรวม

- ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย อาคารและสิ่งปลูกสร้าง ครุภัณฑ์ และสินทรัพย์ไม่มีตัวตน เป็นจำนวนเงิน 25,483,662.69 บาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 8.66 ของค่าใช้จ่ายรวม

- ค่าใช้จ่ายจากการอุดหนุนและการบริจาค (ค่าใช้จ่ายเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ ภายใต้แผนงานบูรณาการพัฒนามหาวิทยาลัยและบริการแห่งอนาคต) เป็นจำนวนเงิน 17,414,223.72 บาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 5.92 ของค่าใช้จ่ายรวม

- ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เป็นจำนวนเงิน 827,957.03 บาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 0.28 ของค่าใช้จ่ายรวม

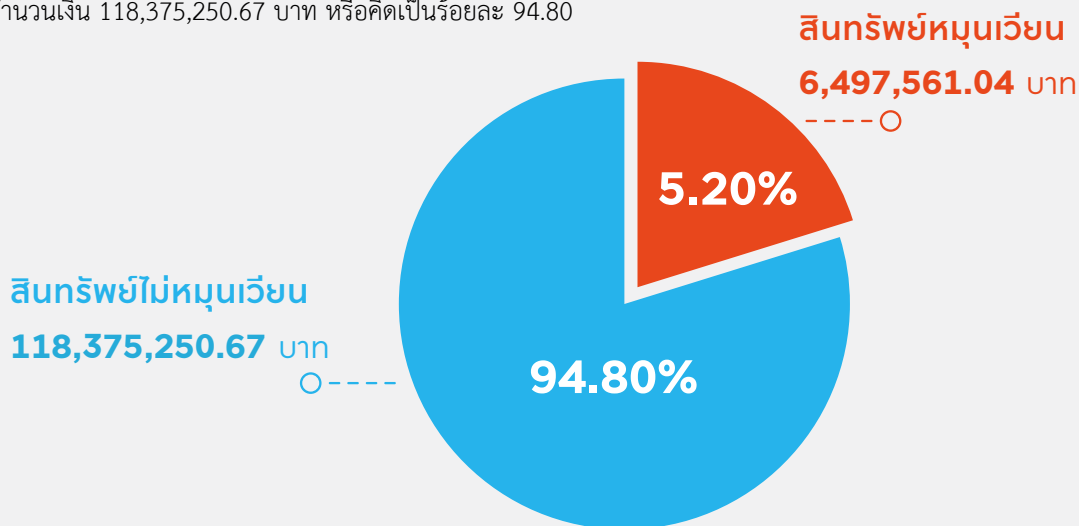
เมื่อพิจารณาข้อมูลที่ปรากฏในรายงานการเงินของ สศอ. ปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 และ พ.ศ. 2568 พบว่า ค่าใช้จ่ายรวมของ สศอ. เพิ่มขึ้น เป็นจำนวนเงิน 18,870,647.58 บาท หรือคิดเป็นร้อยละ 6.85 โดยค่าจ้างที่ปรึกษาเพิ่มขึ้น เป็นจำนวน

37,136,059.00 บาท หรือคิดเป็นร้อยละ 69.25 ของค่าจ้างที่ปรึกษาที่ได้รับการจัดสรรในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ในขณะที่งบอุดหนุนเฉพาะกิจ (งบกลาง) ลดลง เป็นจำนวนเงิน 14,691,610.00 บาท หรือคิดเป็นร้อยละ 100 ของค่าใช้จ่ายอุดหนุนเพื่อการดำเนินงานองค์กรไม่หวังผลกำไรที่ได้รับการจัดสรรในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567

3. สศอ. มีสินทรัพย์รวม เป็นจำนวนเงิน 124,872,811.71 บาท

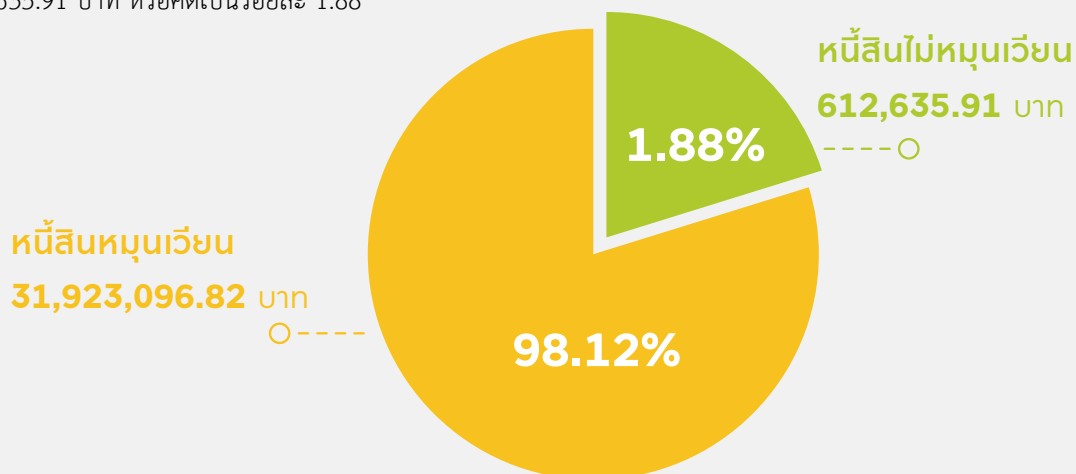
โดยเป็นสินทรัพย์หมุนเวียน เป็นจำนวนเงิน 6,497,561.04 บาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 5.20 และสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน เป็นจำนวนเงิน 118,375,250.67 บาท หรือคิดเป็นร้อยละ 94.80

เมื่อพิจารณาข้อมูลทางการเงินที่ปรากฏในรายงานการเงินของ สศอ. ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 และ พ.ศ. 2568 พบว่าสินทรัพย์รวมของ สศอ. ลดลง เป็นจำนวนเงิน 2,526,370.55 บาท หรือคิดเป็นร้อยละ 1.98 ของสินทรัพย์รวม เมื่อเปรียบเทียบกับปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 โดยรายได้ค้างรับจากกรมบัญชีกลาง ณ วันที่ 30 กันยายน 2568 ลดลง เป็นจำนวนเงิน 9,888,734.17 บาท หรือคิดเป็นร้อยละ 96.64 เมื่อเปรียบเทียบกับวันเดียวกันของปีก่อน

4. สศอ. มีหนี้สินรวม เป็นจำนวนเงิน 32,535,732.73 บาท

โดยเป็นหนี้สินหมุนเวียน เป็นจำนวนเงิน 31,923,096.82 บาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 98.12 และหนี้สินไม่หมุนเวียน เป็นจำนวนเงิน 612,635.91 บาท หรือคิดเป็นร้อยละ 1.88

เมื่อพิจารณาข้อมูลทางการเงินที่ปรากฏในรายงานการเงินของ สศอ. ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 และ พ.ศ. 2568 พบว่าหนี้สินรวมของ สศอ. ลดลง เป็นจำนวนเงิน 3,310,770.05 บาท หรือคิดเป็นร้อยละ 9.24 ซึ่งส่วนใหญ่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงรายการเจ้าหนี้หมุนเวียน เช่น เงินงวดจ้างสถาบันเครือข่าย ออก. เงินประกันผลงาน เงินประกันอื่น ฯลฯ

5. เมื่อพิจารณาข้อมูลทางการเงินที่ปรากฏในรายงานการเงินของ สศอ.

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 และ พ.ศ. 2568 พบว่า สศอ. มีสินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุน เพิ่มขึ้น เป็นจำนวนเงิน 784,399.50 บาท หรือคิดเป็น ร้อยละ 0.86

สามารถอ่านรายงานของผู้สอบบัญชีและรายงานการเงิน
สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2568 เพิ่มเติมได้ที่

เบอร์โทรศัพท์ติดต่อ หน่วยงานต่าง ๆ ภายใน สศอ.

สำนักงานเลขาธิการกรม (สล.)

โทรศัพท์ : 0 2430 6800

กองเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ (กท.)

โทรศัพท์ : 0 2430 6807

โทรสาร : 0 2644 8951

กองนโยบายอุตสาหกรรมมหภาค (กม.)

โทรศัพท์ : 0 2430 6803

โทรสาร : 0 2644 8817

กองสารสนเทศและดัชนีเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (กส.)

โทรศัพท์ : 0 2430 6808

โทรสาร : 0 2644 9427

กองนโยบายอุตสาหกรรมรายสาขา 1 (กร.1)

โทรศัพท์ : 0 2430 6804

โทรสาร : 0 2430 6804 ต่อ 680499

กลุ่มตรวจสอบภายใน (ตสน.)

โทรศัพท์ : 0 2430 6802

โทรสาร : 0 2430 6802 ต่อ 680299

กองนโยบายอุตสาหกรรมรายสาขา 2 (กร.2)

โทรศัพท์ : 0 2430 6805

โทรสาร : 0 2430 6805 ต่อ 680599

กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร (กพบ.)

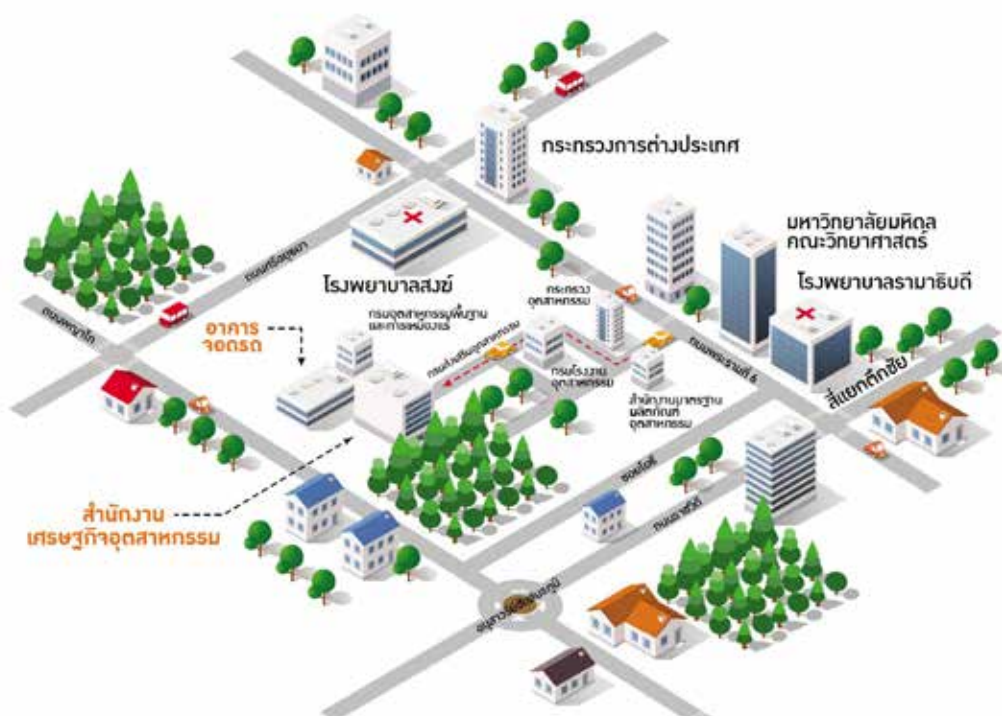
โทรศัพท์ : 0 2430 6802

โทรสาร : 0 2430 6802 ต่อ 680299

กองวิจัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (กว.)

โทรศัพท์ : 0 2430 6806

โทรสาร : 0 2644 8316

รายชื่อคณะกรรมการจัดทำ หนังสือรายงานประจำปีงบประมาณ 2568 สศอ.

1. นางศุภิดา เสมอมีสุข	ประธานคณะกรรมการ
2. นางสาวกนกวรรณ บัวพุด	คณะกรรมการ
3. นางสาวพิมพ์จุฑา วัชรียกุลปรีชา	คณะกรรมการ
4. นางสาววรรณารถ มีภูมิรู้	คณะกรรมการ
5. นางสาวสุพิชชา จันทบุบผา	คณะกรรมการ
6. นายชนปพัทธ์ รัตนจันทร์	คณะกรรมการ
7. นางบุตรี เทียมเทียบรัตน์	คณะกรรมการ
8. นางสาวกมลมณี ศรีวงศ์	คณะกรรมการ
9. นางสุรัสวดี ทำวิไล	คณะกรรมการ
10. นายนนทิวรรณ สามีญบุตร	คณะกรรมการ
11. นางสาววันวิสา จาระนันท์	คณะกรรมการ
12. นายบุญอนันต์ เสวตสิทธิ์	คณะกรรมการและเลขานุการ
13. นางสาวปริญญา มั่งคั่ง	คณะกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
14. นางสาวคณิสันย์ กาญจนวิโรจน์	คณะกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
15. นางสาวพลอยปวิณ์ ชุ่มชาติ	คณะกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
OFFICE OF INDUSTRIAL ECONOMICS

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
OFFICE OF INDUSTRIAL ECONOMICS

เลขที่ 75/6 ถนนพระรามที่ 6 แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400
โทรศัพท์ : 0 2430 6800 www.oie.go.th